GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPT LIBRARY
INDEXING FOR TELUGU MANUSCRIPT

Sl.	Particulars	Details
1	Language	TELUGU
2	Material	Paper Mss.
3	Bundle Number	TEL B 0628
4	Work Number	D 2864
5	Page No (From... To)	1 to 46
6	Name of the Work	SRI RAMASTHAVA RAJAMU
7	Subject	RAMASTHAVA RAJAMU

శుభమస్తు

శ్రీ విష్ణుమస్తు

రామస్తవరాజం

౧ శ్రీకంఠే న్నివసన్ యో మాః। శింభ్ని త్యానంద్య శక్తైః

తస్యశ్రీ మల్లనార్యస్య పాదౌ శిరసి ధారయేతు।

౨ స్మరామి చిన్మయానందం పూర్ణచంద్రనిభాననం।

మనసా మోక్షలక్ష్మీశం మల్లనార్యగురుం పరం।

౩ జ్ఞాని నిఖిలైక వినుతైః సేవితం రాజయోగినం।

మల్లనార్యగురుం వందే సదాశివ తత్వార్థబోధకం।

౪ సచ్చిత్సుఖనిధానాయ నిత్యసత్యాత్మమూర్తయే।

పరమామృతబోధాయ నమో వేదాంతవేదినే।

౫ నమస్త్వం క్షరపేశాయ సచ్చిదానందరూపిణే।

శ్రీమల్లనార్యయోగీంద్రచంద్రాయ సహజాత్మనే।

౬ సతతవిమల యోగధ్యానశీలావశిష్టైః।

పరమగగనసాక్షాత్కారయుక్త్యైకభాగ్యైః।

విజితలయకషాయై ర్యోగిభిస్సేవితాంఘ్రిం।

శ్రీ వాఙ్మనసాతం మల్లనార్యం గురుం వందే॥

శ్లో ౭ శ్రీకల్యాణసదాశివేశ్వర కపర్ది బ్రహ్మ విష్ణు స్వరూపాకారాకృతి

మీరుగ నట్టి పరమాత్మ కాస్య సుఖస్థానము భో। [illegible] ప్తాకోన్నత యోగ

వర్యగురు స్వాత్మావాప్త బోధైరూజ్య। శ్రీకాంత ప్రియుడైన నిస్సీమ ది

వ్యవేషం తృణా సార్థమై॥

౮ శ్రీరామా రఘునందనా రఘుపతీ సీతామనోనాయకా।
కారుణ్యాబ్ధియదానవాస్త్రవద్భుతా కాకుత్స్థవంశోద్భవా।
దారిద్ర్యాంధతమిస్ర తాపహరణా తత్త్వాబ్ధిచంద్రోదయా
శ్రీరామా మందిలో వసింపుము కృపతో శత్రుఘ్న రామానుజుడై దక్ ॥

౯ పెద్దలుసేవఁ జేసిన నుపెంపుగు గారవృద్ధాభిమానుతై
సద్దియ సుద్దులుం ద్విగిరి కానక మూఢులు కొందరుర్విలో
ప్రొద్దులు బుత్తుర ట్లిపెది ఘోరకసామని నిర్ణిద్రత్రిగోష్ఠినర్
తద్దయు మోక్షమొబ్బుగ నపారదభజనకారత్వజాధిపా ॥

౧౦ కరములమోడ్చి దర్శవారికి కాళికిత్రైలు కైదు కార్త్యలో జుతర్
గురునికి పంక్తసంక్లి ప్పుడు కోరికి జేశైజకావ్యులంనిరం
త్తరముష్టలం ప్పైదర్నలు పరామరసాక్షి నుతింప్పై దర్మదిర్
సరసకవిత్త్వబోధులు వినర్గవిగింప్పులటు కర్మ ధంబ్బునర్ ॥

౧౧ మూఢుమూర్ఖుల మరిముగ్ధ రిల్లాండ్లను
ప్రస్తుతింప్పపరమ భాగవతుల
సుతుల జేశిపెక్కురతుల వాక్త్రకావి
కవులదలచి తెనుగుంకవుల దలయా.

౧౨ అని యిష్టదేవతాప్రార్థనంబును భాగవతకీర్తనంబును పూర్వకావ్య.
సత్కవిస్తోత్రంబునుం జేశి సర్వజనంబులకు ప్రియంబు గల్గి ముద్దురుం డై
తేను కొండుతిమ్మయాచార్యుం బ్బా జింప్పి శ్రీరామస్తవరాజంబును। మం
త్రరాజంబు తెనుగు శారయుంబ్బాని పాల్యంబున సకలవేదాంత సిద్ధాం

౧౩ త్తసారసంగ్రహంబైన తత్త్వార్థంబుల తత్త్వచంద్రోదయంబును।
ద్విపదకావ్యంబ్బు రచి యింప్పి అ తత్త్వచంద్రోదయంబ్బునకు జానకీనా
థునాథుంగాని యోగింప్పి సత్తసిద్ధి యిష్టుదేమంత్రరాజంబైన।

శ్రీరామస్తవరాజంబును యీప్రబంధంబునా యుకరణంబునకు సర్వలోక
౧౪ నాథుండైన శ్రీరుక్మిణీనాథునాథుంగాని యోగింప్పి సప్తరుద్యానంబ్బును
పరబ్రహ్మ స్వరూపానుసంధానంబు సుంజేశి కృతకృత్యోజ్జనగు మద్వంశ
క్రమంబె ల్లిదెదనా

౧౫ శ్రీకరంబైన త్రికృష్ణానదికిదక్షిణంబ దియౌనాంధ్రరాజ్యంబ్బునందు।
ప్రాక్షైనకొప్పురావూరు రాజధానిగాం బ్రోవుడా ముమ్మడిరాజమంత్రి
శుభగుడాపస్తంబసూత్రి యయుర్వేదిశాండిల్యగోత్రుడాజయరునకును।
తనయుండ్డు పెద్దన నాతనసతి జువ్వమ్మ వారికి గంగన్న వరసుతుండ్డు।

౧౬ వానికెల్లా లుసర్వాంబవారలకును। గవిగి కృష్ణయప్రభుడ నగవిగయుత డు।
పెర్తిమ్మ ఱ్ఱారి వాకేడబిడ్డ యమ్మ నీరఘు పతెంవ్మ నువివాహమైరాణిమింప్పె ॥

౧౭ యేమగు వల్లసరసాతీ। భూమి పతివ్రతల లోన బుధసభలందుర్।
వేమూరు కీర్తికెక్కిన। యామమ్మిడి రాజు కృష్ణయ రఘుపతెంమ్మకుర్ ॥

౧౮ అమిథున మునకు ముద్వర। మేముద యింప్పతిమి యుండు మేటగు వార్డర్
శాని ముని భక్తుడే ముల్లసనా। మమ్మాయతుందను సజ్జన శ్రీయు తుడుర్ ॥

౧౯ గురుబోధామృతతుల్యుడు। గురుతత్త్వోపదేశ కోవిదగురుడర్
గురుసేవా ప్రతచర్యుడు। గురుతరవేదాంత్తరంగగురుకవివరుడర్ ॥

౨౦ కొలిచింద్ది రామచంద్రుని। తలచింద్ది పరస్వరూప దానము శాయర్।
పలచింద్ది ముక్తిలలనను। నిలచింద్ది పురాకృతంబు నిజమని దేల్పర్ ॥

౨౧ పరికింద్ది వేదతుల్యము। బరికింద్ది కృపారసంబ్బు శ్రితజనులందుర్।
కరికింద్ది యోగచర్యుల। యరికింద్ది యవిద్యనాదు మాదుల నెడుదై ॥

౨౨ శ్రీశైలేశువరప్రసాదమున తత్సిద్ధాంశు నామంబులుర్
యూసీతేశుని వాక్యమానభ యుమ్మర్నదాృక్షతత్త్వంబ్బులుం।

దేశంబ్బాప్పగనారదుం ద్రుదముస. దేహాంబుల్ మహాస్నుటల
యీశా యోగదసి వసనిజము యోగశాబ్జి జంప్రోదయరూ॥
నప్లుగాపునా।

౨౩ ఆసౌభాగ్య భాగ్యమొసగె। నారాయణు నిర్ప్రబంధ నాయకమణిగా।
శ్రీరామస్తవరాజము। ధారుణిపై లయంగ్ల జెప్పెదను నే ప్రీతిన్॥

౨౪ ఇది సూత ప్రణీతంబును వ్యాసధర్మజ సంవాదంబును నారద ప్రోక్తంబు
ను నగు లెంజేశి యిది యనునాక్య యీశ్వరారాధన విశేషంబగు బ
నే జేశెదను.

౨౫ పుష్పంత్తాలు॥ సర్వశరీర విహారిని। సర్వాలంకార భోగశాభాగ్యనరున్
సర్వగుణాతీయునరును నిర్వాణశ్రీ విహారకిరుణ్ణిశేనాథునరున్॥

౨౬ వజ్రాదర్జవికశ్మీత। దుర్జనసంసార దోష దూషిత వాంఛా।
నిర్జిత యోగీంద్ర వివేకా జీత వస్తు పునరుంజరమానంద్యనరున్॥

౨౭ నిత్యనిరంజన నిరుపమ। సత్యాత్మా మోదవిభవ సాంద్రాజ్యునరున్।
సత్యంత్ర భక్తప్యావయు ప్రత్యక్షు నరును మహేను భావాద్యనరున్॥

౨౮ గోపాలవేషధారిని। గోపీజనపూర్వభాగ్య భోషాశ్రయును॥
గోపశ్రీవేష్టితునరు। గోపశ్రీ తాంవినోద గోపాలునరున్॥

౨౯ శుక్తిరజతప్రపంచ్యము। యుక్తిమిధ్యావసాన యోజన పరుడై।
భక్తపరాధీనునరును। ముక్తునిరిక్ సర్వశక్తి మూర్తిన్నేవరున్

౩౦ బంధ్యకళాతీతునరును। నింద్యకళాధరసుతునరు పేక్రాఖ్యనరున్।
వంద్రితసుత్రాము నరును నింద్యవరనేత్రు నరుము నీశ్వరపతిరిన్॥

౩౧ నరుంప్రబంధరత్నము। శ్రీరాము కజేశి నేడు శారుణ్యాము నర్।
లోకంబులవేలనెడి వెజే కొన్నురా కేంద్ర వదన శ్రీకృష్ణహాశీ॥

౩౨ వ॥ నిత్యమంగళపరంపరాభివృద్ధిగా నీ విన్నపంబు శాయుంబునా నిన కథా
ప్రారంభంబెట్టిదనినా। నైమిశారణ్యవాసులైన శౌనకాది మునీశ్వరులు యొకా
సొకనాడు శౌనకదలేచి సంధ్యాద్యనుష్ఠానాది నిత్యకృత్యంబులు దీర్చి సూతునిచా
తసర్వపురాణేతిహాసంబులు వినుచు శ్రీరామస్తవ శ్రవణాకృతలోల్పురులై॥

౩౩ శ్రీరామస్తవరాజము। పారాయణమెవడు జేయు ప్రతిదినమును శ్రీ।
శౌర్య గురుజేవాడే। నారాయణ కరుణా నొందు సంపూర్ణ ధాత్రిన్॥

౩౪ శ్రీరామస్తవరాజ కథారంభంబెట్లు శౌనకాదులు సూతుం।
జేరి నుతింత్రు మహాత్మా। తారకనామంబు మాకు దయ శాయువయూ॥

వ॥ అని నమస్కరించు నలకు వ్యాసశిష్యుండగు సూతుండిట్లని యెను

౩౫ సర్వవేదార్థవిజ్ఞాని సత్యవతీసుతుండునా వ్యాసునిపాండవాగ్ర।
జుడు పూజలుజేశి సుముఖుడై భగవంతుడవు మహాయోగశుదవు శాస్త్రా।
గురుడవు తత్వంబు పరజపంబులును ముక్తి సాధనధ్యానముల్ జాడ తెల్పి।
యిట్టి పన్నెరుగంపు ఘనురాజులుగా వెతాని విను మహాభాగ యేగని తెల్పి।

౩౬ మొత్తపరము గుణాతీత మెట్టి దేది। జ్యోతియనుములంబు శివము దేబ్యోతిగాగ।
పరము నిత్యంబు కైవల్యపదము లోవ। యిట్టి శ్రీరాము యను జపంబిత్త
మహిమ॥

౩౭ శ్రీరాము జపమ్ల్యక్షర్ణ। తారకమును బ్రంహ్మ సాజ్ఞాన పరిస్థి।
వాశే దోషము నందర తరి తని వేద వెత్త వెరుగుడు తెరుకర్।

౩౮ ప్రాజ్ఞులెవ్వరు శ్రీరాము రాము యనుచు సతతంబు పరియుంప్పన నట్టివారి।
భుక్తి ముక్తుల నొంప్పనిబొందువారు। విందుల సంస్థ యుంప్పంగన్నెల యనఘు॥

౩౯ మహా మస్తస్తవరాజము ంబు విహీనాత్మజ్ఞాని యోనారదుం।
ద్రుహారిధ్యాన పురస్సరంబుగ సకిల్సూరులారునే జెప్పెదన్।
బహుసంపూర్ణ రమునదరి ద్రుపాటు మన్ బ్రంహ్మతృస్యాద్యంబ్లునన్।

సహాజం బొవిను మన్నిదుఖ్యముల సంస్కారంబులు కాబాఫ్చునూ॥
౪౦ శ్రీరామకృష్ణులనే పింస్సి తధాప్యన భావంబ్బు తెరిగింత్తు సావధాన।
ముగవిను సాకేత నగరంబు లోపల రత్నమంటపము తిరమ్య ముగను।
దాని మధ్యంబున తలపోయు సురభూజ మపుష్పాల రత్న సింహాసనంబు।
అన్నధ్యమున యష్టదళపద్మమందున మాణిక్యముల చాల మెలబిడాని।
౪౧ నష్టైన డుమను రాము దున్నబ్బదలప్పు। కోటి సూర్యప్రకాశమైన కొమరు మిగుల।
నింద్రనీల సమప్రభ నను వాని। చంద్రి తె దమా దశలా చూడ్కు చూరవాని॥
౪౨ ఆతృంత కోమలంబైన యంగము వాని। విమల విశాల నేత్రము లవాని।
భాను కోటి ప్రభా భాసి యంగుగు వాని। రంజిల్లు పీతాంబరంబు వాని।
మాణిక్య కుండల మంజీరముల వాని। కంకణ కటి సూత్ర గణాన వాని।
హార కిరీట కేయూరముల్ గలవాని। కరమొప్పు భుజముల్ లాలుగు వాని।
౪౩ పిన్నవానిని లేనవ్వు నున్నవాని। చదువు చుండెడి యోగశాస్త్రములవాని
రాముడనపేరు గల్గిన రాజవాని। నల్లు దలప్పము యోగశుద్ధైన వాని॥
౪౪ కిన్నెర సుర విద్యాధర కింపురుషులు నారదాది। యోగీంద్రులు పేరిబాంగద।
భరత లక్ష్మణ శత్రుఘ్న పరివృతుండ్డు నామ మహాత్మ్య నిసతతంబు నాత్మదలప॥
౪౫ మరి వసిష్ఠాది గాధేయ వరఋషులను। జ్ఞానసులైన ట్టి సనకాది మొనిబృంద
సేవ్యగ్రైగాను రఘుకుల శ్రేష్టుడైన। రామచంద్రుని దలఫ్రము రాజవర్య॥
౪౬ చక్కదనంబ్బానంద్దము। నిక్కవమ్మై విల్లుపట్టి నెర బాణ తవం।
పెక్కుప్పరంజ్యోతి నికని। మిక్కవ యాకాశ వేయు నిల్లు దలంప్పుమూ॥
౪౭ శ్రీనారదముని వర్యుడు। నానా లోకోపకారణ బనలకొరకై।
మానస ముప్పొంగ్గవిను। ధ్యానింప్పైను రామచంద్ర నక్షుతపరుడై॥

౪౮ పరమునే రంబు నిత్యంబు నెరుకసు ఖముసైన దేప్పిది యది లోకమంత్రట యును।
నిండిపండిన రూపంబ్బునే దలంత్తు। ననుచు చింత్తింప్పుచుండెయు వ్యాస మౌని॥
౪౯ విజ్ఞాన హేతుభూతుని ప్రజ్ఞాను నివిమలనేత్రు భద్రు చరిత్రుర్।
సుజ్ఞాన దివ్యరూపు ని। తజ్ఞని శ్రీరామచంద్రు దలప్పుదు నాత్మన్॥
౫౦ సుదురు గురి తేని వానిని। జదువులగు సగుసల వానిని సడిసన్న యున్నై।
సుదవల కాడు వని వానిని। యదులోగనె రాచవానినే విన వానిన్॥
౫౧ ఇంత్రేసు చు జింత్తింప్పుచు వ్యాసుండ్డు నారద వాక్యంబ్బుగాని ట్లని యెను
నారాయణు ముని జగన్నాధు కవిశ్వరు రాజేంద్రు విశ్వేశు రామభద్రు।
జానకీవల్లభు సౌమిత్రి పూర్వజు శంకరు నాదితృజాను దగ్ని।
శాంతు సత్యప్ర యు సౌజన్యగుణు మూర్తిగరు దవా వానవిష్ణుకమల నాభు।
తాపసు కాముడు దశరథ వర పుత్రు కారుణ్య నా నంద్దకాస వేయు।
౫౨ చిన్మయా నంద్ద విగ్రహాశేష మూర్తి। మత్స్య కూర్మ వరాహాది మహిత రూపు।
వాసుదేవుని నవ్యయు వరదు వారిని। నాత్మలోపల చింత్తింత్తు ననుదినంబు॥
౫౩ కన్నవాడారాకను కున్న వాడరా బిన్నారి పొన్నారి చిల్తిరారా।
నా కూర్మిపట్టిరా నాకుమారకరారా యన్నరారా చిన్ని కన్నిరారా।
నానోము పంట్టిరా నానిధానమరారా నాప్రణ్యాప శిపాక నటునరారా।
నాచక్కన య్యరా నా లోడునేడరా యప్పచ్చికొండ్డరావయ్యరారా।
౫౪ యప్పవింద్దులు వత్తురే అనుచు చిలుచు। తల్లికుల్లాస ముగనల్లి బెల్లిదనర।
కాళ్లయందైలు ఘలు ఘల్లు ఘల్లుమనగ। పరువు లెత్తుచు గారాబు బిరుత వగల
మురుపు చూపెడి కౌసల్య ముద్దు దలంతూ॥
౫౫ తడవులకు నిన్ను గంట్టిని। యడవా యుగబాల రార యేమిటి కొరకై।
పొడకట్టు వింత్త తడవని। నొడువే కౌసల్య నోచు నోము దలంత్తున్॥

౯౬ వసుమనః శ్రీముని జానకీసహితుగా నానందపట్టాభిషే|
చనుగాని త్యుని గామపాశము వలునిగా సత్యప్రతుస్వాంతుగా|
ఘనవేదాంతవివేకిగా విజయుగా కౌసల్యగారాబుప
త్రునిగా సాప్యుక బాక్షువక్షునిగా డెండ్రంబునన్నిల్పుచున్||
౯౭ భరతలక్ష్మణశత్రుఘ్నపవనపుత్ర|జాంబవవిభీషణాంగద శరభులుగాలువ
సర్వయోగంద్రతాపసంత్రయము డునగుచు|జానకీయుక్తదగుడామచంద్రు
దలచి||

మరియును నూ||

౯౮ అనిరుద్ధగతిగూఢుండగు నిరుద్ధమతిజేష్ఠుండు|అనిరుద్ధమార్గస్థుండగుగు
వారు|
జీండ్యకలాంత్తనా డెండ్యకలాంత్తసం|విప్రాపమునవిత్రవగువారు|
నిర్బంధనిర్బంధ నిర్భిన్నభిన్నత|ల్పేపదేశకు జూపసోపువారు|
అలఘుపదస్ఫూర్తిలఘుపదస్ఫూర్తి|అలఘులఘు ల్యవైపెలయువారు|
౯౯ ఊర్జయుక న్యాసవేయుపై అయుండ్లువారు|అద్దిగలుగంగలేనుండనవధివారు
గ్రాంపాప్యపట్టాభిరాములైరాము కాలువు|వెలుగువెలుగంగ వెలుగులో వెలగువా
రు||
౧౦౦ స్థానత్రయంబుల సంగ్నత్రయంబుల|బంధత్రయంబుల బారదారి|
జీవత్రయంబుల చిత్తత్రయంబుల|బింజత్రయంబుల డింభబళబి|
దైవత్రయంబుల తాపత్రయంబుల|ఈషణత్రయముల దోషముడిగి|
కర్మత్రయంబుల కారణత్రయముల|వాసనాత్రయముల వదిసిద్రోశి|
౧౦౧ సుండ్లు పరమాత్మగనువాడు అయుర్యిలోన|బాంపశ్యసింపారమెల్లను
బయలుచేసి
ముక్తికాంత్తను మదిలోన ముద్దుగాను చును|నను చుశిష్యుల బోదించునట్టివా
రు||
౧౦౨ మాయయను జోడుదాడుగక|కామయంబును రథముసెక్కి శక్షము విండ్లుక్
త్రయుగయూశాబాణోపాయంబున చిత్తరాజుపదిమదిచేర్తుర్||

౧౦౩ హింసింపుచ్చే జీవరాజులు|సంసారోత్తీర్ణశాస్త్రసద్ధర్మగుడ్రై|
హంసాదారోహణుడైయామ్|మాంసోప్తతరకాండ్రవశతమానసరాజుర్||
౧౦౪ వా|అనుచుమనో వృత్తినిర్భుల్గుర్లు పువారును మోక్షంబు సద్గురుకటా
క్షవీక్షణావేశంబున సులభంబుగువాని దుష్కరాభ్యాసయోగంబులు లే
వదనువారును|మనోవృత్తి నాయునిరోధంబైన యోగాభ్యాసబలంబులు|
ల్యాగ్యజయంబుర్కాదనువారును|జీవసన్మైక్యస్వభావంబున షేవనసం
౧౦౫ కల్పంబులు ప్రయాసంబుగానిబ్బు గాని ప్రయాసంబులు రోగాస్పదం
బులనువారును|రోగంబులకు దప్పినవారలయుని రూఢయోగఫలంబు బడి
శాలియుత్యవశ్యంబునువారును|ఆయా మూయామపోక్ష్యం మహిమం
బులుబసిద్ధత్రియామూతి రామునోమంత్రతపస్సిద్ధులుంగలదనువారును
౧౦౬ శివాగమప్రోక్తంబైన|మంత్రలయాతరాజయోగంబులలో మంత్ర
యోగంబు శివపంచాక్షరియుక్తంబై కల్పితాకల్పితమాలికాజపంబున
లయంబైన|అజపామార్గంబు ప్రవేశించి బంధత్రయుకేచకపూరక
కుంభకంబులం కుంభించి రశ్మాష్టాంగ యోగప్రయాసంబున|అష్టైశ్వ
౧౦౭ ర్యయుక్తుండగుచు|యీశ్వరానుగ్రహాశక్తినిపాతసమయంబున
సిద్ధాచార్యానుగ్రహంబున సాంఖ్యతారకంబుల నిర్మలకేవలసం
ధకంబైన రాజయోగంబున|జాగ్రత్స్వప్నసుషుప్తులనతిక్రమించి
నిష్ప్రపంచంబైన వెంన్యలబైలుసరిమించి|నిర్భరానంద సముద్రంబునన్
౧౦౮ మునింగి|తరుపుమరుపులుం స్వరూపానుసంధానధ్యానజపంబులు ల్యాగ
యమనస్కంబైన శూన్యంబున అరుక బెడక వాదానగునని చెలువిన్
ద యోగరహస్యంబులంద్రైలుపువారును|వేదాంత్తశాస్త్రంబులు|నిరా
మయునిరాభాస|నిర్వికల్ప|నిష్ప్రపంచంబైన|సనాతనంబ్రహ్మ

౧౯ చిదంశంబున రజ్జుశుక్తిసదృశము వలెనే యహిరజితబోధాద్యారోపణా
యుక్తులచేత మాయాప్రపంచంబు దరగుచుండెడి। సంవిన్మాత్రుం
డైన జీవుండు తన్నదాదెలిసిన। ముక్తుండగు యామాయామానసవిప్ర
యుంబున తన్నెరుంగ మెంజెడి బద్ధుండగు నిబంధముక్తులనాత్మకు లేవు

౨౦ సంకల్పస్వభావంబులను వారును యాత్మసాక్షాత్కారవరుండైన కార
ణగుణుండు శక్తినిపాతసమయంబులం దోచుచునను వారును।
కర్మభక్తులకు వహో భోగంబు గలదను వారును సద్వృత్తింగాని యా
త్మరానుగ్రహజ్ఞానంబు లేదను వారును మరిదక్షినవారును। పరివేష్టిం

౨౧ చ్చి కారులు వసింపనొసనంబున సీతాసమేతుండై యొప్పు। శ్రీరామచం
ద్రుడలంత్తునని మరియు నారదుండిట్లనియె॥

౨౨ గోకులావాసు గోవిందు గోపినాథు। వేణునాదానుభవమున వెలయు
శ్రీల బోగూడి క్రీడలజెలగు వాని। రామకృష్ణునినామ మొయ్యెరుగ నారి
లేదు॥

౨౩ చక్రనిబాలుండ్ల సుచుని। జెక్కివిమ ద్దాదు శ్రీలచే సన్నలచే।
ముక్తులగి విగింత్తులచే। సొక్కింపనుబుగేవిచే యుశుభగుదలంచరా

౨౪ శుద్ధబుద్ధనిత్యస్వాత్మస్వరూపుని సర్వభూతకర్త సర్వమయుని
సర్వకారణాత్మ సత్యసంకల్పుని। ప్రణవఫలుని రామభద్రు దలచు

౨౫ రూపు రేఖలేని రూపిష్టి యుక్తమై। వేళపాళలాద్యక వెలుంగుచున్న
రామచంద్రు ప్రకృతిరహితు మహాత్ముని। మదిని దినము నే సమస్మరింతు॥

౨౬ చింత్తి సోకబారకచే ఘుకు బోరవనే। వెక్కలేక వైకటి దక్కగాక।
కవిషిగా నరాక తెలివి యుమ వడి దీక। యానాక నే బ్రూర్ణ వానిదలత

౨౭ ప్రనుసునారదుండ్లునా దివ్యవసుగా। బ్రానుబింబము ద్యుపరునిగాను।
సర్వసాక్షిగాను జానకీవల్లభు। సన్నుతింప్రము దినిసంత్రసిల్లె॥

౨౮ ప్రసునసప్యాసుని లోదదృక్ష జూడు బ్రోధానంద మగన్నంత్తుడై।
తనివైరాదింకము నేంద్రుసెంద్రుపరమార్థజ్ఞానసంస్కారములో।
ఘునకక్షంబుల ప్రోవ జక్తిగతి సంకల్పంబులి తానట్లిగా
వినుతింపుంజ్ఞన పెత్తాని పత్మైమన స్సృష్టి ళల్లారనొరూరగర

౨౯ భూనాధనీప్రశ్నపురుషార్థహేతువు। లోకోపకారంబులు సాకసంగ్ర।
పురుషార్థవిగతుతై పైగా యిరసంసారాబ్ధి। వృద్ధి యేపురుషార్థసిద్ధి యను
పేంధ్లాము బత్తై లుపెనిమలతి సను కాంప్సు। గంట్లకాపురము దియుంట్లుదేర।
పోయి యున్నడు ల్యాకసన్నింత్తికేరాశికదగంట్లగున్నలై యిడుము పడ్డు బుచు।

౩౦ ప్రకృనాదైన వైక యింత్తవుబుసుల్యార। పడుబుతేచుబు సుండ్తుతికదమవేదు।
యెప్పుడైనను తనగతి కొప్పుకైరి। రయిమి జెప్పుదు నీవెఱ్ఱికాముకులను॥

౩౧ యిడుము వంట్లి మానస భ్రమ్ము। వెటువలిగడు పంగవచ్చునే శుద్ధసహాగా।
మ్మలు మాయిలలనటు సలచూచుటని జమేగాదె మరియు సౌఖ్యము గలదే॥

౩౨ నేనను నాదియౌనెరుక నేనను సోపదినోబనుండగా।
నేనన నహంకృతై యురుక నెత్తికి నెక్కక మూఢు పారుచుర।
నేనన నెవ్వడో యగుచు నేనను నేనని జంబుతైభ్రమ।
జ్ఞానవశాన జీవుడగు సంస్కృతి బాదు నరాధినాయకా॥

౩౩ నేను గలిగిన నీవును గానబడును। నీవు నేనును గలిగిన నిగుడు జగము।
నీవు నేను సున్నైన భావమెప్పుడు। గానబడు నద్వైతకాలంబు దినికవధి॥

౩౪ వేండు వాడన సాత్రకెప్పాడు గలడు। వాడు వేరన మానసవైభవంబు।
వాడు వేడును నొక్కడా నాడు బూడ। నెవ్వరెక్కడగానము నెరుకవడక॥

౮౫ దృష్టిగను పట్టునవి యెల్ల దృశ్యమండ్రు। దృశ్యములగాట్లు తెల్పియే తెల్పి
వెలి ప్రపంచంబు నెవ్వును విడిచి పెట్టి। నిర్వికల్పసమాధిలోని గురవయ్యె యుండ్రు॥

౮౬ చదివెడి శాస్త్రవాసనలు సంస్మృతి గోరెడి లోకవాసనల్।
కదలుచు తీర్థయాత్రలను కాలము ప్రుచ్చెడి దేహవాసనల్।
మదమని వాసనాత్రయము మానిని జంబ్బగు శుద్ధవాసనా।
స్పదగురుబోధలం దుటులుపారము ముట్టుచు తెంచి జూడగా౯॥

౮౭ శాస్త్రదేహలోకసామాన్యవాసనల్ త్రోవగూడ ముక్తి త్రోవగూడదు।
కాకమానె నేని కర్మంబు పాలగు। నరవరేణ్య కర్మఫలము దేల

౮౮ తనకు తానె కాని తనకెవ్వి యును లేని। తలపుగలుగు వాడు తత్త్వవేత్త।
తగిలె నేని పోడు తలపు నతత్త్వంబు। తగదు గురుని మీద తలపు వదల॥

౮౯ తను వనెడుగాడు తలపులనెడుగా। విండ్రి యములుగాడు ప్రాణకుడుగాడు।
తెరపు మరపు లేని తెలివి యే నేనను। చింత్తవేది ముక్తి కాంత గూడు॥

౯౦ నెపుగలుగుబోటు నిబిడకృతాంధ। సంభ్రమంబు పరమ సంభ్రమంబు।
నెవ్వు లేని బోటు నిబిడాంధకారాది। బంధకర్మ పరమ బంధకంబు॥

౯౧ లీలామానుషవిగ్రహా। నీలోననె నిన్ను నెప్పునే వెతకంగా।
నీలోన నాశ్చర్యంబులు। నీలోననె పుట్టునణగు నీవైయుండన్॥

౯౨ రావయ్యధర్మతనయా। జీవుడనను భ్రాంతి వీడి చిత్తములోనన్।
నీవే నేనని కనుమీ। భావన నీవాటు తెలియు బడును మహాత్మా॥

౯౩ జ్ఞానము సులభము కఠినము। నా నేరెంద్రు ను మొద్రోవ లవి యిట్లు నినన్।
తానని యెరుగ నెరుగ తే। తాననసులభంబుగాను తాననమరుగా॥

౯౪ సర్వకర్మోపరతి గాని సంశయంబు। తీరదా మీదతను గాని దిష్ట్వమైన।
సు[illegible]ము లోపదురు నాలోచు [illegible] కు। వేరు గాను [illegible] తెలిసినాధికు దగును॥

౯౫ అనఘుబ్రహ్మోపదేశదృష్టాంత మెల్ల। తెలియు జెప్పితి నీవును తెలివి నొంది।
సకలసామ్రాజ్య సౌఖ్యముల్ సమతనొందు। మెరుకమంత్రు నకెట్లు నిష్కామకర్మ॥

౯౬ వెలి ప్రపంచంబు మిథ్యని తెలిసి దన్ను। నెరుగ నేర్చిన యోగం పృథివిని యున్న
యడవి సుండిన యోగింటిననైకసమమె। కాకయూ యాత్మకానలుల కారణాంబ్లె॥

౯౭ ప్రారబ్ధము ననుభవించు కతేరదు యోగామిరెంటి దెందుటిలో కల్।
జరుజెరు సంచిలంబు లువీరుల్ దనుగన్నవే కథ్రీరాత్మునకున్॥

మరికర్మంబె ట్లనిదనినా

౯౮ కర్మముల్ చేసిన కడ త్యాగ కూడదు। నా యకుండినగ తుల్దాయకుంజ్జు
జేసిన కర్మంబు శివుని కర్పింపుమీ। ఫలసంగరహితుడై పరగవలయు।
చేసియు కర్మంబు నాయకుండిన నెప్పుడ్ త్రిగుణభావంబని తెలియవలయు।
కర్మంబు వెప్పను పనినిత్య నైమిత్తికాచారని యమంబులం దృబుధులు।

౯౯ ఫలము వీడైన త్రిగుణాస్వభావమనుచు। నైననధికారములకంటె నాజ్ఞప్తి
పలయు గురువాక్య బద్ధి వరుస గాను। ఆత్మ సాత్త్వా చరించు పర్యంత మధివ॥

౧౦౦ సకల మాయా ప్రపంచంబు సగుణమయ్యె। సగుణ నిర్గుణ రూపంబు సాక్షియయ్యె
సాక్షిరూపంబు నిర్గుణా సగుణరూపు। సచ్చిదానందము సురాము చంద్రుడయ్యె॥

౧౦౧ అట్టి రాముచంద్రు దనిశంబు కీర్తనల్। ధ్యానములు సనాత్మదలచి దలచి।
శాంత వృత్తియు దగుచు సత్సంగములచేరి। భక్తి చేయునతడు భాగవతుడు॥

౧౦౨ కర్మభక్తుల చాతనుక్రమము తోడ। చిత్తవిశ్రాంతి నిగుడును శేప్రుముండై।
గావున కర్మభక్తులు చేయునికని। గాయువలశిన కార్యంబుసిద్ధమయ్యె॥

౧౦౩ తాం ప్రము మృణ్మయుశిలా దారురూపంబులు। భావింప్పు పూజింప్పు పావముండ్లె....

పిన్నపెద్దలటంచును పేర్వేరు వరుస సన్మానించి హారుషించు మధ్యముండు।
తారతమ్యములు ల్యాక దైవమండఱి యిండ్లును న్నవాడని బూచును త్త మయుండు।
యీ ప్రవృత్తమశ్లోకము దెవ్వరు ధరింపు। కన్నవాని నటండు గాచుచుండు।
౧౦౪ నల్లుగాపున నేతోచు నఖిల జగము। నందు నెవ్వరు నెవ్వరు నందు జగము।
నేరు లేక యఱువెలుగొండ్డు విధమునేవు। తవిశ్వ తకృత్యు జవుగమ్ము దీరవా దయు॥
౧౦౫ యీ తుర్జదైవా శినాము కీర్తనల్ బెట్టు గా। నోరూర నెవ్వడు నాడుప్ర చుండు।
అత్యంత వాంఛలో నఖిలేశు చారిత్ర। మింపార నెవరాల కింపుచుండు।
సర్వసంగ త్యాగ సమత నిశ్వైర్యుడై। సంపూర్ణనెవరు భోగింపుచుండు।
దేశక శ్రీపాద తీర్థప్రసాదముల్ స్వీకరింపు ఎవ్వడు బల గురుచుండు।
౧౦౬ వాడె ధన్యుండు మాన్యుండు వర్ణియుండు। వాడె జ్ఞప్తుండు ముక్తుండు వాడై జీవుండు।
విని వెను వెంట్ల నీశుడే వ్యాళ నైన। తోడు నీడౌచు ముంచ్చరనాడు నే యమ॥
౧౦౭ సత్సంగంబును నాత్మచింత గురు విశ్వాసంబు వైరాగ్యముల్
వాత్సల్యంబును చిత్త శాంతియును సర్వభ్రాంతి శూన్యత్వముల్।
మాత్సర్యంబులు ల్యాక యుంట్లు వివిసన్మార్గంబునా యోగి కే।
త్యత్నావాంబును తన్నజెండి వ్రాదయింబ్లు ష్టాంగగా పాండ్రవా॥
౧౦౮ అని యనేక విధంబులు కర్మ జ్ఞాన వైరాగ్యంబు లచిత్త విశ్రాంతి కారణం
బని జీవుని నిశ్చయంబును స్వరూప సందర్శన సుఖపేచ్ఛ్యంబును
దెలుపంగ లవాదగుచు మరియు వ్యాసుండిట్లని యె। అనాది నిర్వి
కల్పకుండైన యాత్మని యెంద్దు మిథ్యారూపంబ్లునదోచి న।

8

౧౦౯ మాం యూబ్రహ్మ సాన్నిధ్యంబున శుద్ధస్ఫటికంబు మీద దాసానుకు
సుమంబు చెప్పు మధ్యనా యుదోచినట్లు జీవుండగుచు పట్టి। నా
జీవుండు ముఖంబున నుండి విశ్వుండను పేరింట్ల విషయంబులనను భవిం
చుఁ జాగ్రత్త్వంబున। తేజసనా మధేయంబు నస్వప్నంబున కంఠప్రదేశం
౧౧౦ బున తజ్జాగ్రద్వ్యాసనా యుక్తుండై వక్త్రప్రదేశంబున ప్రవేశించి। సుషు
ప్త్యవస్తజెందు ప్రాజ్ఞుండు సంగన పాంకారంబు తమస్సుండు లీనంబై యుం
డెమి నెరుంగడు। సంవిత్తు సాక్షిరూపంబున నుండుటంజేసి। తత్సాన్నిధ్యం
బుననుండి। మెల్కాంగా పున నింద్రాక యేమి జేసితినో యని యూరక
౧౧౧ నుండెది విధంబు దెల్పు తద్విధంబు చిత్తసహాయంబును దెల్పునా
సంవిత్తు సాన్నిధ్యంబు లేకున్న నూరకుండిన నుం। తెల్పి లేకుండవలయు
నా యహంకారంబెప్పుడు జాగ్రదభిముఖముగు నప్పుడు సంవ్వి
త్తు సాన్నిధ్య సహాయం బాత్మకృత్యంబున సుజ్ఞాన నుండిన ను నెరుక
౧౧౨ సంప్రాప్తంబగు। నా సుషుప్తి నుండి తుర్యనామంబున తుర్యావస్థ
నొందె బ్రహ్మానందం బనుభవింపుచు। నాభి నుండి తుర్యాతీతం
బున। నతీతనామంబు ధరించి। మూలాధారంబునన రక్తవర్ణం
బు పరమానందసు ఖస్వరూపంబున నుండి యదా ప్ర
౧౧౩ కారంబుగా తిరుగుసత తంబ్బే యవస్థా పంచ్చకంబ్బులపం
చ్చ దేహంబులు ధరించి నామ పంచ్చకంబుల గూడు నిది యోగి
యెరుంగును తరు వెరుంగరా జీవుండాత్మవాసనా। సమయం
బ్బున నవస్థాత్రయంబులం దాటి వాసనాత్రయంబులం దోలిన

౧౧౪ వాసనలయు క్షేపనాత్మాత్మైక్యానుభవంబుగను తదాత్మానుభవసా
రంబున ప్రపంచదేహావస్థాభిమానంబుం గ్రంథినాశకంబు
న శుద్ధజ్ఞానంబున ప్రపంచంబు లేదనుట యుపపన్నంబుగనక। సుషుప్త్య
వస్థలందును చిత్తుసాక్షియని యొప్పుట యుపచారంబు శుద్ధ సంవిత్తున
౧౧౫ ద్దు ప్రపంచభ్రాంతి రజ్జువందు సర్పభ్రాంతివలెనే లేదని తెలంగుగ భ్రాం
తివడిన ప్రపంచంబు లేదైన లోచనంబు పావ ధవళశంఖంబున పీతి
పచ్చన నిభ్రమసి సందు పచ్చన లేదు। తియ్యని పాలకు జేదన్న దోషభ్రాం
తిగాక తియ్యని పాలకు జేదు లేదని దినిశ్చయంబు సుజ్ఞాన మార్గం
౧౧౬ బున నున్నదున్నట్లుగా దెలియు జగద్భ్రాంతి దీరు। తద్భ్రాంతి శ్రీ గురుకటా
క్షంబున దీరు। నవ్వు నుసద్గురుకటాక్షంబున స్థానత్రయవ్యతిరిక్తంబైన తు
ర్యంబును పరమానందంబు నంజెందు మానసుఖంబు బుద్ధి చాలనెరుం
గంబడు బుద్ధికి తెల్పిలేదన్న సానిజంబు బుద్ధి జడంబుగనక। బుద్ధి వాల
౧౧౭ ననుటు। యుపపన్నంబుగాదైనను। కన్నులుండినంగాని సూర్యుని దర్శింప
గ్గాడదు। నేత్రోపాధిని సూర్యాంశమైన నేత్ర దృష్టి సూర్యుని గన్నట్లు
సంవిత్తు బుద్ధ్యుపాధిని గనును। అంతఃకరణ ప్రతిఫలితంబైన చిత్తు
బుద్ధ్యుపాధిని తన్నదా జూచునన్న యంశంబైన దృక్తత్వవాయం
౧౧౮ బున తన్నుగన్నట్లు। వివృత్తి శూన్యమై బుద్ధ్యుపాధివశాన తన్నదానా
లోకింపుచు ద్వివిధంబైన నట్లు సుఖంబు నంజెందు। నా బుద్ధిశక్త్యైన చిత్తు
వాసనాచతుష్టయము వాశ్యంబు లేకుండుట యంజేశి। బుద్ధ్యుపాధిని।
తన్నదా జూచుకే తనసంతఃకరణోపాధి యుపపన్నమగును।

౧౧౯ వెండియు బుద్ధిశూన్యమన్న బోధతో గూడెగనక శూన్యమనరాదైన సుషు
ప్తియందు। నా సుషుప్తి యందాగాక యుండినవాయునా సుషుప్తిని వాసనైయ్యుం
డియు। నంద్వేమి నెరుంగక। పిదపన జ్ఞానంబు నొందైదూరవున। సుషుప్తిగానిదె
బోధతో గూడిన। తుర్యమా బోధ లేకున్న జ్ఞానసంబు రవును। విషయ
౧౨౦ వాంకారమాలిన్యప్రవృత్తి శూన్యతే బుద్ధిశూన్యతా బుద్ధిశక్తైన చిత్తుసంవి
త్తుశంజూచు సుఖస్వరూపుం డై ప్రత్యక్షంబులనం జూక్కొచు బాంబ్యాం
బు మరచునప్పుడు జ్ఞప్తిమాత్రుడై బుద్ధిచేగాని తెలియరాని వాడైయుం
డు। నా సమాధి సమయంబున మనోలయంబు తత్ప్రకాశంబైన నెరుకదక్క
౧౨౧ తక్కిన ప్రపంచంబులేకుండు। నాసమాధ్యంతరంబుల నలయుండైనమన
స్సుకా బహిర్వ్యాపారంబు గల్గుటైట్లనిన। రథంబు తురంగంబులంబూన్చి
యభ్యాస మార్గంబున నడిపించుచు। మధ్యేరధికుండూరకుండ యుండా
శ్రమంబుగా నడచునట్లు। బుద్ధి వృత్తిశూన్యమైన ప్రారబ్ధనాశపర్యంత
౧౨౨ బ్బును కళేబరంబ్బు సుఖదుఃఖంబ్బులం జెందినట్లుండు। నాత్మలోకనప
రుండైన వాడితర ప్రపంచంబును గనిన వాడై యుండునని
మరియు శైతానంద్రుం డిట్లని యే॥
౧౨౩ బ్రహ్మంబు నేనని పలుమారునన పచ్చు। బ్రహ్మబోధమెరుంగు భావమ్మరుదు।
వేదాంతశాస్త్రముల విభజింపగా వచ్చు। ఆ వ్యాఖ్యలదెల్పుటది యునరుదు।
సర్వంబు రోసి తిసన్యాసి నవవచ్చు। శూన్యమార్గంబులో జూచుటరుదు।
అనువిబంధ మోక్షంబులని జెప్పగావచ్చు। తానునానిల కడదనరుటరుదు।
౧౨౪ తనువు లయుక్తంబు గురునిదియునగవచ్చు। దారిమొనశనలోభంబు దీరుటరుదు
మెనసు సామర్ధ్యమెరిగెడి పక్ష మరుదు। ఆత్మహాన యుష్మగా కుండుదు
టది యునరుదు॥

౧౨౫ వృష్టివేదాంతసిద్ధాంతసూరిపరులు। యాత్మనెఱుగక యర్థముల్ వ్యర్థముగ [గను]
జెప్పుచుందురు లోకులం జెఱుచు కొరకు। నిజము నిష్ఠాపరమైన కల్లనిజము లౌంయ ॥

౧౨౬ అరయఁ బ్రీతి పరాశరాత్మజుఁడు బ్రహ్మసంభవ వర్షంబులుగా।
ఘోరియుం జైన నిబిడీకృతామృత రసోర్మిలా వాలోల్లాసి యైస్థ।
గురుత్రాణు న్యాయవాప్రభావము నకోర్కుల్ దీరియుం గ్రోదిబ్రుం।
వ్యాళుష్ఠం ద్రుండల రాము హోనని యై। పాపాద్వుర్భావాయుర్వృద్ధి॥

౧౨౭ మను జేంద్రాగ్రణి యైనట్టి నారదుఁడు రామస్వామి నింగూర్చి బా।
లనమస్కారములొప్పజేయుచును యుల్గా వింప్రైతత్వస్వరూ
పుని లోకేశ యుపాస్యమంత్రలగతుర్ బ్రాణత్రాణ ల్యనాదిత్వవ।
మ్మనిలోకేశు బ్రహ్మ తనుర్ మతిని హీనుర్ బుద్ధి మాహింప్సుచుర్॥

౧౨౮ రఘుకులాధీశు లోకాభిరాము విష్ణు। నజునపారబుధానంద్యు వారిముఖ్యు
పరమపురుషాంబునేకమై పరగువాని। సంప్రదాయాత్మ నిశ్రీరామచంద్రు గొలుతు॥

౧౨౯ మునులకెల్లవాలధనమైన వానిని। పాపములను జరచు పరమపురుని।
సన్నితానె అరుగుచు నన్నింట్లికదికమో। వానిదలచిత్రుక్మవాడననుచు॥

౧౩౦ సారెనారదుం డ్తు సంభ్రమున్ కుడుచుచు। మరియు మరియు రామమహిమ [దలచె]
మును తగల్లువారి మేర్యాదగా బోలు। మల్లిదిరుగు యూడు మాధవులా [డు]

౧౩౧ వారిరుద్రాదిసురుల్ నవగ్రహముల న్షాంగ్గాది యోగప్రయుల్।
నరవనార్త్రమ యజ్ఞదాన జపసంధ్యావంధనాదిక్రియా
చరణల్ సప్తసముద్రముల్ ద్రావిధ భేత్త బ్రహ్మవిద్యాధుర
ధ్వరు ల్వేదపురాణశాస్త్రములు శ్రీరామనీవే కదే॥

౧౩౨ శ్రీ॥ అనుచు నిట్లు సూత్రనఖిలాంత్ర రాత్ముని। శాంతు నీరజాక్షు
సత్యధను ని బ్రహ్మమూర్తి యైన రామచంద్రస్వామి। సన్నతిం
స్తుతుఁ జేసె మ యరుము నెను ॥

౧౩౩ శ్రీరాముఁ డప్పుడు నారదుమూం దరని ప్రేమతో నిండ్ర నే నీపు శేయు।
సంన్నతుల్ మెచ్చి ప్రసన్నుండనైతిని। యిష్టార్థముల వేడు మిత్తు ననిన।
నారదుం డిట్లనె నాను తివేష్టంబు। నీమూర్తిగన్న దేనేడు నేను।
ధరగృత్యార్థుడ పుణ్యధన్యుడ ఘనుడ నా। జన్మమిప్పుడు సాలసఫలమయ్యె।

౧౩౪ తుత్య మిాదేశ పంత్లైను తపము లెల్ల। ననఘ నీపాదదర్శనమున్న పుడె।
నిర్మలం బాయె నద్వైతనిజము నేడు। స్వచ్ఛమైన ద్విని నాము జపము చావ॥

౧౩౫ యీరీతిగాని యాడు నారదుని తానికిట్లిన సత్త్రమనిం।
ర్యారా వోయి వరంబు వేడుము ననా కాకుష్ఠుటో హితానిన్
జేశేధింమ్మని కోరని స్పదయుతో శ్రీరామచంద్రుం డ్తయా
ధ్యారాజ్యంబు నజాన కీసహితుడై దీక్షంబు పాలింప్సుచున్॥

౧౩౬ యీరామ స్తవం బిది వృత్తమోత్తమం బిది సర్వ సౌభాగ్యమిది యు [ముక్తి]
యిది నారదప్రోక్తమిది వేదసారంబ్బు నిది రమా స్వాత్రేష్టమిది శుభంబు।
యిది తపస్సారంబు విది పుణ్యపాకంబు। విది త్రికాలంబు నుంజదువ వ్వా [రు]
పుత్రమిత్రకళత్రపౌత్రాభివృద్ధి యును నిస్పెశబ్బ్యం ణంబు ప్పుడు శరణ [ములు]

౧౩౭ పాడియు పంట్లు సంభ్రమము వింట్లు। గలిగి యుందురు సంపూర్ణకాముల [గుచు]
బుద్ధిహీనాత్ములకశక్తముల్ ప్రాక్ష్యకర్మామైన సంట్లు దిధిపరియుంస్తు నట్టి
వారి॥

౧౩౭ గీతానామసహస్రము। సీతారామస్తవంబు శ్రీగురుకరుణన్।
ప్రీతి పఠింపుచు నిత్యం। ఖ్యాతని నారాయణ సముజ్జృంభమహోత్స
వలూ॥

౧౩౮ అని యిట్లు వ్యాసుండు ధర్మజున కెఱింగించె నని నవిని। సంతుష్టాం
తరంగులై శౌనకాది మునులట మీఁదటి వృత్తాంతంబేమి చెప్పె
నెఱింగింపుండనిన॥

౧౪౦ వేదాంత తత్త్వనిశ్చయ। వాదాస్పద ధర్మచరిత వసుదేవసుతా।
వైదర్భీసత్యాత్మా। మోదక్రీడావినోద మురవినాశా॥

మాలిని
౧౪౧ సుముఖఘనవిలాసీ। సుప్రసన్నాత్మవాసీ
భ్రమతిమిరదినేశా। భక్తలోకప్రకాశా
అమితగుణచరిత్రా। ఆర్యసంస్తోత్రపాత్రా
విమలప్రణవశీమా। వృష్ణివంశాబ్ధిసోమా

౧౪౨ గద్య॥ యిది శ్రీరామచంద్ర వరప్రసాద లబ్ధ కవితా విలాస
శాండిల్యస గోత్ర పవిత్ర కృష్ణయామాత్యపుత్ర వినుత గుణధైర్య
మల్లనార్య ప్రణీతంబైన శ్రీరామస్తవరాజంబను మహాప్రబంధం
బునందు। హరిధ్యాన ప్రకరణంబైన। శ్రీరామకృష్ణస్తోత్రంబును।
౧౪౩ ధర్మజుండు జ్ఞానభక్తి కర్మప్రశంస సేసిన। వ్యాసభట్టారకుండు
సవిస్తరంబుగా తత్త్వధర్మంబులు దెల్పుటయును నన్నది ప్రథమాశ్వా
సము। సద్గురవే నమః॥

శుభమస్తు

౧. శ్రీవేద వేదాంత సిద్ధాంత సారస ప్రణవ మంత్రల యారతరాజయోగ।
లక్ష్మీపరానందలహరి విస్మయమానసోన్నని భావసంపన్న యాత్మ।
మాత్రోపదేశ సామర్థ్య దేశిక శిరోమణి ధేను కొండ తిమ్మయ గురువు
పాదసాక్షాత్కార సత్యపరబ్రహ్మ విద్యాధురంధర విజయలక్ష్మి।

౨ సకలసామ్రాజ్యలక్ష్మిని సౌఖ్యలక్ష్మి। నిత్యలక్ష్మిని గైకొని నిర్మలముగ।
శ్రితజనానందవృద్ధి లక్ష్మీకరముగ। వెలయు మల్లన యోగీంద్ర విభుని దలతు॥

౩ మల్లికార్జుని పరమునామంబులంశ। నారదానుగ్రహంబును సభముఖమ్ము
తిమ్మ గురుకృప రామభక్తి యును నిది। ప్రబల గుణసాంద్ర మల్లన యోగిచం
ద్ర॥

౪ శ్రీకర జానకీప్రియ వశీకర నారద హితాని సత్కృపా।
స్వీకర నిర్భయప్రద నిశీకర భ్రూయుగ మధ్యలక్ష్యరా।
శ్రీకర ణాత్మబోధ సుఖశీకర తిమ్మ గురూక్త మోక్షల
క్ష్మీకర కృష్ణనార్యసుత శేఖర మల్లన యోగిశేఖరా॥

౫ జేసితి శృతి గురు పూజలు। జేసితి బ్రహ్మానుభవము జేసితి కృతులన్
జేసితి విద్యాదానము। జేసితి రఘు ముందు వరుల వశీకరులగాన్ —

౬ ధరలోస ద్గురు సంప్రదాయుడగు దత్తాత్రేయ యోగీంద్రచే।
పరమానందమునొందు దాత్మగురుడై బ్రహ్మస్వరూపోపదే।
శరమున్ ధేనువకొండ తిమ్మనికి నిచ్చెల్ మెచ్చుగా నిచ్చె యా
పురుషశ్రేష్ఠుని పూర్ణబోధను జగత్పూజ్యుండునై యుండు వి
ఖ్యార యిర్మమ్మది రాజు కృష్ణఘను మల్లార్య ముక్తికాంతా ప్రియా॥

౭ నరనారాయణ హోనులుండ్రె పరమానంద వర్ష్యయుండాండ్రెస।

ఘ్నురుడౌ ధేనువకాంక్ష తింమ్మగురు నాధుం డాంక్షె నేవాంక్షె మో
క్షరస జ్ఞప్తి నిదెల్పు వేరొకరు లేకాలంబ్బునర్ధార్థి జా
లరయూ ముమ్మిది రాజు శ్రీకృష్ణ ఘను మల్లా ముక్తి కాంతాప్రియా॥

౮ అమరుల్ వేదిన రాముడై అచ్చయు మిర్యక్ కృష్ణుడై భూమిభా
రము మాన్పంగను వెల్పు నేడు నవతారం బంద్దె మోక్షార్థులం
బ్రమహారింప్పనటుండ్రు మిమ్ము సుజనుల్ ప్రాణిన్యులై తొల్యుతె
ల్లమిగా ముమ్మిది రాజు కృష్ణఘను మల్లా ముక్తి కాంతాప్రియా

౯ పరబోధర్ మది వెంన్న బోతె కరగక్ భక్తిర్ రసా వేశమై
హారిప్రత్యక్షవిధంబు ముంద్దరను నృత్యుంబా దవైరాగ్యతర్
పరద్రుశ్యంబ్బుర చేతి దైవెలుగ తెల్పుం జాలు చాతుర్యకుల్
మల్లా
సరసుల్ ముమ్మిది రాజు కృష్ణఘను ముక్తి కాంతాప్రియా॥

౧౦ జయరుమానంక్ష విశారదాజయ ముని స్వం ద్దే హాబోధాని ధీ
జయమాచార్యమహానుభావజయ మోసాక్షాత్రిమూర్త్యాక్షీరా
జయమంప్పుర్ మిము నుత్త మోత్తములు నిష్పల్ భక్తి దీ వింప్పుటల్
జయమో ముమ్మిది రాజు కృష్ణఘను మల్లా ముక్తి కాంతాప్రియా॥

౧౧ శ్రీరాఘవ్యామహానుభావ విజయశ్రీ భోగ సౌఖ్యోదయు
శ్రీకల్యాణనిజాత్రితాభిమత దశ్రీ వేదవేదాంత వి
ద్యాకాతూ హాల భోగమోక్షసుఖదీపూర్ణయుల్ దయల్ నిమ్మటల్
మాకుర్ ముమ్మిది రాజు కృష్ణఘను మల్లా ముక్తి కాంతాప్రియా॥

౧౨ శ్రీకంజ్జేని వసర్ యోమార్గ। శంప్పుత్యానంద్ద నేకశైః।
తస్యమల్లసనామస్యపాదాశిరసిధారయె।

౧౩ స్తేరామబిన్న యానంక్షం। పూర్ణచంద్రనిభాననం।
మనసా మోక్షలక్ష్మీశం। మల్లనాఖ్యగురుం హరిం॥

౧౪ జ్ఞానిభిర్లోకవినుత్తైః సేవితం రాజయోగినం।
మల్లనాఖ్యగురుం వంద్దే। సహితవ్యార్థబోధకం।

౧౫ సుఖితత్వనిధానాయ। నిత్యసత్యాత్మమూర్తయే।
పరమామృతబోధాయ। నమోవేదాంత వేదినే।

౧౬ నమః పరరమేశాయ। సప్పిదానంద్దరూపిణే।
శ్రీమల్లాచార్యయోగీంద్ర చంద్రాయ సహజాత్మనే।

౧౭ సతతవిమలయోగధ్యానశీలావశిష్టైః।
పరమగగనసాక్షాత్కారతుర్యోపభోగైః।
విజితలయకషాయై యోగిభిస్సేవితాంఘ్రిం
రహమతిమనసాంతం మల్లనార్యం త్తువంద్దే॥

౧౮ శ్రీమద్వ్యై భవకారణా। భమున్నత దేవదేవదివ్యమునేంద్రా।
శ్రీమంక్షర వేదార్థ। ప్రేమాస్పద జనవిహారి శ్రీకృష్ణహరి।

౧౯ దేవాసురాతుంద్రు శాసనాదిమహాషుర్లకిల్లనియెనల్లు వ్యాసుం
జేద్దిదిక్ష్మ భుంగ్గనుంగ్గాని సెశ్యప్రపంచ్చంబు మనోవికారంబుగా
వ్రునమనస్త్యాగంబు సాయమలయు। తన్మనత్యాగంబునకు గు
రుసేవ కారణంబనినిల్లనియె॥

౨౦ తల్లి తండ్రి లేని తన యుని పోషిక్షెసతికి పతియులేని బంధ్ధము నను
గురువు లేని విద్య గూడ దెండ్దులన్నైన। నజునికైననిజములరశిజూడ।

౨౧ తల్లి తండ్రిగలరు తగ జన్మ జన్మాన। నర యుబంధు మిత్రులన్నిగలరు।
తన్నె దెల్పు గురుడు తగ దొరకడెందును। దొరకుటెల్ల ముక్తి బరగుటెల్ల

౨౨ తల్లి తండ్రి ఋణము దైవ ఋషి ఋణమును। తన్ను నెఱుగ జేరు తప్పు మందు
పరమ గురుని సేవ పాటించుచుండినా। ఋణము బెరదండ్రు రూఢిమ
నుజులు॥

౨౩ సూచక నిషిద్ధ బోధక వాచకులను। కరణ గిరావృ యుకారణకా
రణములను।
వనగనెనమండ్రు దేశికులందఱులోన। సద్గురుండు గుకారణాచార్యవ
రుడు।

౨౪ అట్టి కారణ గురు రాయుడైనవాడు। రామభగవానుడే కాని శేషు
లౌనె
యితరజనులు తమెఱుగగ నెంత్తవారు। నరుడు గురుడనిపలుకు
టన్యాయమదియ।

౨౫ సద్గురుధ్యానాత్మసంపన్నుడగువాని। యరరా విప్రాతయువ్వరికి లేదు।
సతతంబు కారణాచార్యు జేరినవాని। కానగోరబోల నెవ్వరికి బోదు।
శ్రీగురు శుశ్రూష సాయునేర్చినవాని। చరణరేణు సమమెవ్వరికి రాదు।
దేశికప్రీతిగా తిరుగ నేర్చినవాని। సరిసమానంబు మెవ్వరికి నేదు।

౨౬ దాన మాన చాంద్రాయణ ధ్యాన విహిత। మంత్ర తంత్రాద్యయున జప
మఖకర్మ।
తీర్థయాత్రాదికస్నానదివ్యధర్మ। మైనసాచార్యుజేరినవానిసమమె॥

౨౭ గురుశుశ్రూషలు సాయుని। నరకడు సంసారమనెడి నష్టంబునిం
గ్గిరు నాస్తెప్రబోధైనవా। పరములు లేకుండ్రనెండ్రు పశుకర్మండ్రై॥

౨౮ గురుబోధననెరిగినట్లా। పరిపరి విధమైన శాస్త్రపాఠవ్యసనం।
చెరుగింత్తునె పురుషార్థము। పరిపక్వముగాని వారి భ్రాంతులు
గాక॥

౨౯ పరతత్త్వమూలకారణ। గురుచేతను తానెతెలియు గూడినయట్లా।
నరకప్రసిద్ధవాసన। కరవా పాఠవ్యసనము వెరుకను నగునే॥

ఆనిన ధర్మజుం డిట్లనియెను॥

౩౦ అయ్యా గురువుల చరితం। బెయ్యదినేరీతు వారలెవ్వరు చెపుమా।
నయ్యా పాతరతెలియుదు। యయ్యాశ్రమధర్మమెట్టులాచారంబుల్॥

౩౧ కారణ గురుమహిమంబులు। వారికి శుశ్రూష సేయువర్తనలన్నిన్
తేరుగ దెసాయువయ్యా। సూరిజనస్తుత్యచరిత సుస్థిరచరితా॥

౩౨ ఆదిగా కబహువిధంబైన సంసారము వి। వారలనకవల్ల పౌరుషములు।
మాయాశరీరమమకారంబులు పురుషుండు। శమదమాలవేడు విరక్తిరాద।
మోక్షాధికారము ముక్షుడు కారణాచార్యు జేరజాడ సాంగ్యముగను।
తెలుపుము మరియేమి తెలుపంగవలయు నోసన్నియు నెరుగింపుడ
నుప్పపాలు।

౩౩ తారకవ్యాసుండు చెప్పంగ ధర్మజానికిట్లు। రాజయోగంబు జెప్పు కారణ
గురుండు
వాని మహిమలు సంస్కారవర్తనములు। ముందుగా జెప్పునంత్తకము
న్నతెలియు॥

౩౪ మాయయా సంస్కారంబులు। రోయక గురుమహిమ తెలియు రూఢులు
గలరా।
రాయమనిత్యంబనిగురు। రాయనిచే బడక తమకు బ్రయుక్తులు గలవే॥

౩౫ జీవునిసంస్కారబింవ్నాలా మూలాగ్రముగ జెప్పెదను మొదల్ మొదటుస్ప్ర
—— కాశంబ్బున నున వాంకార రంబు గవిగి యావరణ విక్షేపమైప్పవ్వప్పు
మరపించి పురుష భ్రమల గరపించినని। మృబేనాంచుకు నెరుకల్యాక।
వెనుకమునుం జైరుగక వెఱ్ఱిబట్టినవాని। విధమున నాశచే వెదలబడుచు।

౩౬ నెదలు వృసుకొంఛ్చు గొదగొని వెలావోతి। శయుము హాతపట్టి జాలి
కుడుచుచుండ్డుగాని బతిశియుంత్తబునైన। తొడుసు మాలి పోడుకు మాలి।
క్కజీవి॥
౩౭ ఆవరణము నగమురఫే। కావున తానన్న తన్నగా నకయుండాడు।
నేవిధము నతొనన తా। నైవెవికెక్ భ్రాంతి బెట్టునాత్ముని వతాన్॥
౩౮ విక్షేపశక్తి యునగా। మోక్షవ్యతిరిక్తమైన మోహావికారాల్।
లక్షల పర్యంత్తంబుల। రక్షణ ములొ మోచు కాపురంబ్బులకిరవై॥
ఆది యునుంగ్గారా
౩౯ జీవుండిట్లు తనుత్ర యు। భావనచేతగి వెదాని ప్రకృతి నివి నుమా।
కైవల్యంబున దబ్బర। గావేరొకకల్పితుండ్డుగవిగె నృపాలా॥
౪౦ అనివిని రాజేంద్రుండ్డనె। ననఘు నిరాకారమునను సాకారంబ్బై।
యునువునగవిగెను జీవుడు। తనువులు మూఁడేండ్లు దాల్చె తద్విధమెల్లన్
౪౧ తెలియుజెప్పుమన్న దేశాధిపతితోడ। మునికులాబ్జిచంద్రుడని యెనిట్లు
రాజవర్యవినుము బ్రహ్మస్వరూపంబు। మొదలుగాను బోధపడిచెపరుతు॥
నదిలచుట్లుంట్టైనే
౪౨ అమలమై స్వచ్ఛమై ఆద్యంత్తశూన్యమై। శుభ్రమై ఘనసంవిదాభ్రమ
గుచుచు।
నిత్యమై సత్యమై నిశ్చలాకారమై। యెండ్రమై యానంద్దకంద్దముగుచు।
ప్రాణమై దివ్యమై బోధస్వరూపమై। బుద్ధంబునై స్వతస్సిద్ధముగుచు।
సమితమై నిరవద్యమై నిరంజనమై పరంజ్యోతియై మహాత్మ్యముగుచు।
౪౩ సర్వయుబ్రహ్మచైతన్యమై వెలంగ్గు। సర్వసాక్షిని నేమిగన్పట్టు ద్రాష్టు।
లైన ఇబ్బంది తెల్పకైవెనిదెకవిగె। ననవల శైరజ్జు సర్పగతి ననఘ।

౪౪ లేకేగవిగినపురుషుడు। యాకల్పితుడనగనా తదాదబ్బరనా।
లోకంబ్బు తామహాత్మా। తాపరాశంబైన యాశుదయ్యెడనకే
౪౫ ఆయవ్యాయుత్తమమధ్యర। నియవ్యావాంబనెడినహాముని ఘుడే వినుమా।
వెయవ్యలకనియవ్యావాంఛై యొప్పిడి భాతిశాఖ్యవాంశ్రుతివల్లన్॥
౪౬ ఆదిశక్తియుక్తుడై తమోగుణియునై। జ్ఞానవికృతితోడ గానబడుచు।
కడకతోడ విశ్వరాగణదేహియై। రూఢికల్పితుండ్డు రుద్రుడయ్యె।
౪౭ ద్యావిగభూతోత్పత్తికి। యాచదెయాత్మస్వరూపు యాభూతాత్మా।
యాతని జూపేకాలం। బ్బైతరినిక్షేని రశ్మినెరుగుము బయుతా॥
౪౮ గగనవిస్తీర్ణమే గావిగావిచుట్టు। పట్టి పుధియింప్ప గాన గ్రిపుట్టెబెని।
యయురము జలమంద్రవెత్తులయిప్పుతోడ। నట్టెనెరంబు బలుపయ్యాయ
వనియనగ॥
౪౯ నీరీతి పంచభూతము। లారయుగల్పింపబడియు నవికలయుంబం
చారూపంబది దృష్టిశ। రీరంబనిపించుకొనును పృథ్వీనాథా॥
౫౦ వినుమా పంచవింశతి తత్వనిర్ణయంబెట్లన్న। నేపంచభూతంబు
లనొక్కొక్కటి రెండేశిగా విభాగించి। అందందులొనొక్కని శాంశం
బులుంచి। తక్కిన నాండొంటి నాల్గేశిగా విభాగించి। పంచీకర
యూపంచీకృతంబయ్యె। తద్విధం బెట్లన్న। యాకాశార్ధభాగం
౫౧ బు జ్ఞానతత్వమయ్యె। తక్కిన నాల్గును వాయువగ్నిజలభూ
తములంగూడి। మనోబుద్ధిచిత్తాహంకారంబులయ్యె। పవనా
ర్ధభాగంబు వ్యానతత్వమయ్యె। తక్కిన నాల్గును పృథ్వ్యాదక జాతి
వేదనభంబులంగూడి। ప్రాణాపానవ్యానసమానంబులయ్యె। వా
౫౨ తాశనార్ధభాగంబు చక్షువయ్యె। తక్కిన నాల్గును। భూనీరమా
రుతవ్యోమంబులంగూడి। ప్రాణజిహ్వత్వక్ శ్రోత్రంబులయ్యె।

క్రొత్తనెం. [illegible] ప్రాతనెం. [illegible]

Size 9½×8

గ్రంథనామము— [illegible]

విషయము— [illegible]

కవినామము— [illegible]

Pages 91

పద్యకావ్యము. కాకితము. తెలుగులిపి.

పుటలు. [illegible] పఙ్క్తులు. ౨౨

సమగ్రము. ~~శిథిలము.~~

14-3-27.

1

కలా లార్థభాగంబు కసింబయ్యె। తన్మినసాఙ్గను। ధాత్రిన్పపే ప్ర
ప్రభంజ్జినశూన్యమాగరంబులం గూడి। గంధరూపస్పర్శశబ్దంబుల
౧౩ య్యె। త్రిస్తా తత్వార్థభాగంబు పాలయువయ్యె। తన్మినసాఙ్గను వా
రిధసుంజయుసమీరాంబరశక్తింబుల గూడి। గుంవ్యాపానిపా
దవాక్కులయ్యె। యిట్లు పంచవింశతి తత్వాత్మకంబై స్థూలదేహంబ
క। కర్మజ్ఞానేంద్రియ దశకంబును। పంచప్రాణమనోబుద్ధులం గూ
౧౪ డి సూక్ష్మాంగంబును లింగశరీరంబయ్యె। నీ శంక్తికి కారణంబగుట। నవి
ద్యాకారణంబయ్యె। నీ దేహత్రయంబులం గూడి జీవుండు। జాగ్ర
త్స్వప్నసుషుప్తులను నవస్థాత్రయంబులంబడి బాధలుబొందు। మాంస
నిర్మితంబైన యాస్థూలకాయంబునం దహంకారము మకారంబు
౧౫ లనేయుబుచు। దేహాత్మభావంబుల తమ్ముదా మెరుంగక కర్మంబులం
బట్టుబడు। జన్మంబు। ఉదరేని దుఃఖంబులం బొందుచుండ్క గాని।
సత్యభోగవిరక్తుండై శాంతవ్యాదయుండగుచు। యీశ్వరోపాసనా
విశేషంబుల జిత్తంబుగెల్చి తెరం దదెల్లన్న విసుమూ॥
౧౬ దేహమునెత్తుగ్రలు జాడితను జితుకుచుండు। మూత్రముల సంయుతం
బుపైముకకితోలు।
కందతెముకలు ప్రేవులు నిండియుండు। యిట్టి దేహంబులం దా
స్తేమి జెపుము ॥
అది యెటునంగా కా।
౧౭ భాష్యహీనము దుర్హేహ్యమాకారంబు। యింగిలి మంగలంబంగ భూమి।
తెరనప్పుల పోతు దేహాస్థ్యరూపంబు। రోగాల పుట్టయారోతకొంప్ప
భయమువుల పుట్టిల్లు పాతకంబుల బాంధి। యుము బారిగాత్రె యూ
యులతి యెజలు
ముల మూత్రరక్తము మాంసమూచె దుర్గంధ। ససుమూ విబావు పోక
ష్ఠతనువు।

౧౮ లోకప్రుత్త్రులగుంటి యూతోలు తిత్తి। యిదుము పాతుల కొడిగట్టు నిశరీర।
ముండులా కాంత్ర జేసి సాఖ్యంబులందగోరి। శుద్ధ పశుప్రాయు నైరిజనులు॥
౧౯ గుణాముల లోభమువ్వె కాముష్ములు గొరిశెలు। యాశలు తలతోకలవడి నారు।
సకలాపయువములు సంగత్రయంబులు। కులగోత్ర సంబారములు పాంలంబు।
మందసంస్పృతి దాక్షిమము తకమర్మము గాది। పంచేంద్రియంబులు బలిమి పలువు।
పూరియు విషయములు కొరముపేతలు। ప్రేమాతిశయము లుపెద్దలొక్టి।
౨౦ దుర్నాముసురు దుఃఖబాధలు రోచకుదితి। కాపురింపైది మోహమేకలు తెల్పి
బ్రహ్మముంద్దుల తోచిన భ్రాంతిగాల్లు। మనుజులుం పశువుల కునిట్లునన ఘుచరిత॥
౨౧ నీరతింబ పశుప్రాయువులు నైరోషద్వేషపై దురాచారులునై।
వారుసుపరును మోహము। పారసి స్త్రీ వాంఛదగిలి పశువైరిస్పపాహ॥
౨౨ అలంబు జోలకొరక్త్రె। జాతింబది ధనముగూర్చె బెట్టిన దనకా।
వేలా కోళము నొందుచు। స్త్రీలోలుండైనవాడు చెడిపోవా వై॥
౨౩ కాంత్తదగిలినవారికి గలదె సుఖము। వారిబోషించుట కుధాత్రివనరి వనరి।
తిరిగి తెచ్చిన యవిహాము తిన్నవెనక। యింగ్గిత్తైనను భక్షించుదిల్లుగాక॥
౨౪ బహువిధరోగంబు భార్యానుభోగంబు। నగ్గులచెడు నేస్త్రీల కూడు।
మత్యంత్తపాతకం బంగనాసంగమంబు। బాపరదారంబు వింత్తిపొత్తు।
దుఃఖస్వరూపంబు తోయజేక్షణా పొందు। లుబ్ధంధ మరణంబులువిద చెలిమి।
యతిఘోరనరకంబు సతుల లోలత్వంబు। తలతెత్తరాము లుజెలులగ్నోష్ఠి
౨౫ కాపురింపైద సంసారికష్టపాటు। కోతకూటిబ్రతుకరణ్యరోదనంబు।
తేమి జెప్పుదు నెవ్వమంతెరిగి దీని। సన్యసించెనవాడె పోజాణ్రుడది ష్ఠ॥

౧౬ యిల్లువాకిలి గోల యిల్లాలినెడబాసి। చుట్టపక్కము బాసి బాంధవులను।
వెంట్రైవాసులు వీడి పాంథులు గోరాడి। సొమ్ములుడిగనాడి జోలివీడి।
యీడికైనా కొడ్డ్ని యుపవాసముల మాని। నదిపలెకాని తాడుసు
కత్తిత్వముల్ మీరి కష్టముల్ గడతేరి। భారంబుల నుడిగి భ్రమల గెలి। డబిన।

౧౭ నిరతసంగంబు వెల్లనుస్తై వ్యాసుడిచి। యవి మహోత్సాహుడై యింటి యీ
తిరిగిచూచకతా బంధుల్ దేరి నడచి। పరమగురు జేరె జన్మసాఫల్యము నశివడిచి

౧౮ సంగ విరక్తుండు శృంగారయుక్తుండు। సంగ విరక్తుండు సర్వజ్ఞుడు।
సంగ విరక్తుండు బంగారు బిడ్డడు। సంగ విరక్తుండు సర్వసముడు।
సంగ విరక్తుండు సంతతానందుండు। సంగ విరక్తుండు సంభ్రముండు।
సంగ విరక్తుండు సంపూర్ణకాముండు। సంగ విరక్తుండు సంతుతుండు।

౧౯ సంగ విరక్తుడు చిత్తవిశ్రాంతిపరుడు। సంగ విరతుడె దేవతాసముడు సుడు।
సంగ విరతుని సరిసాటి జగతి గలరె। సంగ విరతుడె పూజ్యుండు సభల లోన।

౨౦ యీ పగ సర్వము విడిచి యీశ్వరు సంస్తుల ప్రీతి స్ఫూర్తిగా
భావన నిల్పి యానాడు బాడుచు శ్రీహరి నామకీర్తనల్
లా పుగబో యమునున్ సుజనులం జగనెవ్వడు చేరువాడిదే
జీవనముల్ వివేకమును శీలము పాండవ వంశపావనా

౨౧ పాండవ వోత్తమ విను పరబ్రహ్మమైన। రామకృష్ణుల నామకీర్తనలు మహిమ।
నేమి జెప్పుదు ధాత్రిలో నెవ్వరైన। వాంఛనొకమారు పల్కి పాపముల బాయు।

౨౨ నామకీర్తన సరిసాటి భూమి గలదె। తెలియుమన్నారని మూర్ఖుల తీర్థయా
లంబు దేవతా సేవలు నంచుసుండ్రు। పట్టగ తిరుగ గ్రహాచార బాధగారి।

౨౩ జారుండైనా వృద్ధా। చోరుండైనా గృహస్థ సంసారుండై।
నారామా యని దయతో కమరి। సోరాడిన చాలు వాని సూరేడుల కర్

 16.

౨౪ తెల్లవారక తొల్లి చల్లని నీటిలో। వాయుకొని తెల్లవడకు వారు।
నెరుకావులు గట్టి నీళ్ల దర్భల చేత। సవ్యాపసవ్యతల్ జల్లువారు।
బిగుసుకు ముక్కులు బిగయించి గాణుగుచు। మాగన్నపే యటు తూగువారు
సామము జేసిన యిల్లు సాగిలి బడిపడి। ప్రొద్దు కెడురు నిల్చి బోవువారు।

౨౫ చిరచిరల చెట్లచెట్లను దిరుగువారు। నెయ్యి చిదుగులు నగ్నిలో వేయువారు।
వైష్ణ దేవాది పూజలు వరలువారు। కీర్తనల జేయువారల కెంత దూర।

౨౬ ఆత్మారామసేవము చేవారి। కీర్తన పరుడైన వాడు కృష్ణా యనుచున్।
పూతిర్థ పంచ యుక్తము। పాతకము లోస్వామి సెందయుంచుక యుండుక్।

౨౭ ఆనిశంబు నారాయణా యని చెలరేగి। యాడుపాడుల మరుమాటలాడక।
పిలుచుచు ప్రత్యక్షములు కోరి తలచుచు। ధ్యానించి పరవశత్వమున నొంది।
తెలిచి మరచి నవ్వి తలియుక మరలు కోనెండు నెట్లుండ్రు ట వెరుకపడక।
మున్న చోటను తనకుండంగ స్వేచ్ఛ బాలుని వీల నిర్భయుడు నగుచు।

౨౮ తిరుగు భక్తుని వెను వెంట దిరుగుచుండు తడవులకు గన్న త్రీ రాముతల్లి బోలె
ముగుడుసుతు బాయజాలని ముద్దులట్టి పరమకారుణ్యనిధియైన త్రి
పారిన్పాల॥

౨౯ వినవయ్య రాజచంద్రా। ఘనుజన శరశంబు వెన్స మంచిది యితాంతా।
మనుపురుషార్థముగను గాని। ఘనులకు నల్లారు ముద్దుగా విహరింపర్

చరిత్రలు

౩౦ శ్రీ రామకృష్ణులకు పని। ధారుణి యువకైన తమ్ముదల బినవారిన్।
జేరదద యు జాతను। నారదయు నిందాక్ష కథ గలదది వినుపింతున్॥

౩౧ నారదము నిశిష్యుండా। శ్రారాముడు విప్రముఖ్యుడాతం డొకనా।
డారాముకృష్ణ మూర్తుల। జేరెన్ నే ప్పార్థప్పువారు జేరిరవానిన్

౬౨ యోగిత్వబల్లు షెనికి। నా కృపేం దృష్టినియెనయ్యా వాడే।
తీరు నజేశను జేరిన। వారేరీతునను జూరవచ్చిరివారిక॥
అనిసత్పృష్ణద్వైపాయను..డిట్లనియె॥

౬౩ శరణము శ్రీజానకీనాథ శరణము శరణము। శరణము శ్రీరుక్మిణీనాథ శరణము శరణము।
శరణము శ్రీరామ రఘురామ శరణము శరణము। శరణము శ్రీకృష్ణ హరికృష్ణ శరణము శర
ణము॥

౬౪ వ॥ అనుచు భూసురుండు శ్రీమన్నారాయణమూర్తిని గూర్చి యి
ట్లనియె। సచ్చిదానందనిలయుడవైన నీవు రామావతారంబున బాలుండ
వై యుండు వ్యాళ విశ్వామిత్రుండు తనయాగసంరక్షణంబునకు మా
పట్టణంబునం బ్రవేశించిన నతనిం జూచి యీదేహేంద్రియాది ప్ర
౬౫ పంచంబు కొరకు। సర్వంబునం గాంక్షింపవలసెగాని। దీనివల్లనెయ్యేడు
సుఖంబు లేదట్లన్న। నాత్మనస్తు కామాయ। సర్వం ప్రియం భవతి। యని
వేదవచనంబులు పలుకుగావున। కాముకంబులు నిరర్థకంబులై యుండు
ననిన। మిమ్ము జూచి విశ్వామిత్రుండు। ఓ రామ యీ దేహాది దేహంబు
౬౬ సుఖదుఃఖమూలంబగుట నిన్ను రయుంబి। నిండా క్షణికత్వసంబుగలదు।
అల్లిశకుండు తండ్రి జూ తననుజన్నెత్తుండై మిథిలానగరంబునకుం
బ్రవేశించిన నతనిం జూచి జనకుండిట్లనియె। నీవు సంశయింపవలవదు।
నీకు దేహేంద్రియాది ప్రపంచంబు గలిగినట్లు యుండుగాని। నీకు దేహం
౬౭ బు లేదు। నిన్ను నీవెరుంగుమనిన। నతండట్ల జేసెగావున। రఘువీరా నిన్నునీ
వెరుంగుమనిన మీరు నెబ్రహ్మంబని యెరిగితిరట। మున్ను నిన్నెరుంగవే
నీవు గురుశిష్యన్యాయంబున దీపించుట త్యాజ్యబడియె। నహో యంత
విచిత్రంబదియునుం గాక। మారీచసుబాహువధయును। శం
౬౮ కరుధనుర్భంగంబును। సీతావివాహంబును ప్రశురామపరాక్ర
మ

భవనంబును। అయోధ్యాప్రవేశంబును। కైకేయీకారణంబున। దండకా
రణ్యప్రవేశంబును। సీతావియోగంబును। పంపాసరోవరంబును। హ
నుమద్దర్శనంబును। వాలిమారణంబును। సుగ్రీవరాజ్యాభిషేకంబును।
౬౯ జానకీశిరోరత్నపరిగ్రహంబును। సముద్రబంధనంబును। విరూపాక్ష
ధూమ్రాక్ష అతికాయ మహోదర మహాపార్శ్వకుం
భనికుంభేంద్రజిత్ప్రభృత్యనేకదానవకోలాహలంబును। రావణకుంభ
కర్ణముఖ్యరాక్షసమారణంబును। విభీషణాలంకారాజ్యాభిషిక్తుంబు
౭౦ సి। జనకపుత్రింగూడి సకలపరివారంబుతో। భరద్వాజాశ్రమప్ర
వేశంబును। గుహభరతశత్రుఘ్నదర్శనంబును। తత్పురజనసంభ్రమా
త్సాహంబుతో। నయోధ్యానగరప్రవేశంబును। గురుమాతృజనప్రి
యంబును। సర్వజనరమ్యంబుగా నయోధ్యాపట్టాభిషిక్తుండవై।
౭౧ భక్తపాలనశీలంబుతో సుఖంబుండి। తనిదివింబి। మరియు కృష్ణావతా
రంబున ననేకపరాక్రమంబులు జేసి। పదారువేలనూట యెనమండ్రు స్త్రీ
లతోఁ గూడి క్రీడలు సేలంగు దేవుండవు నీవెరావె। యుద్ధరీకు ననేకనమస్కా
రంబులు జేసెదను। జేకొనవే శ్రీరఘువీరా సచ్చిదానంద నిత్యప్రపూ
ర్ణప్రభావస్వరూపా॥

౭౨ ననుచు విప్రముఖ్యుడా రామకృష్ణుల। పాదయుగంబులు భక్తితో
మరియు శరణంబులు పరిపరి విధములు। పాండవాద్రిచంద్ర పలికెనిట్లు।

౭౩ శరణాన్నర్కరుణింపు త్తు నన్నభిరుద్ధు బాలుంబులోబాలనౌ
శరణాగతహా యనరావదేమి వినవొ సంసారతాపత్రయుం।
బొరుగన్ని యిర్భదాంనంబు వేవా జైపుమా యీనిర్దయాబుద్ధినే
మరితే విమున్న విభీషణాదులకు రామా యార్తరక్షామణీ।

౯౪ పరిగెరాగదె త్రోవగా నవాసురుల్ ప్రార్థించి కోసామగా।
సరుబిన్ జాక్షితా నాంబ్జనేయమునివదిన్ రావించి తో జానకీ।
చరణాబ్జంబులు నొక్కనో యితరదేశప్రాణి సంరక్షణో
మరి యేమందురు నింతశేపదెల రామా యార్తరక్షామణీ।

౯౫ శరణార్థి వారల యాపదల్ పరిహరించుట్ రాముడుండంగయే।
వెరవ్యాలంబును పిన్నపెద్దలు రుషుల్ వేదాంతశాస్త్రంబులన్
మొరయుంనంత్మి విభీషణాదిఘను లర్థి పోషించుటల్ సాక్షిగా।
మరి నిన్ నమ్మితి కావుమీదయను రామా యార్తరక్షామణీ।

౯౬ పరులన్ శిష్యుల తల్లిదండ్రుల గురుబ్రాహ్మ్యంబులన్ సఖ్యులన్
శరణార్థి వారినిన్ నన్నున్ సహాగనాస్వ్యాభావిరాళవంచనల్
నెరపున్ గావున నాస్వభక్షమిదిగో నేమానసే భక్షమే
మరకాపన్నశరణ్యనీశరణు రామా యార్తరక్షామణీ

౯౭ ధరలో నల్లిటివారు నేను సహాగాద్వైన్యంబు నన్ వేడుమున్
వెరవ్యాలంబును నిత్యవేయుభయముల్ నేడిమవింత్తాయనా।
శరణార్థింబదగనాడరాదెరుగవా సర్వేశనీవిప్పుడా
మరి నన్ నవ్వనవారు నెవ్వరిక రామా యార్తరక్షామణీ

౯౮ శరణార్థినాక్షణమే విభీషణుసకాచంద్రార్క మొానప్పుడే
వరలంకాపురిధారకప్రాస్తిరనుచున్ వామ్యికి రామాయణా
దిరవాస్యంబులు డెల్పుటలెనిజముపైతే నన్ను రక్షింపుమీ
మరుమాటాడిన నింకయానసుమిరా రామా యార్తరక్షామణీ

౯౯ అలనాడార్తిని బిల్వనాకభయముల్ యానాశవాణి క్షణన్
బలుకావాక్యము సత్యమోజయము నా భాగ్యంబుదానె ప్పిదో

తెలియున్నేరక విన్నవించితిని యేతీరైన నన్ బ్రోవని
శ్చలనీవేగతిగావవేదయను రామా యార్తరక్షామణీ

౧౦౦ శరణాపన్నశరణ్య రాగదవె హేమసైసామనస్తాపముల్
నివేశించెన్ యిదెనీకుకల్గుడగదెనీ వేగతే యేమెముల్
శరణంబన్నవిభీషణాదుల మనస్తాపంబు వారింపవే
మరినాకెవ్వరు నీవయాశరణు రామా యార్తరక్షామణీ

౧౦౧ శరణంబెంత్తపరాకు దేవ ఘనుడు గోసంసారవార్ధిత్రయం
బురిదైవస్సైనునింకమాకెవరు దిక్కన్నారు నీవిప్పుడే.
మరినన్ నోములు నూరునొంట్టునగుసావశ్యంబౌ నదెట్లుంన్నయెం
దురిముల్ బ్రోచితానేడు దబ్బుర కృష్ణా యాపతోద్ధారకా।

౧౦౨ కాళిందీనదిచెంతనేపు మురళీగానంబుసాయుంగనా
వేళల్ గాంతలు మోహమందివగలో వెంటాడనే మంత్రివో
తాళంజాలక వారు రయ్యెడగనంత్రక్ కౌగిళ్లుల్ జేశ్చిగ్‌యి
న్నావే తప్పునెవారుగాంచిరి కృష్ణా యాపతోద్ధారకా

౧౦౩ యెనుపతోరక్షకుడంచు నుయ్యెడగ వస్త్రేనంబు ఆకాశవా
ణి వతిర్ యక్కడనుండి వస్త్రవిదుగో నే పోజనే వేమనే
తువునాకత్మమునాటి కూర్క నే యుండుట్ తగాదెలపూ
నవెర్ తప్పునె యింకనే దవహా కృష్ణా యాపతోద్ధారకా

౧౦౪ ధరలో నల్లిటివారు బిల్చినపుడేదాసుండవై వారికిన్
పరిగెజెప్పుడు పసులకై తిరిగితప్పెనెడు నాపద్లుకన్
మరగన్ యెప్పుడు డెయేమివస్త్రైనిదినీ మోసంబె నాకేమియా
శరణాల్ దప్పును నింక నీమనసు కృష్ణా యాపతోద్ధారకా।

౧౦౫ అలకర్గానిపతిప్రతల్ప్రియుబంధుం బత్యంతమైభత్రకర్
వలపాకుల్గులు గుజ్జరల్లరతిలోవర్ణింపనారీతోపు
త్రులసేద్యించినగానికాంధరికి ముద్దుల్రావునారీతోని
చలమేల యిప్పుడు యుంచెనీకు మరికృష్ణాయాపదోద్ధారకా

౧౦౬ అలయింతపుడెయింట్లుదూరిన మరుల్ వాత్సల్యంబుగానవ్వివా
రలవైన్యల్ దినిశాకపాకతలద్రూపాలర్గస్త్యామితైనేడునా
చెలులేపిల్పగనెమ్మిలావలసి వస్త్రేనెరికింజుల్లవే
చలమ్మాలయిప్పుమహోత్సవద యుకు కృష్ణాయాపదోద్ధారకా

౧౦౭ కరిప్లంవల్లదువిభీషణార్ణవిశసుర్ఘంత్త్ర యమూర్ద్రౌపదిర్
మరియర్నార్థలనీవుబ్రోచుటయుప్రాపూణ్యంబు తానేమినా
మొరయాలించుపుపేరయుండినవేము మ్మాటి కింకెల్లరా
ప్రరుషుల్ దబ్బరనేవబద్ధమికకృష్ణాయాపదోద్ధారకా

౧౦౮ ప్రతినల్ శేశినగానిరావికసపాపత్యాచరాల్ మంచిచే
చితనామాంతురవృద్ధనేనిపరదేశిన్లేనినేనేనినే
గతిలేకుండినవాడనేని యెవనింగ్రైకొనివాడ్నేనిసం
జ్ఞతప్రాంవ్యాకృతినేనిబ్రోవుమరికృష్ణాయాపదోద్ధారకా

౧౦౯ అనుచునిట్లువిప్రుడారామకృష్ణులభజించెదవారుస్త్రీలతోడ
కూడిబోరవచ్చికోరిన యర్థంబులిత్తుమనుగుమేంత్ర యేమివల
యు

౧౧౦ అనినవారినుచితమ్మనట్టిప్రాజలంజ్జనిపివిప్రుడనియుధన్యులార
యితరములనీరారదుండ వదెనన్నసంతసించి యుండ్రుసాష్టాం
ఘ

౧౧౧ యూరితిరామకృష్ణులు। నారయునావిప్రవరుడుహర్షించిన యూ
చారిత్రమెవరుచదివిన। వారికి యూనుమనెగలదు వసుధాధిశా

౧౧౨ అనినమునికి రాజునశరీరవాణిట్లు। పలికెననినమునియుబలికెతొల్లి
యమూర్త్తితోడవిప్రుడభయమిమ్మనిరామ। చంద్రవేడుచున్నసమయమునను
ము

౧౧౩ గగనవీధినుండిజగమెల్లమ్రోయంగ। భయపడకుబలుకువాక్యమొకటి
ఘోషకటివినగబడియె సకలకోర్కెలుదీర। వానిమహిమెంతచవశమెభూపా

౧౧౪ యూరీతిగనరెవానికి। శ్రీరామకృష్ణమూర్త్తిస్త్రీసహితముగా
కోరినకోరికవిన్నుచు। జేరినయూ సేవ శపరిగె చేరగవలసెర్

౧౧౫ యిటువంట్టిభక్తిచేతను। కుటిలంబగుచిత్తవృత్తిగోలుకమున్నే
ఫ్రుటుకునజాడ్యముదెంచ్చిన। నటునలవేముక్తిగలదె. నరనుతచరితా

౧౧౬ యింట్టితోనైననుయిల్లాలితోనైన। నగరికప్పులకైనతెగువజేసి।
రావికోకలుగట్టికప్పలుబిగియించి। బోడితలైమెడపోంచదీసి।
కుండగోలయుబట్టినిండబూడిదెబూసి। ప్రాసలుమెడగొన్నవేసిబూత
జపమాలికైధరించిజనులకన్నైనుచోటు। వారివారియనుకొంచునా
డుకొంచు

౧౧౭ వేషముమరంగభిక్షకువెంటవెళ్లి। తిరిగియుమరికెగలచోటుతినగమ
విషయసంగత్రయంబులోనగువాని। కొడసన్యాసిమదివానికేడగతు
రిగి
లు

౧౧౮ కామాంధుడైకన్నగానకంటైనట్టిప్రణతులముట్టుంట్లుబట్టవాని
శ్రీణపుణ్యంబునస్త్రీయోనిజాన్నిగర్భముపెళ్లిత్రోవంట్లుపట్టవాని
తోలగద్రోయగరానిదుర్జనాంగముసంత। స్త్రైణసంగడియుంట్లుబట్టవా
ని
దబ్బరతాటోట్లుతరిగినాయువుచావు। బడిపోవుప్రేతంబుబట్టవాని

౧౧౯ తోవిచదువులుప్రాయుష్టిత్తములనుజేసి। దంభువాయుకసద్గురువెంటద్రిప్పి।
యుంట్టవాపకయులనడిమింట్టిలోన। నంటుకోరాడువానికినంటుచోదు

౧౨౦ యుస్నిజెప్పనాల్లదన్నదానెరిగిన। ఘునునిజారకున్నకర్మమెల్ల
పోవువ్యర్థమగునుబూడిదెలోహోమ। మైనరీతిరామచంద్రయధము
లకును

౨౧ సదకలనాశ్రమంబుల ధనంబుల జాతుల వర్ణనీతులన్
ఆదవుల దానధర్మముల నాకుననంబుల వేషభాషలన్
జడగదిగంబరత్వముల సాధుల సద్గురు రాజచంద్రుచే
పడకన విద్యయుం జదివి పారునె ముక్తిపథంబు చేరునే
అది యెఱుగనుంగాక మరి యెఱుగునా

౨౨ గుడిగుండ్లమ్ముల కొండగుహాల కారడవుల కూరనారల నిరాహార ములను
పండుగ పర్వాల పాడిని పంటను నేర్పు స్వారంబుల నోర్పు బనుల
నిప్పుల నీళ్లను చప్పిడు పిళ్లను తీర్థాల తిరునాళ్ల త్రిప్పటులును
వడుగుల పెండ్లిండ్ల వన్నెల వాసుల త్రాతబదువ్వుల వానవరుష్యములను

౨౩ విందు వీడుకోళ్ల వితరణా గుణముల పొందుపోరటములను పోణుములను
మోక్షమబ్బుద యెవ్వ ముక్తికాంతామణి నాదు బారదన్ననదులకధిప

౨౪ అనఘ యమ్మతింబి నట్టి దృశ్యములను తల్లి వంట్టి చిత్తదర్శనమున
చిత్ప్రతిఫలితంబు జీవుడై కను పట్టె కాను నింత పట్టు మానసంబ

౨౫ రోతకూటి మనసు రోసానకరపెనగు త్రోవగాని ముక్తిత్రోవ పట్టి
పోవనీదు దీనిపోణిమ యూమార్ఖుః రంపెలాడి జూడు రాజచంద్ర

౨౬ విషయములోలు డగుచు విశ్వాసరహితుడై గురులనిందవినుచు కుటిల లుగగుచు
చింతమునిగి నట్టి శిష్యుని కాత్మోపదేశమియ్యరాదు తెలియు నధిప

౨౭ ఆలస్యనాస్తికాహంకార వంచకా ద్వేష విద్యాభోరదూషకులకు
పాషండ నిష్ఠుర పతిత కార్య కృతఘ్న కలహప్రియు విషలయు గర్వితు
స్తంభన మోహనోచ్చాటన మారణ వశ్యరూపాక విద్యాపాదులకును లకు
జడలోభ మోహాతిశయ కామ్యకర్ములకు సోదకోర్పని యెట్టి సోమరులకు

౨౮ వినయ భయ భక్తి విశ్వాస ఘనత చాల గురుల శుశ్రూషకారులకును నాయుని
స్వస్వరూపోపదేశంబు సర్వధామ ఎన్ని విధములనైనని యియ్యఁగరాదు

౨౯ అనవిని ధర్మజుం డనె మహాత్మక యుద్ధధికారలక్షణాం
బును గురుసేవలక్షణము బుద్ధిగ జెప్పుము తున్న రాజుతో
మునివరుడిట్లు పల్కెను ముముక్షుల మార్గము యోగిచర్యలున్
విను తనురుస్వరూపమును వీనుల విందుగ వాక్రుమక్రుతిన్

౩౦ వ॥ యిట్లని యి రాజేంద్రా సాధన చతుష్టయ సంపన్నుండధికారి వాడి
లక్షణంబులు నిత్యానిత్యవస్తు వివేకంబును ఇహపరముత్రార్థ ఫలభో
గవిరాగంబును శమాది సాధనషట్క సంపత్తియు ముముక్షుత్వం
బును నను బడు తత్త్వవరం బాత్మ నిత్యంబు జగంబనిత్యంబు నని యె
౩౧ రుంగుట నిత్యానిత్యవస్తువివేకంబను నాదిసాధనంబు యెందలి
స్రక్చందనాది వనితా భోగంబులు ఘుత్రంబులు స్వర్గాది లోకసుఖం
బులు నట్లె యని యిహపర సౌఖ్యంబులు కోరకుండుట ఇహ
ముత్రార్థఫలభోగవిరక్తి యను రెండవసాధనం బంతఃకరణనిగ్ర
౩౨ హంబు శమంబు బాహ్యేంద్రియనిగ్రహంబు దమంబ నంబ
డు రామక్రోధలోభమోహమదమాత్సర్యంబులను నరిషడ్వర్గంబుల
జయించుట క్షాంతి యనిపించుకొనును సుఖదుఃఖంబుల కోర్చు
టుతితిక్ష యనిపించుకొనును శృత్యాచార్య విశ్వాసంబు గలుగుట
౩౩ శ్రద్ధ యనిపించుకొనును కారణాచార్య సేవారహిత కర్మత్యాగం
బుపరతి యనిపించుకొనును యిట్లు సమాధిసాధనషట్కసంపత్తి
యను నాఱవసాధనంబు శీఘ్రంబె మోక్షం బెరుంగగోరుట ము
ముక్షుత్వంబును నాలవ సాధనంబిట్లు సాధనచతుష్టయసం
పత్తిగల యతండధికారి యనిపించుకొనునని మరియు నిట్లని యె॥

౭ పెద్దలనగ గొప్ప చెడరాం డలంతేశి। వారుగారునెట్టివారుగారు
తన్నుతానెఱన్న ధన్యులై వ్యాఖ్యరైన। వారెపెద్దలనగ వసుమతీశ
మరియును:

౮ యెట్టి విద్వాంసుడైనఁ ... వాడైన। యేజాతివాడైన యెవ్వడైన
రాజయోగ సమాధి రాజ్యాభిషిక్తుడై వెలిఁజూపులో జూపు వేడుచూపు
లోఁ చూచుచూతంగ లోకాన్త మూనమై। పండువెన్నెలబయు లనిండి వెలుగు
లో లీనమై యంతలో తనప్రమరచి। యుండు నతన్నెరిగెడి యతుక నమరచి

౯ వారియొకనినోచి చిత్సుఖోపాయమగుచు। యువనిదోరాజ్యమై యు
నై యెరుకమంతు
దాక్షవిజ్ఞాని సద్గురుదార్యపూజ్యు। దాదిదేవుండునాతడే యెనఁ ఘుచరిత

౧౦ గురుకులావాసంబు గోరిసముచితాసనంబున సుండి రాయంబునిచ్చి
యుఱగంట్టిమాయను నుగరత్రాశి మురిసప్రాకారము నగురు పూజనమె
నర్చి
దృష్టి జడాజడత్రుత్యు దృశ్యము సనిచ్చి। తండవే శక్తి మేల్గాల్చి యుండు
పవనచిత్తంబులు ప్రవహింపగా జగజ్జాలంబు వెల్గించి బైలు పడిన

౧౧ పరమమైనట్టి యట్టి పరోక్షపదవినొందు। వాడె ఖేచరి ముద్రకేలూడినట్టి
రాజయోగామనస్కాన్ననే జితార్థ। తుర్యధుర్యుండు కారణాచార్యవ
రుడు

౧౨ యోగీంద్రు మహిమెవిట్లని। వాగీంద్రునకైన అల్లవాసవునకైనా
భోగీంద్రపతికి నైనా। యోగజదివ్యుంగ వశమె యూహనకైన్

౧౩ సీ. సంప్రణవనాదస్వరూపము దీర్ఘఘంట్టి కారవమున బ్రహ్మరంధ్ర
మునప్రాయ
బ్రహ్మరంధ్ర ధ్యానపరవశంబున మున్త్రి। కాంతనెడుకర్ణికళలదెల్ప
కళలంట్టిసుపరతిగరగిబిందు ప్రజార। సారసానందాబ్ధి చంద్రుడగుచు
చంద్రకాంతపుకోవి శశికిరణంబుల। జారకప్పుర వెలుండుచలువనొంది

౧౪ సర్వశాంతి వహించి నిశ్చింతుడగుచు। ధాత్రినవధూత వేషావతారుడై
న
సద్గురుస్వామి సేవించి సజ్జనుండు। పరమభాగవతారాధ్యపాలు డధి

౧౫ కంట్టి దృష్టి చాతగను విశ్వమెల్లను। దప్పణంబులుగల్గ తన్నగనును
నాక్షతత్వమార్గ మారతిగనవతె। యూహ్యదర్పణంబునందు భూప

౧౬ గురుకరుణాకటాక్షమునఁ గుర్విది యుండగు భాగ్యశాలిశ్రీ
చరణాసరోజరేణువులు శంకర విష్ణు విధాతలాదిగా
శిరమున నావహించను తిశేయుచు బ్రోచుచు కానివెంబడిన్
దిరుగగవానికెందులను దెల్పునసాధ్యము లున్నదే నృపా

౧౭ యిట్టి గురునిజారకెన్నిపోకలు బోవ। చిత్తశుద్ధిలేదు చింతపోదు
మాయమాయులాడి మబుమాయమాత్రాల। తాలగిబోదునాత్రతో
వియునీదు

౧౮ కనుగొంట్టి మేల్కొకగద్దముల్ పెంచిన। బూచిబూచనమాయు పోనవెరచి
గురుశావశాయకగొంట్టిడై తిరిగిన। చెరలేదనిమాయ సిగ్గుపడును నె
తన్నదాడెదియుక తలత్రిందుగాబడ్డ। విద్యవాదనిమాయసోద్య పడును నె
యూనందమొందకనాడి బిడ్డలవీడ। దోసకారనిమాయ రోశిపోనె

౧౯ యంతతాగాక దేహంబు నాత్రహింప। శూన్యగాదనిమాయ దైన్యప
డును నె
తెలివినొందకనూరూకనలమటింప। దేశగాదనిమాయదాదిరుగబడును నె

౨౦ యెన్నివిధంబులనైనను। యున్నది యున్నట్టి కన్నయోగులశార్వ్
తన్నే దానెరుగక పో। దన్నా మాయాప్రపంచమంతయు దానై

౨౧ యూరీతి తన్నదాగను। కారణగురుమూర్తి చేరి ఘనవినయవిధే
యూరూఢిని శిశ్రూషలు। నారయ చెసలుపంగవలయును వియల్లన్నర్

౨౨ పరమగురు చేరి ద్వాదశాబ్దములు వెన్సి। నాక్షయను యంగముస్థానమ
నగమరియు
పరగసద్భావమును ననబడిన యట్టి। నాల్గువిధములశిశ్రూషనడపవల
యు

౨౩ నాల్గుశిశ్రూషలనడకలు వేర్వేర। విభజించి తుదివినవలయూ విభవజరిత.

యోగాభ్యాసము తపదార్థానుకూలము నేయు। నదియోజ్ఞానిష్ఠానుష్ఠానంబు ఘుల
యోపాధమస్తకాభ్యం జనాతిద్వంబు। లింగమున్ శిశ్రూష లనగనొప్పు
క్షేత్రగ్రహారామశీమలవరలయుటలో। స్థానమూశిశ్రూషజాడలా యి
౨౪ దాత దైవంబు తల్లియు తండ్రి కర్త। యేడుగడయును గురుడంచు నెంచి భక్తి
శాయుసద్భావ శిశ్రూష శద్ధమిత్తు। తెలిగిన జపంగ వలయును గురుని జేరి
౨౫ యిటువతె శేవలు శేనే। భయనకుబోధింప వలయును పరమగురుండా
కుటిల ప్రపంచ భావన। సటులన్నియు దెలియు శాస్త్ర సమ్మతి వినఘా
౨౬ యెరిగి యెరుంగని యుబ్బంది తెల్పికి। యెడుకెరుంగక యున్నంయెరుకైటలు
నీలోన భావన। పోవికారోపింప। బడు కల్పితుండి ఫాం భావమునను
చిత్శక్తితో సదాశివుడన బడుకళ్ళి। వాజ్ఞ భావంబుమాయా స్వరూపం।
మరియును ప్రకృతి యావరణవిక్షేప। మా స్తులవ్యామోహ జాతమూడ
౨౭ తనకిదంభావముని పించు కొనును మొదట। యావరణ శక్తి తనకు దేహంబు ప్రకృతి
భావమున పరాశక్తితో పరమహేశు। డనగ బెంపెక్క కల్పితుండవనినాథ
౨౮ పరమేశుని యుపయునమై। బారహరి విక్షేపశక్తి మూడహములకున్
మరి యాకారంబైతా। బెరిగె మహత్తత్వమనగ బుద్ధి రమణా
౨౯ అహంకారముల మూలౌటియుండు నదమ। పైన భూతాయు పంచ్కృతి యుండువిశ్వ
కారణతను తమోగుణాకశ్మి నాది। శక్తితో జ్ఞానవిశ్రుతి జూర్జలటయునంగ
౩౦ మరిజగత్సూక్ష్మదేహయై మధ్యమోహ। మనెడి। తైజసాహమును వర్తన వికృతిర
జోగుణంబు నిష్టా శక్తితో గణింప। నతడె హైరణ్యగర్భదిల్లం ద్భుబుధులు
౩౧ మోహ వికృతి సత్త్వమోహ వైరాజకా। యువాము విశ్వదేహయుదయు సాత్వి
కంబు జ్ఞాన శక్తిగల శివిరాట్పురుషుండెవిష్ణు డనగ సుస్థిరాత్మ

౩౨ కల్పిత పురుషుండు కడు శుద్ధతత్త్వంబు। వలన బీజము భూతముల కుబీజ
వైతారజోగుణామున హైరణ్యగర్భుండు। కర్మేంద్రియములకు కణాగి సాత్వి
కుండొ విరాట్పురుషుండునా విష్ణుడా। జ్ఞానేంద్రియంబులబీజంబు రాజ
సగుణసత్త్వ క్రుతసర గనంతః కరణములకు బీజంబు సమత నతడె
౩౩ యఖిలదేహేంద్రియసమష్టియుండునుండి। జీవరూపంబునై ప్రవేశించితానై
మరిత్రయాశక్తి యుక్తుడై మెరచితన్ను। బుద్ధికల్పన భ్రాంతి చే పురుషుడల్పు
౩౪ నానాదేహేంద్రియాదుల। నానాత్వభ్రాంతి నొంది నానీదనుచున్
నానాభిమానములచే। నానాజీవంబులాయెనారామ యనుండే
౩౫ కలలో జీవుడు బుద్ధికల్పనలచే కాకాచు గన్పించు పో
కలచి ద్రష్టుడు దానెనిర్మల నిరాకారుండునై యుండియున్
కవిమర్శ తేమ్మని జెందుచున్ వివిధ సంకల్పాకృతిన్ బంధము
క్తులు నానావిధ జంతుజాలములునై తోచున్ జగత్కార్యమై
౩౬ కనకంబా కృతినేకభూషణములై గాన్పించు మార్గంబునం
ధ్వనిదానొక్కటె వాద్యభేదములభేదంబైన చందంబునన్
మననాకారవిచిత్రదర్శనత బ్రహ్మ భాసతేజంబు తా
గనుపట్టున్ సకలంబు నాచు నిజమోక్షశ్రీ వివాహోత్సవా
౩౭ మరి బ్రహ్మావ్యతిరిక్తము। పరికింపగలేదు నీదు భావములోనన్
బెరుకెంచ బోక సత్యము। పరమాత్మం డనుచు జూడు పాండవ మువ్వా
౩౮ కాంతేయాగ్రజ ధీవి। భ్రాంతికి సత్యంబు జూడ బ్రహ్మము యుంటై
సంతోషమిమ్ము మూఢుని। కింతా సుఖమాదు దుఃఖవించిన భంగిన్

౩౯ స్త్రీలందు పురుషులందున్ । బాలాభేదంబులందు జను దైవమైనా
బాలుఁడు వాఁడయ్యెను । దాలాంత్యము బ్రహ్మమంతట సరిపూర్ణా

౪౦ బాలవయో వృద్ధస్త్రీ । బాలంబులని వృద్ధినసద్గురుకృపచే
వాలాయము తప్పెరుగగ । నాలోకించంగ దలచు నతఁడుత్తముఁడా

౪౧ తనమాత్రమె యెరుగు కాలికై । తన పాత్రాపాత్రమెవఁడు దలపోయునకో
తన పల్లె నెవడు పాత్రుఁడా । తనుదారత్రిః పుకన్న ధర్మము గలదే

౪౨ నిండ్లు కపరమాత్మం డిటు । లుండంగా నెరుకలైక యోగులమనుచున్
యుండెదల వానల మంచులు । నుండుటు మోక్షంబె దమకు సుస్థిరమగా

౪౩ మౌనులై కొందరు మాటలాడని వారు । కొందరు మంత్రముల గొణుగు వారు
కొందరు తీర్థయాత్రాందోళులగు వారు । కొందరాకలము చేకుందు వారు
కొందరే ప్రొద్దు లోకుల కేర్పడు వారు । జలికావ్యానకు కొందరెళకువారు
తపసులై కొందరు తలక్రిందులగు వారు । ముక్కులు గొందరు మూయువారు

౪౪ నిన్నదెరగు లనెందరు నెన్ని పాట్లు । బడ్డ సంసారమే కాని బ్రహ్మబోధ
మార్గమది గాదు సర్వంబు మరచి తన్ను । సద్గురూక్తంబుగా గన్న జాణ యోగి

౪౫ నానావిధ దృశ్యంబులు । నానా యనినేతివాక్యనటనల జేతన్
వానిక్రిందాలగర్జ్రోచిన । తానుండానను బలేని తానే యెలుచున్

౪౬ వాసనాక్షయము మానసవశము లేక । తత్త్వబోధంబు తెలియంగ తలపులేల
యుండు వాసనాత్రయములన గాచి పుష్పి । పొందవలె చిత్తజయము సద్బోధరూపు
అందు వాసనాత్రయము మనోనాశలక్షణంబెల్లం దెలిసి

౪౭ తాకేక మెరిగిన జడవని । ప్రోకలుగా రాదటంచు బుధసభలందున్
లోకానుసారిగాగను । నాకు మతే లోకవాసనాఖ్యజు తెలియున్

౪౮ చదివి చదివి వాటి పదముల యర్థంబు । వెదకి వెదకి కర్మవిధులు జగుచు
వెర్రి వెర్రి నిష్ఠవెత నొందుచు తేజూర । శాస్త్రవాసనం గృషపువిఘ్నులు

౪౯ కా యరిషడ్వర్గంబు గంగానదిస్నాన । మాదిగాగ గల్గు నఖిలశాస్త్ర
మునులు దేహవాసనలు మూఢుల జగువాని । తగిలి విడచుచుండు ధర్మచరిత

౫౦ కామ్యనవాసనాత్రయము కష్టపుకర్మము నిందులో పలన్
జీవుడు జెందు నాఫలము జెప్పగ రోతలు యుంత మాత్రమే
వావివరించగా నరకవాసము మీఁదట హీనజన్మమి
ట్లేవిపరీతముల్ విడువ నెవ్వడెరుంగు నతండె ధీరుడా

౫౧ లోకము తోడి దేల సభలో చదువుల్ జదువంగ గోరి యా
ప్తోకలబోవన్యాలమల మూత్రపుకొంప నుతానునాత్మగా
జేకొని సల్పు తీర్థముల సేమములన్యాల యబంచువాసనల్
గైకొనకుండువారల దికారులు మోక్షము నొందగా నృపా

౫౨ మనసే సర్వజగంబులు । మనసే వ్యతిరిక్తమైన మాయలు గలదే
మనసే సజ్జనసంగతి । గనగా మానసజయంబు గల్గు నృపాలా

అంతా

౫౩ తన్ను నెఱగ గోరు తలపును బుట్టును । దృశ్యమార్గమెల్ల తెలియబడును
నప్పుడాత్మతత్త్వమతిశయంబుగ గల్గు । పాండవాబ్ధిచంద్ర పార్థివేంద్ర

౫౪ రాజేంద్ర తనువు మనః ప్రాణంబు లాత్మగా । దిన్నింటి నెరిగెడి నెరుక యాత్మ
గ్రామ మంత్రయంబులు తలపులు నాత్మగా । దిన్నింటి నెరిగెడి నెరుక యాత్మ
పుత్రమిత్రకళత్ర భ్రాతృవ్యాదులాత్మగా । దిన్నింటి నెరిగెడి నెరుక యాత్మ
యష్టాంగయోగాది నిష్ఠలు నాత్మగా । దిన్నింటి నెరిగెడి నెరుక యాత్మ

౫౫ మూర్తి యాత్మ వీవు యఖిలంబులును నీవు । నీవు నేన బన్న భావమావు
గాని వేరు లేదు కైవల్యపదమార్గ । మేన నుండు దలచు నెరుక నీవు

౫౬ వినుమి ద్విధమున జెప్పిన। మునివరునకు ధర్మజుండు మోదము తోడన్
వినయము భయ భక్తి జాతను। వినిపింపం డింక నేమి వినగా వలెనో
౫౭ అనుచు ధర్మజుండు నా పరాశరసూను। తోడ బలుకు నతడు తాలుత దేవా
తత్వమార్గమెల్ల తగజెప్పు రాశరసుతా। వినుమటంచు బలికె వేడ్కతోడ

జీవేశ్వర తనుచతుష్టయలక్షణం

౫౮ జీవేశ్వర తనువులు నా। నావిధమెరుగంగ నీకు నఖిలము దెలుపన్
భావింప బ్రహ్మబోధము। నీవైయుండంగ వచ్చు నిర్మలహృదయా
మఱియు జీవేశ్వర తనుచతుష్టయ లక్షణం బెట్లంటేని
౫౯ త్వక్చక్షు కర్ణ జిహ్వాఘ్రాణములునైదు। శబ్దాదులైదు వచనములు మొదలు
పాదపాయువుపస్థ పాణివాక్కులునైదు। జ్ఞాతాది బుద్ధుల బాహ్యలైదు
క్ష్మాజలాగ్ని పవనాకాశ మహాభూత। పంచీకృత కదంబ పంచవింశ
తి ప్రకారస్థూల దేహమందు నవస్థ। జాగ్రంబు నేత్రములస్థానమరయ
౬౦ ఉత్కృష్టభోగంబు మరి క్రియాశక్తిరాజి। సగుణము విశ్వు డభిమాని తగన
మకరము మాత్రక యాత్మ జీవాత్మయుతడె। వ్యావహారిక జీవుండు కార భావ శేన్య
౬౧ స్థూలంబి పదిసంజ్ఞల। జాలము తద్వాసనావశత సూక్ష్మాంగం
బులనెనిమిది పురములచే। లలితంబగు ప్రత్యగాత్మ జలంగ వినుమా
౬౨ జ్ఞానకర్మేంద్రియంబులు మానసాది। కరణములు నాల్గు తమమును కర్మ
ములును భూతంబులు సుప్రాణములును గూడి। యష్టపురములు వి
గాంగము గున్పాల
౬౩ కలల వస్థనునికింతమిచ్ఛాశక్తి। తైజసుండభిమాని తనరసాత్వి
కంబు కారము మాత్రక యును స్వప్నభోగ। మండు వ్యాపకమైన యాత్మ

యంతరాత్మ యనంగ తలప్రాతిభాసిక। యాత్మ దీపది సంజ్ఞలందు లింగ.
కాయమూస్థూలసూక్ష్మాంగద్వయాంగంబులే। కారణంబగుటచే కారణాంగ।
౬౪ మగు సునిద్రుండు సర్వేంద్రియంబులణగి। యొప్పు గల్గ నభంబందు చెప్పఁగంగ
సన్నపచనంబు నాటనిరజ్ఞగలది। యిందులకు పాత్ర యైద్రాత్రి యెసగున యచ్చ
౬౫ పంచవింశతి తత్వంబు లెంచ నిట్లు। తాను వటుబీజగతి కారణాంగమందు।
వస్థ సుషుప్తి యును హృదయంబు వాసమగును। ప్రాజ్ఞుడభిమాని యుండును ద్రవ్యశక్తి
౬౬ రసనానందము భోగము। ఘన తామస గుణము మాత్రిక మకారంబా.
వినువ్యాపకాత్మ పరమా। త్మనన తదే పారమార్థికాత్మం బది పా
౬౭ కారణము మూపది సాజ్ఞలు। మూరుస నవస్థాత్రయము లమించిన సాక్షి
కారణ తనువునకు మహా। కారణమగు దేహమింక గలదు నరేంద్రా
౬౮ మ॥ యిట్లవస్థాత్రయంబులకు సాక్షి యైకారణంబునకు। మహా
కారణంబగు శరీరం బెట్లన్న। పంచభూతోత్పత్తి హేతువులగు సద్యో
జాత వామదేవ యఘోర తత్పురుష యీశానులను।
పంచబ్రహ్మ శరీరంబునకు పంచభూతంబులు నివృత్తి ప్రతిష్ఠా
౬౯ విద్యాశాంతి శాంత్యతీత పంచకళలు। పంచవిషయంబులు।
పరాశక్తి। ఆదిశక్తి। జ్ఞానశక్తి। యిచ్ఛాశక్తి। క్రియాశక్తులను। నీ పం
చశక్తులు ప్రేరకస్వరూపంబులైన। పంచప్రాణంబులు। పంచాత్మ
కులును పంచేంద్రియంబులు। బ్రహ్మవిష్ణు రుద్రేశ్వర సదాశివులు
౭౦ పంచకర్తలంతఃకరణంబులు। యిట్లిరువై ఆయిదు తత్వంబు
లం గూడి మహా కారణ శరీరంబగు। నిందు కవస్థలు తుర్యంబభి
మాని। ప్రత్యగాత్మ జ్ఞానశక్తి శుద్ధసత్వగుణంబు। మూర్ధ్ని స్థా

సంబు నానందభోగంబునోం కారణంబున మాతృకవీటి యందుల వ్యా
౨౧ పకంబగు నాత్మనిశ్చలాత్మయు తదేహా బుద్ధైతన్యండిందునోంకారంబు
నుండుటనదియు మూలప్రకృతి। యీపదిసాంజ్ఞలగల దేమహోకార
ణంబును। దేహంబీనలుబదిసాంజ్ఞసంఖ్యలమారి జ్ఞప్తి। కలామాత్రా
బుగా శేషించినది యతుర్యాతీతంబిట్లు। జీవతనుచతుష్టయము లజ్ఞే
౨౨ నాంబెట్లన్న। పృథివ్యప్తేజోవాయు రాకాశ చంద్రసూర్యాత్మలను।
నష్టమూర్తి విశ్వరుని యొక్క విరాడ్రూపంబగు స్థూలదేహంబిం
దుకు జాగ్రత్తయవస్థ। అభిమాని బ్రహ్మాత్రి యాశక్తి రాజసాహం
కారంబు సూర్యస్థానంబు సూర్యక తృప్తభోగంబ కారంబు మాతృక।
౨౩ వీటి తోఁగూడి వ్యాపకంబగు నాత్మభూతాత్మ యీతాంమిదిసా
జ్ఞలంగలది విరాట్పురుషుండింక సకలభూతంబుల కాశ్రయంబగు
హిరణ్యగర్భశరీరంబెట్లన్న దశదిక్కులు శ్రోత్రయంబులు వా-
యువు త్వగింద్రియంబు సూర్యుండు నేత్రంబులు। వరుణుండు
౨౪ జిహ్వేంద్రియంబు। నశ్వినీదేవతలు ఘ్రాణేంద్రియంబు। వహ్నివాక్కు
యింద్రుండు కరంబులు పేంద్రుండు పాదంబులు। బ్రహ్మగుహ్యంబు
మృత్యువు గుదంబు। జ్ఞాతృపంత్వంకరణంబు। మనంబు చంద్రుండు
బుద్ధి బ్రహ్మక్షేత్రజ్ఞుండు చిత్తంబహంకారంబు। రుద్రుండు నీచ
౨౫ తుర్దశదేవతల తోఁగూడంగూడినది। హిరణ్యగర్భశరీరంబందు
కవస్థ స్థితి। విష్ణుండభిమాని। ఇచ్ఛాశక్తి సాత్త్వికాహంకారంబు। చం
ద్రస్థానంబు। సర్వపాలకత్వభోగంబు। ఉకారంబు మాతృక। వీంటి
తోవ్యాపకమైన యాత్మసూత్రాత్మ। యీతాంమిదిసాంజ్ఞలగలది

౨౬ హిరణ్యగర్భశరీరంబగు। నీవిరాడ్ఢిరణ్యగర్భాదులకు కారణంబైనది।
బైందవస్వరూపంబైన యవ్యాకృతశరీరంబు। దీనికి ప్రళయావస్థ। రుద్రుం
డభిమాని। క్రియాశక్తి తామసాహంకారంబును। నగ్నిస్థానంబును। సర్వసం
హారభోగంబును। మాతృక మకారంబును। వీటి తోఁగూడి వ్యాపకంబగు
౨౭ నాత్మ శుద్ధాత్మ మరియు నవ్యాకృతంబున। మదహంకారంబనుబు। నదియే
త్రిగుణగర్భంబును। బిందుపాధిచిద్విలాసంబైన పంచభూతంబులకుం
గారణంబగు। మరి విరాడ్ఢిరణ్యగర్భ యవ్యాకృతులను। యీశ్వరమూ
లోపాధి శరీరంబులకు సాక్షిరూపంబగునది యమూలప్రకృతి
౨౮ యనది యుస్వరాజ్ఞానంబగు। నదియు యనాహతనాదంబును నదియు పం
చబ్రహ్మంబును। నదియు పంచభూతంబులకు హేతుభూతంబును। యు
ష్టిమూలప్రకృతి శరీరంబునకవస్థ। సర్వసాక్షి యీశ్వరుండభిమాని। శు
ద్ధసాత్త్వికాహంకారంబు జ్ఞానశక్తి। బ్రహ్మాండాంతస్థానంబును। స
౨౯ ర్వకర్తృత్వసర్వపాలకత్వసర్వసంహారకత్వ సర్వనియంతృత్వసర్వభో
క్తృత్వసర్వేశ్వరాదిషడ్గుణైశ్వర్యంబే భోగంబు। ఓంకారంబు మాతృక।
యిందుల వ్యాపకంబగు నాత్మమోహాత్మ। యీతాంమిదిసాంజ్ఞలగలది
మూలప్రకృతి శరీరంబగు। నీపిండాండబ్రహ్మాండంబులగు। యమష్ట
౩౦ శరీరంబుల। వాచ్యార్థంబని పించుకొనును। నశ్వరరూపంబిది దృశ్యంబు
వీటికి సాక్షిరూపంబగు చిత్తు। యీయనిమిదింటితోఁగూడిన నజ్ఞా
నోపాధి జాతశబల బ్రహ్మంబని పించుకొనును। వీటికి నతీతంబగు
నదియు యీశ్వరుని తుర్యాతీతంబది జలశర్కరన్యాయంబు నిత్య
౩౧ ముక్తశుద్ధబుద్ధసత్యప్రజ్ఞానఘనసచ్చిదానందనిత్యపరిపూర్ణం
బగు

నదియని పరబ్రహ్మంబది యని వనినసిపదంబు జెప్పును। నదే తత్వమ
స్యాది మహావాక్యలక్షణంబు। తత్పదత్వంపద లక్ష్యార్థంబులనసి।ప
దంబు లుంఛ్యంబుగా బోధించు నట్లు గుటుంజేశి। తత్వంపదవాచ్యార్థంబ
౭౨ జీవేశ్వరాద్యుష్టిశరీరంబులు దృశ్యంబని యెరింగి పరబ్రహ్మస్వరూపం
బవైసుఖంబుండుమని మరియు నిట్లని యె॥
౭౩ అఖిల వ్యవహారజతడె జీవాత్మ జంత।రాత్మ సంసారమునన్నంటియుం (టుకుంటు)
యుల్లపరమాత్మజీవాత్మలంతరాత్మ। వ్యావహారిక సాక్షియౌనతడెభూష।
౭౪ నదియుండు వోడనిడిచిన। నదివాంతల తరులునడుచుర్మెల్బుర్
గదలిన చంద్రుడుకదలును। గదలినజలమంచున డుసుకదులాంరితిర్
౭౫ దేహంబుచావ్వబుట్టువు। దేహికిగనునట్లు నాత్మదివ్యంబైనర్
దేహవ్యవస్థగలిగెను। దేహియునను రాప్రుశంబు దెలియగనదిహా
౭౬ శ్రీరాముని మనుజత్వము। దూరంబున తాలగన్రోచి దారయుగ్నునీ
నారాయణుడనుకైవడి। నారయుకూటస్థమాత్మ యుండైక్యముగుర్
౭౭ నదిదాటి పడుగురేగుబా। తుదితను లెక్కించమరచి తాంమంత్రింకర్
పదుగురు లేదననివే। పదియౌవాడట్లు జీవపరమైక్యంబుల్
౭౮ జననాద్యావిపరీత సంశయములజన్మానంబు విప్లుత్రయుం
బనగాముక్తికివాటినిందొలగిబ్రహ్మానందవారాశిలో
మనసులదేరగనోలలాడునిది యేమర్మంబు సత్యంబుగా
గనుమానీకిక జీవసంసృతులు సోకర్రావు యూహింపుమా
౭౯ వినవైరాయి ధర్మనందన। తనుదాకనుగానుటకంటె ధర్మము లేదై
ననువైరాగ్యంబు పరతి। యును వతె లేకున్న యాత్మయోగముగలదే

౮౦ యిన్నేల జెప్పవలయును। తన్నే తానెరుగుకారకు తనకన్యంబై
కన్నది యుంతా దబ్బర। నిన్నే నివెరుగునీ వెనిక్కంబధిపా
౮౧ యీరీతి యెరుగుగా జూపాశడిపిండాండమూదిబ్రహ్మాండంబుల్
నీరుగజేశినవాడే। వైరాగ్యపరతులంచు వాడు నృపాలా
౮౨ పులుమాటలబని యేమిక। కలవంటిది మాయదీని కలలోనైనా
కలదని జూడగబోకుము। గరిమయును లేమియును లేమిగాన్పునభూపా
౮౩ సకలప్రపంచమును వా। చికమని దెలిశినటు వంటి చిన్మాత్ర జ్ఞ
ప్తికళామాత్రంబె నను। చుకలంకువ వేని యోగిసుఖభోగ్యడగుర్
౮౪ సంసారియగువాని జన్మంబు చేవృధా।సంసారి యగువాని జాడరోత
సంసారి యగువాని సంగంబు కారగామి। సంసారి యగువాని సాటిలూటి
సంసారియగువాని సంపదలాపద। సంసారి యగువాని చదువు జాలి
సంసారి యగువాని సౌఖ్యంబు దుఃఖంబు। సంసారి యగువాని జాతి జడత
౮౫ పాపి సంసారి యగువాని బ్రతుకులతుకు। దైన్యసంసారి యగువాని తె (వులుతెవులు)
కర్మసంసారి యగువాని కాంక్షలవధి। రోషసంసారి యగువాని రుజు (వుబెధలు)
౮౬ సంసృతి కడుబుట్టు సంతాపహేతువు। సంసృతి యతిక్రూరసాహసంబు
సంసృతి దుర్దోషసంగమలాభంబు। సంసృతి దుష్కర్మసంకరంబు।
సంసృతి యాశాపిశాచావికారంబు। సంసృతి దారిద్ర్యసంకటంబు
సంసృతి దేహాత్మ జర్ఝరీభూతంబు। సంసృతి పాషండసమ్మతంబు
౮౭ సంసృతి యరోగమూలంబు చంచలంబు। సంసృతి యనారతంబు జా (లిమాలి)
సంసృతియు ధర్మఘాతి యుజన్మహాని। సంసృతియు సర్వవిధులను జ (నులకెల్ల)

౯౮ తను వెత్తుటకు జాల దాతనబవి గాత। నెరిఁగి యసిగ్యాలనెఱుఁగఁజేయ
ప్రశ్నిన ప్రశ్నించి పొందిననెళవెంది। ప్రశ్నతా వెక్కడై ప్రజల దెంది
యింతయు జూఁడగాహే యుకరంబును। ముఖ్యంబు రోతల మూలమి
ఖ్యు
బుత్సరింపఁగరాని మున్నుప్రయుకులకున్నై। నిత్యమే తాను మూఁతిశెనఖం
ఘు
౯౯ న యిస్యయోనింతగానుంటు లపార్యముగునె। శుక్లశ్రోణితమిశ్ర మోసఁభ
లడేవా
కారణంబైనలింగాంగ ఘూతి యుగుచుఁ। చిత్తజయుమునతన్న దాజా
రవలయు
౧౦౦ వేయూల నెక్కమాటును। మాయూసంసారమెల్లను డియించుటకై
యూయుమయజెప్పెద మనసే। కాయేంద్రియవిషయకార్యకారణమన
ఘూ
౧౦౧ మనసే మాయూజగములు। మనసే సంసారదోషమార్గము సర్వం
బును మనసేరాయుమరే। మనిలేదను చు నెరింగిమెలగు నృపాలా
౧౦౨ మనస యూ సంసారమూ యూవికారముల్। మనస యూ తాకేకమహిమలన్ని
మనసయూజీవులు మనసయూజగములు। మనస యూలోభాదిముఖ్యరము
లు
మనసయూస్త్రీలును మనసయూపురుషులు। మనసయూ సుఖదుఃఖములిన
ములును
మనసయూపాపంబు మనసయూపుణ్యంబు। మనసయూ యఖిలాత్రమంబులై
౧౦౩ మనసుగా కున్నదాకల్పైన మాయలేదు। మాయగాకున్నదాకల్పైన మనసు
లేదు
యఖిలజగములు మనసో మాయలన్లెటదెలిశి। బ్రతుకనేర్చినవారలు
బ్రహ్మవిదులు
౧౦౪ వృథలుసు మా సంసారము। వృథలుసు మా పుణ్యపాపవితతిజగంబుల్
కథలుసు మా పురుషార్థము। బుధులుసుమా విటినెరుఁగ బాయ్యెడివారల్
౧౦౫ ప్రపరవిరాగానందంబున। నుపశాంతినిబొందకున్నయోగుల బుద్ధుల్
విపరీతసంశయంబుల। చపలంబగుదక్ష తన యసజ్ఞనవిన యూ

౧౦౬ రానీకుచిత్తవృత్తులు। బోనీకుసమాధియందు బుద్ధి చలింపన్
గానీకుయోగవిఘ్నము। తేనీకు విచారమేమి తెలివందినృపా
౧౦౭ శ్రీగురుపాదపద్మములు చిత్తమునందలిపోశవిఘ్నముల్
వేగమె కాల్చివేశి తెలివే పరమాత్మపదంబటంచు బై
బైగురిమేరతేనిసు ఖసమాధి నినోలలాడు నా
యోగియజీవముక్తుడను సుఖాంతుడెందు నుదక్షనందనా
౧౦౮ గురుకృపగన్ని బోధము నగూఢపరాపరవస్తువైన యా
యురుకబయురుల్ దలంచి మదినేకముశే యనుచు సంశయంబులన్
దారగిన జీవముక్తులకు దుర్జనసంస్ప్రుతిదోషమెన్నడున్
బారయుదు చిత్తవిభ్రమము బుట్టదుసువ్వు నృపాలచంద్రమా
౧౦౯ చదువులు పెక్కుగా జదివి శాస్త్రవివేకము నేర్పుకర్మముల్
మొదలగు యోగవిద్యలను బోధల నెన్నిటవిశ్రవింగినన్
మృదువగురాజయోగముని మేష్టమాత్రము బొందకుండినన్
వదలదు చిత్తసంశయము వాసనయుంజ జదియ్యదక్షజా
౧౧౦ సాంఖ్యతారకయోగసంజ్ఞల నెరింగి। రాజశివయోగసంయోగరామ
రాజ్య
క్షేచరియుక్తసౌఖ్యలక్ష్మీరతుండు। వాడె వేదవేదాంతనిర్వాహకుండు
౧౧౧ యుత్తరశాంభవియుక్తుండు ముక్తుండు। పరమవిద్యాధురంధరుడు గుఱు
డు
తుర్యసుఖాస్వాదధుర్యుండు వార్యుండు। బ్రహ్మనుకూలసంబ్రమముఘు
సుము జు
నాదాంతవిద్యావినోదుండు మోదుండు। పురుషార్థనలినసంభోగ
యోగి
కూలంకషజ్ఞానగూఢుడారూఢుండు। దృగ్దృశ్యరాగవర్జితుడు మితుడు।
౧౧౨ వేదవేదాంతసిద్ధాంతవేద్యుడాద్యు। డాయుతఫలదాత్యస్తుతోఖ్యాహిదేహి
నిఖిలకల్పసమాధిని నేర్తదాత। రాజయోగాచార్యసేవాధికారి సూరి

౧౧౩ మనసు దీరినవాడు మనసు దీరినవాడు। కన్నవాడు న్నట్లు గన్నవాడు
కలగనుండినవాడు కలగనుండినవాడు। లేనివాడు గలిగి లేనివాడు
బైలుదేరినవాడు బైలుదేరినవాడు। యెరుగువాడెదురుదన్నెరుగువాడు
కన్నట్లగలవాడు కన్నట్లగలవాడు। కానివాడంతయునై కానివాడు

౧౧౪ ధీమనోచిత్త ఘనగర్వదృశ్య దృశ్యి। వేకలత్యార్థ లక్షితవిద్యవాడు
ధీమనోచిత్త ఘనగర్వదృశ్య దృశ్యి। వేకలత్యార్థ లక్షితవిద్యవాడు

౧౧౫ ఆకాశపంచకాభ్యాసు డంతర్లక్ష్య। భోగయోగ్యుండైన యోగివరుడు
ఆకాశపంచకాభ్యాసు డంతర్లక్ష్య। భోగయోగ్యుండైన యోగివరుడు
యూకాశపంచకాభ్యాసు డంతర్లక్ష్య। భోగయోగ్యుండైన యోగివరుడు
యూకాశపంచకాభ్యాసు డంతర్లక్ష్య। భోగయోగ్యుండైన యోగివరుడు

౧౧౬ యుతడె యాకాశపంచాంగమైనవాడు। యుతడె యాకాశవాణియునైన వాడు
యుతడె యాకాశరూపియునైనవాడు। యుతడె యాకాశవాణియునైన వాడు

౧౧౭ ప్రకృతియుక్తిలోననున్నది తత్త్వంబు। వల్లిజడుప్పోరు వెల్లిగాదు
నేను నేనలంచు నెరశిన తెలివిదా। తానుగాక వేరె తానుగలడె

౧౧౮ ఆధిప యిదిమక్షమంగధరాత్రమధ్య। వార్ధినడిమి త్రిప్లాత్రయుప్వాశవతిని
యాత్ముడున్నాడు సూక్ష్మశృగ్వ్యాప్తి చాత। జ్ఞాతగలవాడవగు కనుసాక్షిగాను

౧౧౯ కన్నజెందంగ ద్రిష్టియుగాలిచదరు। ద్రిష్టిగాలియు జెదర బుద్ధియును జెదరు
బుద్ధిజెదరనంతలక్ష్య ముద్రజెదరు। ముద్రజెదరిన బోధమాము నుపె జెదరు

౧౨౦ కాభనకంట్టిద్రుష్టి మదిగాలి చలింపకనుండునట్లుగా
భావనలక్ష్యముద్రలను పన్నదనిల్పుచుల్ప స్మబొధవెల్గ
భూవలయంబునందు మము బుద్ధిదలంపుచు సంచరింపుమా
యూవిపరీతకల్పనలయుందవమానము గాన్పపాలకా

౧౨౧ స్వస్తికారాలకాణస్పరిశవేధాదీక్ష। లేమాటుదీక్షలనె చుగవినుము।
మొదలసిదద్దాసనమునమంచిమరి శిష్యు। నారసిలెటి ప్రాతచుడిచి భసితశేఖ
యాగమైత్రికదీర్ఘ యాదలజేర్చియుంతలు తెల్పినేవనుచు తెల్పి
కణగిట్లు త్రివిధదీక్షా ప్రకారంబుగా। కారణగురుమూర్తికరుణశాయు

౧౨౨ రాజయోగసమాధిసాంబ్రాజ్యసౌఖ్య। వార్ధినోలాడుచుండదు వారలకును।
నెన్నిటికిపోనివేదయోమునున్నదిర। సిన్నటులువిన్న జాలదే జన్మఫలము

౧౨౩ యోగతిదెల్పుమెతానికి నశంభ్రుడుపక్షై మహోక్షతారకా
యోగమునంటిరాజశివయోగసమాధులు శేయుటవ్యాళన
ల్లాగుకురుబ్రక్తుతేమిగసునల్లది యంతయు జెప్పుచున్నవే
దాగమశాస్త్రసంమతిశివాస్యము వ్యాప్తగవ్యాసుడిట్లనియే

౧౨౪ సిద్ధాసనస్థుడై త్రద్ధాసమృద్ధిలో ముక్కుకొనయందు కొంతనిడుతోప
కన్నులతవింబి కదిలియుంగలింబి। కనుజూపుమ్యాలకన్నంటనూటి
పట్టువిడుపులేనిబయటెల్లకబళించి। యుండులోనాటిగాబ్రాంతిత్రోసి
నిల్పిచూపరితెల్పినిండిపారగబయులీ। పిండాండ కప్రాణనవ్యుండునప్రౌఢ

౧౨౫ యెలుకపడ్డవాడు యెరుగించుకొనువాడు। నెరుగువాడులెప్పకదెరుగాక
బ్రతుకుబైలుపట్టిపరదేశిపక్షమై। ద్రుర్మివెలుగుచిత్సమాధినసఫ

౧౨౬ చిత్సమాధినినల్లశివయోగిమదిలోన। సాఖ్యసారజ్ఞప్తిసంభ్రమగుచు
వెలుగుననదివేదవేదాంతమైవెల్గు। ననుభవవేద్యంబునైనవెల్గు
వాచామగోచరంబైజెలంగెడువెల్గు। రెండైనకనరాకనుండువెలుగు
సత్తైనగురుపూజసంతరించినవెల్గు। యితరులాసపడంగనీనివెలుగు

౧౨౭ కంటిసాకానవన్నదిగానివెలుగు। కలదులేదనునడుమనుగన్నవెలుగు

శోకమోహకలుషితంగరాని వెలుగు। అనఘ నీలోన నిను నీవె కను వెలుంగూ
౧౨౮ రూపవ్యాప్తము లేని వెల్గు మది నూరుర్ వెల్గు యోగీంద్ర ప్రస
న్నాపంథైన వెలుంగు సద్గురుకృపాలావిత్యమౌ వెల్గు ని
ర్వేపాంతః కరణాశ్రితా వెల్గు తెల్పిర్ బల్కి యౌ వెల్గు లో
లోపల్ జూచు వెలుంగు ఆ వెలుగు నీలో వెల్గు ధాత్రీశ్వరా
౧౨౯ లోలోన ందన లోక మౌ వెలుగు ముల్లోకేశ్వరా తీత మౌ
వ్రైలాచార్యకృపాకటాక్షమున సంపాదింప నాతెల్పి ఆ
త్మాలోలాత్మక బోధ మౌ యిరుక ఆర్యస్తోత్ర మౌ బిన్న ఆం
చెలింగ్ గను సౌఖ్య మా సుఖము నీ వీక్షింపు ధర్మాత్మజా
౧౩౦ దండకం॥ శ్రీరాజయోగప్రబోధప్రసన్నస్వయంజ్యోతిరానంద పూ
ర్ణస్వరూపానుసంధానుభోగావిశేషప్రవీణాత్మసంప్రాప్త చిద్రూ
ప దాశేయుడై ధీరుడై మించు నా సద్గురుస్వామినిం జేరి ఆ త్మా
గసుసాధనసద్భావ శిశ్రూష లన్నింటి శిక్షావిధి కారంబు వీక్షించి శిష్యుం
౧౩౧ చునా పేక్షలో నేతివాక్యోపదేశాఖ్య దీక్షా ప్రకారంబునన్ దే
హా బుద్ధీంద్రియ ప్రాణ సంసార ధర్మంబు పేక్షన్। నలక్ష్యంబుగా
జెప్పి తత్త్వాసిదంచున్। ప్రమేయ ప్రమాణ ప్రమాతృ ప్రమా
సాక్షి కూటస్థ బ్రహ్మైక్య భావంబులన్। వేదవేదాంతమార్గం
౧౩౨ బులన్ దెల్పి ఆ తత్త్వమస్యాది వాక్యార్థముల్ ప్రోక్షి లక్ష్యా
ర్థ మౌ బ్రహ్మ సాక్షాత్కరింపంగ। ఆ రాజయోగ ప్రకారం
బునన్ వానినిః సందేహ సన్నాసి నుగా జేయుచున్। దాలలాటంబునన్
భూతి చే శోభిగా దీర్చుచున్। మస్తకంబంట్టి యాజంగ మస్తావ
౧౩౩ రాది ప్రపంచంబు విశ్వోద్భవం గల్పి ఆ భూమి నిర్వారిగా జేసి

ఆ తోయమున్ వీతిహోత్రంబులోనింక నా అగ్ని ఆయింగాలినిం బ్రో
వె ఆ వాయువు నాకాశమున్। జారగా శూన్యమార్గంబు వాక్ప్రవ
ధిలోఁ గూర్చుచున్ ఆ మదిన్ బుద్ధి ఆ చిత్త మా చిత్త మజ్ఞానమువా
౧౩౪ కారముల్ జీవుడై నందనందుర్ మరి దన్ను దైవాపర బ్రహ్మముం ద్వైక్యమున్
జేసి। శ్రీ బిన్న ఆనంద వారాశి నోలాడు ముంచుర్ శ వాసన్యామనస్సా
క్షిరూపోపదేశంబు నాఁ అను సిహాస్త్రార మందా గురుధ్యానముంజేసి
పూర్వోక్తమార్గంబునన్ శృశ్య మెల్లన్ బదన్నిశబడన్ వెళ్లి ఆ త్రైక్యముం
౧౩౫ గాంచి అనుష్ఠుప్పంచంబు లున్నట్లు లుండంగ। వాసన్నదిన్ రూపనా
మాధికంబన్నదిన్। తేక ఆ ముక్తి రామ చ్చుణో పద్రవంబుల్ నసన్రా
కని వార్త దీపంబు చందంబునన్। చెప్పి తోనుండు బ్రవర్తనుకాలంబటం
చున్ మరిన్ దెల్పు। శ్రీ వ్యాస భట్టారకాచార్యవర్యుం ప్రశంసింపుచున్।
౧౩౬ ధర్మపుత్రుండు వాక్ప్రాపదీ ఆయుక్తుడై। వేదవేదాంత సిద్ధాంత శాస్త్ర ప్రకా
రాన ఆచార్య పూజా ప్రకారంబు సాంగంబుగా జేసి। సత్యంబునన్ రో
శి। తత్పాద పద్మంబు వ్రాధిలో దాచి। పత్నీసమేతంబుగా ధర్మరాజాత్మ
తత్త్వోపదేశంబు శ్రీ వ్యాస పితానిప్రసాదంబునన్ జేసి। లోజూపు వెలుగూ
౧౩౭ పు లాగన్న కర్తంటు। మెల్లంచి యేజూపులన్ జూపరానున్న। ఆ
చూపులోనించి ఆ వెల్గు బోధా ప్రకారంబు వాక్యైకలింపంగ ని
వ్యాజుడై బోధుడై యోగనిద్రన్ మరిన్ గొంత నేపంతలో లేచి శ్రీ సద్గురు
స్వామినిం జూచి। సాష్టాంగ దండ ప్రణామంబులం జేసి। ఆయుత్సాహి యై
౧౩౮ మోక్షసంగంతి చితాస ఖ్యముంచుర్ మరిన్ సన్నుతుల్ సేసి। ఆయోగీంద్రచం
ద్రా చిదానంద సాంద్రా మహా యోగివర్యా సుఖ జ్ఞప్తి స్థైర్యా నిజ జ్ఞాన చర్యా
నమస్తే నమస్తే నమస్తే అనిమరి ఆ రాజిల్లని

౧౩౯ శ్రీకల్యాణ గురూపదేశనిజలక్ష్మీమోహనాకారము
ల్లోకానుగ్రహకారణోద్భవ సదాలోకాన్యనుభోగార్థ బ్రం
హ్మేశానానుభవోజ్జ్వల ప్రకట తుర్యజ్ఞప్తి స్సాకృతిజ్
వాకృత్యాప్తిద ద్వోషేయ గురురాయా వ్యాసభట్టారకా
౧౪౦ పరమజ్ఞానధురంధరుండవగు నీపాదాబ్జమెవ్వారు సం
స్మరణాతన్నె యొదురట్టివారలు గదా। సంసారవారాశి వే
గరమే దాటి భయంబులన్ విడిచి భక్తిజ్ఞానవైరాగ్య భా
స్వరమా భోగములందుచుండ్రు గురురాయా వ్యాసభట్టారకా
౧౪౧ వాకము [illegible] లోన ఉచ్చావచనిశ్వాస పవనుబంధించి నపడ్చక్ర
వేరాకృష్టు దిరియులో విస్మవిందుగా। ప్రణవనాదము గన్న భాగ్యశాలి
వాకృష్టు దియులోనోంకారదృశ్యంబు। క్రాల్చి వేశిన చిదాకాశరూప
మరికాలు ఘడియలో మానసవృత్తితా। మరపు తట్టులగెల్చు మరితదూర
౧౪౨ క్షేణి కలోపల బ్రహ్మసాక్షాత్కరింప। భోగమొందంగనేర్చిన యోగిసత్ర
వేశమాత్రంబులో బ్రహ్మదేశమంత। యూలనేర్చిన సద్గురు లీలలోల
౧౪౩ క్షేత్రత్రయదత్తత్రయ। నేత్రత్రయలక్ష్యములను నిన్నెరిగినగా
నీత్రాణాగను మునిశా। ద్వాత్రింశత్రయతనుత్రి తత్త్రిసూత్రా
౧౪౪ సద్గురుడవై ననిన్నే। సిద్ధతిగానెవడు చలవి సంతసముం దుర్
తద్గతికపార్జడువాడే। చిద్ఘనసానందదక్షమత్రిల జనసోమా
౧౪౫ మునిచంద్ర నీప్రసాదం। బునఆనందాబ్ధి పట్టమున కపార్జడనై
తిని నీప్రభావమేమని। కానిలయూడెడువాడెన్నైన కొంక్కలుగాదే
౧౪౬ తనయుడైనవాడు తవిదంద్రి ముందర। విద్యమూఢనదియు మును గాదె

యిట్లు మీరు నన్ను పారుష్యించిన తతంబు। ప్రీతి పోషకంబు శేఖరయి
౧౪౭ తల్లి తండ్రి గురుండు దాతయు దైవంబు। యిహపరంబు నీవె యేడుగడ
గాగనా మనంబు కల్యాణయుక్తమై। యొప్పుచున్న దయ్య యోగివర్య
౧౪౮ జయము సద్గురురాయ సజ్జనవిధేయ। జయము సర్వయోగీంద్రవ్రా
జ్జ్వలధిచంద్ర
జయము త్రైపాయునాఖ్య విశ్రాంతిసౌఖ్య। జయము శ్రీవ్యాస సద్వాసన
రమేశ
౧౪౯ అనిబహు ప్రకారముల ధర్మతనయుండు। సన్నుతించె వెతాని సంతసిల్లె
వసుచు శౌనకాది మునులకు నెరిగించి। సూతుడని యనిట్లు ప్రీతితోడ
౧౫౦ మునివిముఖ్యులార ధర్మజు। డనయము గాని యూదవెతాని పార్శ్వము
తోడన్
పునేయా యుత్రీశు భవమున। మనుమని దీవించె మరియు మనుమని
ప్రీతిన్
౧౫౧ దీవించి ధర్మతనయుని। భావించి మహోత్సవ బ్రహ్మైక్యానం
దావిర్భావ సుఖాకృతి। జీవన్ముక్తుండవనుచు జలగిట్లని యెర్
౧౫౨ కోరికే దీరల్లోని దురగూరికి నెవ్వది సందు చిత్తమె
వ్వారి దివారిదే సుఖము వాస్తవముగ మరియు న్యవెవ్వరి
వి రికి సాటిగా బలుక వెర్రి తనంబులు బ్రహ్మతాల్ని ఆ
త్మార ఋషి శిష్యపాదములు ధర్మముగా శిరసావహింపడే
౧౫౩ భూవరణ్య ఇట్టి పుణ్యాత్ముడగు యోగి। నిష్ఠుడగుచు క్రాంతద్రష్ట వెను
మరిపి శాచబాలమత్తుల పోలికే। ప్రాప్తి తిరుగు నాకృతుల పుల్యార
౧౫౪ అలయవస్థలయముల సుడాటి మొదలైన। రజి తాత్రి పటికింప్రాణి
ఫ్రాని
నిండు పున్నమనాటి పండు వెన్నెలవలె। పట్టపగలు బట్టబయలు వెలె
నిండిపండి యొరగిని బిడీకృతానంద। మ్మైవెల్గు చుర్వసి మూధి యుండు
చిన్మయజ్ఞప్తి మైస న్మాత్ర మాత్ర మేశేషించి యుదిదాన వెలుగుచున్న

౧౫౫ బ్రహ్మవిద్యాధురంధరుల్ బాంధవ్యమంజు। జాతివర్ణాశ్రమాచారసంస్పృ
శ్యశూన్యంబైనసంసారసంగులైన। యఖిలవ్యవహారశూన్యులై యుండుచునంతరధిప తులును
౧౫౬ యాకాశమధ్యమున భాకృతి వెలిలోను। విషయశూన్యంబున వెలుగుచుండి
యంటంబడిమధ్యమున భాకృతి వెలిలోను। పూర్ణాత్మయానందమునను గ్రంను
యట్టిమహాయోగి యఖిలసంచారుడై। యొక్కచో నాచారయుక్తిదనరు
యొకవ్యాళసంసారి యొప్పునటియుంచు। నొక్కచో వైరాగ్యము ధరించు
౧౫౭ నొక్కచో భోగి యొకచోట యోగినను చే। పెక్కగతులను తిరుగుని పృథ్విలోన
యిప్పుడిట్లట్లనంగరాదెప్పుడెట్లొ। యట్లకానుంటనిశ్చయంబవని నాధ
౧౫౮ యంబ్రహ్మమనుచునాకాశాత్మయనుచును। వేదప్రమాణముల్ విమల వాక్య
ములవినంబడుగాన యలచిదాకాశంబు। నిరతిశయానందనిరుపమాన
నిష్కలనిర్గుణానిరవయనిరంజనని త్యనిరాకారనిర్వికల్ప
నిర్విశేషానంతనిరుపద్రవనిబద్ధనిష్ప్రపంచనిస్సంగనిర్వికార
౧౫౯ మైవెలింగెడు బట్టబైలాత్మగాంచి। మరచియఖిలంబు మరువవనిమా త్రమెరుక
కల్గునవధూతబాంధవ్యనిష్ఠజేసి। కూపాకప్రవిధ్యసిద్ధుల గోరుడ
౧౬౦ మణిమంత్రౌషధయంత్రతంత్రజపహోమముద్రవ్యయోగంబుల్
ధణిమాదుల్ గగనాదియానమహిమాద్యంతంబు తా సిద్ధుల్
గుణసామ్యంబును మాంద్యవిన్నయును ముక్తవివేకశ్రీ గోరుయా
త్మనునాచార్యములంబునందెవినిభోధల్ గాంతురుర్వీశ్వరా
౧౬౧ ఆలస్యమ్యాలబ్రహ్మము। జైజైయుండంగ బట్ట బయలైజగముల్
యాలోననగాగునంతట। నీలోననెనే పునిప్పి నిండుసమాధిన్
౧౬౨ నిండుసమాధిని బయలైయుండినసకలంబు మరచియున్ననగనుని

ల్లుండినవారికి ధర్మజు। కాండాకధర్మంబు కోరగూడునె జెపుమా.
౧౬౩ అనిశంబట్లు సమాధిని। తనివొందినవారి మహిమ తలపగవశమే
కననావ్యాకాండుత్రోవలు। జనువారల భాగ్యమెంత జప్పనతెలియున్
౧౬౪ ఆత్మనెరిగినట్టి యవధూతసంచార। మెప్పుడెరుగదయ్యనెదురుగాను
చూపరంబువైనకాపట్యమార్గత। తగులుచుండృగాని ధరణినాధ
౧౬౫ సతతంబాత్మసమాధిని। గతకల్మషభావుడగుచు కడతేరవతే
ధృతినిట్లు శాయుకుండిన। మతిహీనుండగుచు విషయమగ్నతజెందున్
౧౬౬ మనసు వృత్తిల్యాకమరియు రక్షణమైన। వృంకదగుటు అలయఖండవృత్తి
నుంచవలయుదానినెంచకయుండెనా। రేకవిషయములకునేకవిడుచు
౧౬౭ ఆమనస్కంబుబ్రతిక్షణంబు గననాయానంద భోగంబులన్
విమలంబైప్రాదయంబు చల్లనగుచున్ విశ్వాత్మజా యోగని
శ్చమహావాంకృతి జీవముక్తకగుచున్ రాజిల్లుయిట్లైనగా
సమయాతీతసమస్థితమునని స్సంగాత్మజా భూవరా
౧౬౮ అనిశంబుంబరమాత్మభూజనియుతంఠాకారవైకారికా
ర్జనవాంఛావిషయంబులన్ దగివిడుస్సంసారసంతాపముల్
గానిముక్తితలయత్తల్యాకబతిమాలుంనన్నవారెల్లగా
పునదుస్సంగవిరోధిగావలయు। జేవృందాత్మసత్సంగిమై
౧౬౯ ప్రతినిమిషంబు బ్రహ్మముసభావనగూర్చకయుండువారుదు
ష్కృతులనుపాపదుర్విషయమగ్నులునై జెడిపోదురంతటన్
గతజలసేతుబంధనముగాదె వివేకము తెంచిచూడగా
మతినిదిగాంచినీవు మరిమర్మమునొందుము పొందవాగ్రణీ
౧౭౦ సర్వజ్ఞత్వము గల్గియాత్మగనియున్ సంసారదూరుండునై

నిర్వాణైక్యసమాధి మాత్రము వినా నేష్ఫుర్ల మఱెన్నైన నుర్
గర్వగ్రంథులు పోవు బ్రహ్మపద సాక్షాత్కార సౌఖ్యంబునన్
బర్వన్నేరదు లేదు చిత్తజయముల్ ప్రజ్ఞావిశేషాత్తరా

౧౮౧ రామ యమనిత్యముల్ దెలివిగానక మంత్రల యోగసౌ
ఖ్యము నిత్యమైన సిద్ధులను బ్రజ్ఞలుగాదల పోశ మూఢులై
మాయలనందు వారు నడమంత్రపు యోగులుగాని ముక్తినిం
దాయగ లేరు వీరలకు డంబమె మోక్షమె యెంచి జూడగాన్

౧౮౨ ఆడంబరమైన సిద్ధులను యాశయుల్లేయుచు మంత్రతంత్రయో
డంబర వృత్తిగాంచరు విడంబము నొందుటగాని ముక్తిసా
ధంబుస లేదు వారలకు బ్రామికసంస్మృతి వెంటనంటి లో
కంబుల ద్రిప్పుచుండుటకగానక కని యశ్యరాజశేఖరా

౧౮౩ మాయలు సిద్ధిజాలములు మానవియేటికి నంచు బుద్ధిలో
పాయము నొంది నొందాకటి భావనశాయక బాంధ్యకర్తముల్
డ్డియను వండునైన మదికింపగురీతిని సంచరించుని
ర్భయి కిపోయిగాక మది మంద తమంధికి పోయి గల్గునే

౧౮౪ పోయి కినోచినవారలు ఖేయని గగనాదియాన సిద్ధులనెల్లన్
రోయక రోశినవారే మాయాసంసారహీయమానవరాయా

౧౮౫ కాయసిద్ధులు మొదలుగాగల విఱుల్లునుదురు గురాడు జేసుకొ దరకుండ
పాదగబట్టుటమాయ

౧౮౬ ప్రపంచము మదికోషింపసన్నాత్ర చి

ద్రూపానంద పదాసు భోగము నసంతోషించు యోగీంద్రులా
రూపవ్యాప్త జగత్ప్రపంచవిష యాకాంక్షిత్రియాలంపటా
కాపత్యంబు లున్నైన సిద్ధి మహిమల్ కాంక్షించుచు మార్గస్థులై

౧౮౭ ప్రాణాయామ జయంబు నమానవులు ధరిత్రి యందు మరికొన్నదుల్
గానంగబడుదురింతే కాని కలదె కాయసిద్ధికల లోనైనన్

౧౮౮ కాయసిద్ధి కల్గగా కున్నయమ్మైన గన్నవిన్నవారు గలరె ధాత్రి
మూర్ఖులై నవారు మొఱుగుచుందురు గాక యితరులంచు నైన యు ఝల్లుగలదె

౧౮౯ వారివార బ్రహ్మ సురసిద్ధవరులకన్న గరుడ గంధర్వ యక్షకిన్నరులకన్న
జనకశుక వామదేవ సన్మునులకన్న కాయసిద్ధికి నరుడెంత గలరుధరను

౧౯౦ జలబుద్బుదంబు కన్నా చులకన భూతముల జాతజూపట్టినయా
చలతను సిద్ధిలాగా వతె జాత స్వమరణాభ్యుదంబవి నవే

౧౯౧ కాంతేయకాయసిద్ధి వదంతే వేదాంత సమ్మతంబది యదృ
శ్యంతన్నశ్యంబు యదృశ్యంతం తదనిత్యమను ఋకధ్వలన్ వినవే

౧౯౨ కర్మజనితమగుచు కానంగబడ్డ విజ్జు నటించు బాట జెప్పు శ్రుతులు
యున్న దుష్టవిసోక కన్నవాయది సంగదోషమింతెగాక దుర్జనులకు

౧౯౩ దుర్జనసంగతి వలనన్ వర్జావర్జంబు లెరుగవశపడకుని కిన్
యూర్జితంబైపాపము దుష్ఫల నూర్జితసంసార మాయనుచితము వాయున్

౧౯౪ అన్నిటికి మూలము మదిమది తిన్నగా జిల్లరప్పు దీరిన యుల్లో
వెన్నెల బైటను చల్లగ కన్నులు పండు వులు సుఖము గానగవచ్చున్

౧౯౫ వరగురూపదేశ పరుడ యభ్యాసతతంబు మరిసమాధి బాయ మరపనేని
విషయసంగములకు బుద్ధి వంతెవాడైన పాలుమాలి దిరుగు జాలి బడుచు

౧౮౬ క్షాంతేయుయుంతధీమంతుడా వాడైన। సతతమూర్త్తతలంపజాలకున్న
విషయముల దరహారువిషయసంగంబున। కోరికె ఉదయించు కోర్కెవలన
క్రోధంబు బుట్టును క్రోధంబువలనను। మోహంబుగలుగును మోహమునను
వెనకటితెలివెల్ల వీటిపాలైపోవు। బోయినయా బుద్ధి హానిమనుగు
౧౮౭ హానిమనాగినగతిల్యాకబోవునంత। యెప్పుటగ బాట్లు వచ్చు మీదిట్లైరుంగి
చిన్మయత్రిమహాలక్ష్మి జట్టుబట్టి। యెట్టిక్రమముల్యాక యుండుటల్ మెచ్చుగాదె
203 ౧౮౮ తనుమాధిత్మమేలా। తన గురుతెరుగంగలేనితగ వది యేలా
తన బుద్ధిగానిదేలా। తను తనకేగాక యున్నతను వది యేలా
౧౮౯ అదిగాన నీవు చిత్తము। కుదుర్తైయుండంగజేసి కోర్కెల నెల్లా
విదిమి పరబ్రహ్మనం। దదినే సుఖవగు వేడ్కదనరు నృపాలా
౧౯౦ పెక్కులు పనియేమింకను। నక్కరతోబ్రంహ్మబోధమైనే హాశా
చిక్కులబార యుక్తబుద్ధిన్। చిక్కించుకసౌఖ్యమందు శివయోగనిధి
౧౯౧ అవనీశాగ్రణి నీవిక। శివయోగసమాధియందు చిన్మాత్రుండై
సవినీతి సుఖంబుండుము। భవహాశవిరహిత పట్టు భదృశవగుచున్
౧౯౨ గురుకారుణ్యంబునిరి। హారమూశోభనజరంప రామాప్తిసుమీ
మ్యరువకమనసుననుంచుమీ। పురుషార్థప్రదతప్రాంత పురుషప్రావా
208 ౧౯౩ అని బహువిధముల దెలిపిన। మునివరున కుదృశ్ఖంబుడు ముకుళితకరుడై
విన యుభయుభక్తిప విరెను। అనంఘాయింకాక్షప్రశ్న యుజుగర్ వలసెన్
లంబులచేన్నైన మోక్షలక్ష్మీకల్యా
౧౯౪ ణంబపరిత్యాగనిరా। గంబుగ వినుపింప్రదను ఘకారణగురుడున్
ణాంబాధ్యంతంబునుసాం।
౧౯౫ ముదినీప్రశ్నకు మెచ్చితిని దిసకల తపఃఫలంబు లీకథలనెరా
మొదలిటివేల్పులు మునులును। ముదమందుచు సుందరాల్లపా దృష్టపెంద్రా
౧౯౬ వినునివడిగినప్రశ్నకు। ననుభవులగు యోగివర్యులాహ్యమ్యముల్న్

గసనీకాకరభలక్షణం। మునముక్తిరమావివాహముల్ వినుపింతున్
౧౯౭ నరవర హెచ్చరివినుమీ। పరశాంతాశోభనంబు పరమరహస్యం
బెరుకకునెరుక్తై యెరిగిన। యెరుకను మాదినితెలియ మెళ్లంటేనీ
౧౯౮ అసంగానసంగాబ్రహ్మసంజనగరంబు। గలదు మిన్నులుముట్టివెలుగుచుండు
కోటచుట్టునగట్టె మేటిప్రపంచంబు। ద్వారముల్ పదితర్కవాదబలము
వేదాంతసిద్ధాంతవీధులు విషయేంద్రి। యంబులంగళ్లుదేహోత్థబుద్ధి
వర్ణాశ్రమాచారనిరయభర్మముల్। కరితురగాదులు కర్మఫలము
౧౯౯ దృశ్యదర్శనరాగముల్ స్త్రీపురుషులు। గాగయఖిలదృగాశలంగలిగినట్టి
పట్టణంబేలుసద్గురుశంపట్టుభదృఢాత్మకాంతాసమేతుడైయు వనినాథ
౨౦౦ మరియూప్రరము ననే వెడు। గురునాథుందాక్షనాజుకోవిదవినుతా
ర్థరహాస్యమంటపమున। స్థిరపీఠమునందుకొల్వుదీరుచునంతన్
౨౦౧ జననాథదేశికస్వామివిద్యామంటపమ్మువెల్లియుంతః పురమునకప్పుడు
బోవుభోనాద్వారపుప్పురంబెక్కి స్వాధిష్ఠాన భూమినతిక్రమించి
కమనియ్యమణిపూరకయునాహతవిశుద్ధి। చక్రముల్ గడచి నిశ్చక్రమైన
మరియు నాజ్ఞాచక్రమందిరాంతర్ గత। స్త్రీలక్ష్మియెదురు రాజేష్టబట్టి
౨౦౨ హంసతూలికాతల్పమందమరగలశి। రెప్పవేయని యురగంటైదృష్టిగలిగి
గాఢరతులనునిద్రకైక్యంబునైరి। నప్పుడిదిమద్రమనరానియుష్ణునాబ
--- యుల్లత్యంతశ్రీదావినోదంబులంబ్రాజ్ఞుబుజ్జునుచునేకాంతప్రదేశం
బులందుమరియునూ
౨౦౩ ఆసతిలోకగూఢినిగమాంతమునాంతరయోగభూమికా
వాసకృహంబులన్నిజనివాసగృహంబులక్రీడసల్పుస
ద్వాసనగభకెమ్మెయువిదద్వాదశవర్షముసింజలనంత్తన

జ్ఞానమయంబునందు పరమామృతకన్యనుగాంచి భూవరా
౨౦౪ పరగనిట్లుగలిగి పరకాంతనవయస్యాంగి యగుచుదనరెనాకృతెల్ల
మెచ్చిగోరుచుండ మేలైనసాబగులు। కలుషభంగపాదయుకములభృంగా
౨౦౫ యూకాంతామణికిని మరి। యేకాంతలు సాటికారు యేకాంతమునన్
యూకాంతగూడగలిగిన। జేకూడు సర్వశుభము చిన్మయురూపా
౨౦౬ మోక్షశ్రీలలనామణి। లక్ష్మీపతీ సర్వశుభవిలాసవిశేషా
దృక్షవిలక్షణాలక్ష్యా। లక్షణఘనదివ్యరూపలక్షణములచే
౨౦౭ మరియిట్లు సర్వశుభలక్షణాంగియగు తనకూతుం బెండ్లిచేయ దలంచి
యొక్కనాడు॥
౨౦౮ చిన్మయానందపట్టాభిషిక్తుడవుచు। మోక్షలక్ష్మీస్వయంవరంబు పురిలోన
జనులలంకారములు శాస్త్రరీతి చాటుబంచెను సజ్జనసంమతమున
౨౦౯ ఆస్వయంవరంబు అఖిలదేశస్థులు। వినుమెదంబుగదురు వేడ్కజార
వచ్చిరప్పుడు పురము వర్ణనాలంకార। ములనువన్నెకెక్కె జలగచుండె
౨౧౦ అప్పట్టణశృంగారము। జూపట్టెను సజ్జనులచూడ్కికి చూడ్కై
యేపట్టుననసరిలేదని। కాపట్టమునందు జనులు కాయకమందున్
౨౧౧ నానాదేశాధీశులు। నానాలంకారములను నానార్థములన్
నానావేషంబులచే। నానాభావప్రకారనటనలచేతన్
౨౧౨ వారప్పుడు నుండిరి సభ్యులు। యిరుప్పుల కుషావుచు నిట్లు లుతానహమ్ము వారి
జూప్పుడియెనంతనాకనా। దప్పర మేశ్వరుడగు పతి పార్శ్వము తోడన్
౨౧౩ నగరుశృంగారింప నిగమార్ధరీతిని। నియమింపనప్పుడు నేర్పుతోడ
మానసాంఖ్యసృష్టమూల తోరణంబులు। నాగవాసమేలుకట్లుగాగ

కర్మఫలంబున్నాకస్తూరినలకించి। కుండలివృక్షములు నిండదీర్చి
చిత్రప్రతిఫలితంబు చిత్తరుల్ వ్రాయించి। నేత్రోత్సవంబుగా నిఖిలమైన
౨౧౪ శోభనాలంకృతులొనర్చి సభాలస్సూత్మ। కారణంబుల మంగళాకారములుగ
జగతివైచిత్రెల్లతక్షణమెసగయసు। కాలుపుశృంగారము గరాజుకోరి యుప్పుడు
౨౧౫ ఘనవస్త్రచయము ముక్తిమయము ప్రదరియించి। సుదుటతెళ్ళిగద్వుగదముపూని
పరిశుద్ధవాసనాభరితప్రసూనదనాదుల నలంకారంబునలవరింప
శరమున గురురత్నవరకిరీటము దాల్చి। శ్రుతులచాకల్లి విశ్రుతులు మెరయ
కంఠమూలవిశుద్ధకమలనాహతచక్రి। పద్మము వక్షమున వెలుగ
౨౧౬ సారదిమణిపూరకము కటిసూత్రముగను। కరములను జనాభయదానకంకణాది
భూషణంబులు వేవేరిపొలుపమిగుల। బూడద్నాపాంపురి గురురాజుసుందరముగా
౨౧౭ ఉభయపార్శ్వంబుల యోగభోక్తాస్త్రీలు। వింజామరంబుల వీవ్యునుం
నాదాంతభోగసుందరి వేడ్కకైదండ। యిచ్చెసు భాషితంబెలమినాడ
చిచ్ఛక్తి మొదలైన శృంగారవతులెల్ల। ముందరకైవారములను జాలు
స్వప్రకాశవనితె సరసవీడెమునియ్య। తనుతలోదరులు నృత్యములు సలుప
౨౧౮ ప్రణవభేరీమృదంగఘోషణములు బొవులు। పండువులు శాలయకన్నులు పండువులను
పరసుషుమ్నాంతరద్వారవర్తియగుచు। జేరపతియు సహస్రారశిఖరపుడు
౨౧౯ వేదాంతసిద్ధాంతవిద్యావినోదమంటపమున సిద్ధాసనంబునందు
కాయమగ్గుల దీర్చి కరకంటి చూడ్కులు। కలియంగనర్తించి కలకదీర్చి
సమద్రిష్టి భూమధ్యసంకల్పగోష్ఠియు। నిశ్చలతెవివియు నిజసుఖంబు
గలిగి సర్వజ్ఞతాఘనరాజయోగసాం। ప్రాజ్యములను బొందలేరాజరుషభు

౨౨౦ జారస శ్లేషసంస్నానాదుల్ మీరి వచ్చి। రిపుడు సత్యజనంబులు అలుల నిను
నంతి
మోక్షలక్ష్మికి శృంగారములను జూడు। కణగి రంతః పురస్త్రీలు కణా
గణోడ
౨౨౧ మంగళమని యుక్కస్వరుల। రంగుగ సురుచ రసముల వృష్టి దృముచు నంటిన్
గంగా వాణీ యమునల। సంగతి జలమెుక తెప్పి జలకముల్ ఆడ్చిరి
౨౨౨ కన్నుల పండువుగా కనకాంబరము గట్టి। మేలు పువ్వుల పుష్పమాల యిడి కొప్పు।
సవరించి దళ సహస్రములా వృగా చుట్టి। వెలగు పాపట బొట్టు తలపున
చుట
తిలకంబుగా శృతి దృష్టి పంక్తుల కమ్మ। లిగ ముక్తులు దిద్దారి దగిన యా
ణిశి
ముక్యంపు ముక్కరము రువుగా గ విశుద్ధ। కమలాది హారము లేకంశము
నను
౨౨౩ నవరత్న మెుల ఘంటల మణిపూర కాదు విల్లు। శృంగారియా వరనారహితా
భరణములను
భునకర చరణాష్ట వయవాంగములనొప్పు। సతులు కన్యను శృంగారవతి
నిజేశి
౨౨౪ దర్శనంబు దృశ్య దర్శన ద్రష్టగా। అదుటు నిల్పి కన్ను జెదరనీక
జూచి సౌఖ్యమంది సుఖసుందరాంగియా। తండ్రి యను మతమున
ద్రష్టని యుతి
౨౨౫ ఉపరతి యను చెలికత్తను। విపులంబుగ జల్లు బట్టి వేదాంత జ్ఞా
నపథంబున వాంసగమన। ము పరిహాసింపుచును వచ్చె భూపతి
సభకున్
౨౨౬ వచ్చిన కాంతామణిగని। యచ్చెరువు పడి సభికులెల్ల ఆనందముతో
ముచ్చటుకు జూచ్చితములో। యిచ్చెలి దమ దమ కెయింపు నెంచిరి
వేడ్కన్
౨౨౭ యీరీతి వారు వారలు। కోరుచునేరూరుకొను చుగుణ
వంతులనె
మీరుచు నుండిరి నంతట। వారింగని సచివ జూచి భూవరు
కిట్లన్

౨౨౮ వరుస వారి వారి వర్ణాశ్రమాచార। సకల కులముల గోత్రనామములను
చెలిన దుగు మటంబు చిన్మయశ్రీవాణి। యనుమతింప సదియును దిగె
నందు
౨౨౯ ఆకారము మునవిమతక। వాకుసకారు యును వ్యాప్తియువ వెబలిశిన
యీమా
వ్రాకిక సుమవారాజువి। వేకము కోర దగు వాడు వికవికనగున్
౨౩౦ కోరి యిట్లని యమాకుల మెపెద్దలు మెచ్చ। యిల్లరుస మాను సుషం
చెన్నగల్గి
యిచ్చి బుచ్చుకొనుచు యింటబల్లముగల్గి। యిందుకు నచ్చికం చింత
ల్యాక
అనూలు బిడ్డలు వేంచు నాయుష్మంతులై। అలజిల్ల బాందకవారి
యిమనుచు
నాకని త్రాపాశంబ కుస్నం దులో మంచి। సంసారి యనసరి సాటి గల్గి
౨౩౧ యిల్లవాకి లిదనవారు పల్లగాను। నుండి గల్లుట మోక్షంబు యెటాగి
జోగి
గాగవచ్చును సంసారి గాగరాదు। ననుచు బల్కిన తాకేకు నపహ
సించి
౨౩౨ కనిరి యమాకార పుణ్యభ్రముల్ గల్గినిరు। కావి ధోవతులంగరాల్ కనక
కుండ
లములు లంబోదర త్రిపుండ్రముల నొప్పు। కామ్యకర్మాది పుని సం
తరణాగివాడు
౨౩౩ తామసమెుందరాదు పరదారను గోరిది దోసకారితో
యీరామురపాటు నైన బలు కెన్నడు గాదు విశేషరాలమం
దే మురరాడు దానములు హీనజనావలి సంగమెన్నడున్
నీమముగా దిదిర్లి దియనినా యమన్నను దాటి యిర్వులన్
౨౩౪ జనికాశ్యాంగుని వేషభాషలిచె సన్యాససంసారముల్
గనగాన్ననిని రాత్రుమున్ ఘనకు తర్కగ్రాంవ్యానాత్మస్తవా
ధ్గని షోఘేంద్రియు నిగ్రహాక్ యిచ్చిల దిద్వేశాది సంబారవా

యనిరోధి ప్రతినిష్ఠురార్పణా ఫలాభ్యర్థిత్వ వితర్కాంబు చర్గ

౨౩౫ తన వర్ణంబున శాస్త్రమంబునకు మర్గ తర్గ ద్వి ధర్మంబు ప్రీ

తినిజా యర్గవ తెశేలయు బోఫలము లాదేవాది దేవస్వరూ

పునికర్పింపుము కామ్యకర్మములకై షోషోకప్ర ద్య స్థలం

బునిహాసంబుగ సద్వివేకమున సత్పుణ్యాత్ముడై యొప్పు చుర్గ.

౨౩౬ తనవారి గన్నట్లు దరవారి గనవతె। సర్వభూతవయు రు సాక్షిగాగ

తనవంట్టి యూకలేయని పరదేశికి। ముందరి కూర్చైన పెందలాది

చెట్టుంగవలయును పాద్యమై వచ్చిన। యూతనికలరొద్దినం పవల యు

స్నానపానాదులు సంధ్యావ్యధ్వను ష్ఠానములు గల్గిలోకంబులను చరించి

౨౩౭ నడువవలయును సర్వంబునకకవలన। తోచుచుండు ను పెద్దలదా క్షిత సము

యుపావుమెచ్చంగ నడిచిన మహిమె వాశె। పరముగాంచంగనే త్పుకు ప్రజ్ఞతోడ

౨౩౮ ఆదియు నుంగాక వర్ణాత్ర మాచారంబులందు బ్రహ్మక్షత్రి

యవైశ్యశూద్రులలో। బ్రాహ్మణునకు యజనయాజనాధ్య

న అధ్యాపకదానదాన ప్రతిగ్రహంబులను। షట్కర్మంబులు

ను। క్షత్రియులకు ప్రతిగ్రహ వృత్తి రిక్తంబులగు నైదు కర్మంబులును

౨౩౯ వైశ్యునకు కృషి గోరక్షణ వాణిజ్యాది కర్మంబులును। శూద్రు

లకు బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్యాది సేవయును। మరియు వర్ణంబు

ల బ్రాహ్మణుండు శ్రేష్ఠుండగుటం జేసి యుండు। బ్రహ్మచారి

గృహస్థ వానప్రస్థ సన్యాసంబులను। నాల్గాశ్రమంబులు గల్గుటం జేసి

37

౨౪౦ మొదట బ్రహ్మచర్యంబున శిఖాయజ్ఞోపవీత మౌంజీ కృష్ణాజిన

దండకమండలధారుండై వేదాధ్యయనసాది సత్కర్మయుండై స్త్రీసంభా

షణలవర్జితుండై గురుగృహవాసుండై। యూ బ్రాహ్మ్యజ్ఞాప

నంబున భిక్షాన్నంబు పరిగ్రహింపుచు। క్షవరాది కర్మరహితుండై

౨౪౧ సంచరింపుచు। నంతనా బ్రాహ్మణు మతంబున। వివాహోది గ్రహ

స్థధర్మంబులను నంగీకరింపుచు। గురు నిబాలతని యెచోగింపం బడు

రీతిని। మంత్రతంత్ర జపహోమ వ్రతనిష్ఠుండై। వేదశాస్త్ర పురా

ణాకధాశ్రవణుండై। వానప్రస్థ సన్యాసాతిథి పూజలను జననీజ

౨౪౨ నక పుత్ర మిత్ర కళత్ర భ్రాతృ పశు భృత్య జన పోషణంబులునే

యుచు। పంచపర్వంబులు వ్యతీపాత పుణ్యకాలంబులు దక్క। తక్కిన

బుతుకాలంబుల భార్యాసంగంబు సేయుచు। ధర్మార్థకామం

బులు సంచరింపుచు। పెద్దగాలంబున స్త్రీసహితుండై। సంసారధర్మం

౨౪౩ బగు గృహంబు విడిచి। వనంబుల కందమూలాద్యాహారుండగు

చు। ద్వాదశవర్షంబులైన నేకవర్షంబైన వానప్రస్థాశ్రమంబు నం

డుండి। సన్యాసాశ్రమం బంగీకరించి। యింద్రియజయంబుగలిగి। ప్ర

ణ్య ప్రదేశ సంచారుండగుచు। దేహో సక్తిల్యాక। పరమ వైరాగ్యం

౨౪౪ బున। సర్వేశ్వర ధ్యానాది భక్తి సత్కర్మంబులు సేయుచు। తత్కర్మ

ఫలసంగవర్జితుండై యుండవలయు। మరియు సర్వవర్ణాశ్ర

మంబులలోన నెవ్వండైనను। ధర్మార్థకామంబులు బరిత్యజించి

మోక్షమాత్రాపేక్షితుండై। శాంతుండై యేకాంత ప్రదేశంబు

౨౪౫ నంజేరి। యుమని యుమా సనప్రాణాయామ ప్రత్యాహార

ధ్యానధారణ సమాధులను నష్టాంగయోగంబుల। సర్వసిద్ధిప్రదుం
త్రైలోక్యప్రాప్త్యంతకము। సంచరించు నత్యంతముత్తముండని। మిశ్రసా
త్త్వికకర్మయుక్తుండైన ఫలత్యాగి పాశ్చాత్యంబరంబుల కాస్పదుంబునాం
౨౪౬ దును వృపరతిపశ్చిమై యున్నాదుక సందాక్షనానావిధ వాదభేదసభా
మధ్యంబున నిల్చుంబడి వారల నిశ్చయంబెరుగఁ గోరుటలయు ఉపరతి
వాక్యోత్తరంబుగా వారలందఱు॥
వాకదాత్మయు ణువని యుక్తిసాధించిన। విభువని నొక్కండు విరిచి వేసె
౨౪౭ దేహాత్మ బుద్ధిగా చెప్పిన నొక్కండు। కాదు ప్రాణమటంచు గదరి పదిలె
సిద్ధులాత్మయటంచు చెప్పిన వేరొక్క। దాత్మ మానస మని పాంకరించె
స్వర్గపదప్రాప్తి సరి ముక్తియనంగ వే। రొక్కఁడు జ్ఞప్తిగా దక్క చెనగ।
౨౪౮ యొక్కఁడా సంభవేమ ముక్తి యొనరననుచు। నాత్మభేదంబు వాదిప నందు
నొక్కఁడు
సంవిదాకాశముగ దన్నసిద్ధు రూత్తి। గనుట మోక్షంబులనె ధీర్ఘతన
యువింటె.
౨౪౯ నదియుల్లంతేని। నానావిధభేదవాదుల మధ్యంబున శాంతుండును।
సర్వభూతవైరాగ్యుండును। నిశ్చలభక్తుండును। సద్గురుశ్రుతివిశ్వాస
యుక్తుండైనసగుణ నొక్క యుభేదవాది। యహంకారరహితంబు
గు నిర్గుణోపాసనాత్రముంబుగా నిల్లనియెను॥
౨౫౦ వినుధర్మజ నీవేననుం। తనుకరణేంద్రియములందు తగనారోపిం
చ్చున హంబుద్ధి నిదాలగిం। జనవాచ్య లక్ష్యస్వరూప చైతన్యమునా
౨౫౧ ప్రత్యగానంద కూటస్థపదమునందు। యూయుహా ప్రత్యయముప
సంవర్తతెలివి
యుప్పుడవియెట్రుం జ్ఞేపాస్తి జూప్పుడంగ। ననుమధర్మ ఖుతానిల్లులని
యెవెతాని

౨౫౨. అక్కడల్లాయు హంబిను నదిబుద్ధిగా। సుఖదుఃఖములు మరిసారదిగా సు
నరయని ప్రాధ్యేష్ఠుయత్నధర్మాధర్మ। భావవిశేష గుణావళులను
కణగిసంబిధ్యాప్తదక్షం యోగ భాగాంది। పరిణామములచాతబలకి నష్టి
సామాన్యగుణములసవిశేషమై దేహ। కరణేంద్రియంబుల మెరకియుం
దు
౨౫౩ ఆమాత్మబుద్ధిని వతిరంబు నాగుణంబు। లవియెనూటస్థ చైతన్యమనగ
రాదు
సుప్తికూటస్థముండియు సారదిగుణముల। రయతేనుంట నహాముస
నణగెగాదె
౨౫౪ ఆలజాగ్రత్స్వప్నంబులు దెలియుగ నభిమానమున్నదియగుటను గు
ఖులునుండి సుప్తికాలం। బుల లనకుం గారణాఖ్య భూతావిద్య
ణాం
౨౫౫ అభిమానమణిగెగనకర। అభిమానంబందె గుణములణగగనట్లా
యభిమానమెగుణిగావలె। యభిమానమె కరణసంజ్ఞలవనీనాథా
౨౫౬ అరయువాచక పాటకమునినయట్లై। యువావునకు వ్యాప్తమోబు
ద్ధులనగజెల్లు
కరణస్వాజ్ఞలనవియుపోకానిపించె। యాయువాంకృతి తనుధర్మమం
తివేని
౨౫౭ మృతికాలంబున దేహము। సతమ్మె యుహాముచ్ఛేదము సహాజంబార్భ
సతతము తనుధర్మమహం। కృతిగాదనుటల్ నిజంబు ధృతిదెలియుంగ్రు
౨౫౮ ఆయున ప్రాణధర్మమభిమానమంతివా। వరలనిదు రప్రాణవా
యువుంటె
గానమంధునహాముగాధునయు దిప్రాణ। ధర్మము నగరాదు ధర్మత
నయు.
౨౫౯ ముననూటస్థముని ద్వరంగలదహంకారంబు వేదంబుగ
స్థనహంకారములాత్మధర్మమను టల్ రాదాయహంకారమా
త్మను గాంచె పరియుంతముర్ స్నలయువస్థైద్వంద్వసంచారియై
చనకుర్గారణమైన సుప్తినణగుర్ తత్వానుభోగార్జ్వలా
౨౬౦ సుప్తిమాయువలన జూపడు జాగ్రాది। స్వప్నలత్రిమములు సరిగతన
కు

కారణంబునైన ఘనసుషుప్తి మాయలో। నణగుచుండు నహము ననుదినంబు
౨౬౧ గురుసుషుప్తిలోన గాఢస్థైర్యమైన యెరుక యుండు వేదములకు
గురుఁడు నిదురలేచి యెరుగనిందాక నే। ననుచు నెరుగంచుండు లాత్మగాదె
౨౬౨ గాన సుషుప్తినిం దెల్పగల్లదిగల్గియు నేల గానదా
ట్లా నిదురందు మేల్కొనిన యప్పుడె యట్లనజాగ్రమందు మర్
మానససాధకంబు నభిమానము సుప్తి నిలిసి వెతాటచే
హీనవికారమై యెరుక యేమి యెరుంగకయుండు వాండవా
౨౬౩ అన్ని వృత్తులు సుప్తి గూలిన యాత్మ యున్నది తెల్పిమే
ల్కొన్న యప్పుడె బోతె జాగ్రత కోర్కె లేమి యెటులేకయు
న్నున్న యాత్మకు నందు సౌఖ్యము లుండుటట్లుగు నంటివా
మున్న వేల్పున విధ్యప్రవృత్తికి మూలవెతాటున విధ్యచే
౨౬౪ ఆత్మ సుషుప్తిలోన నజ్ఞాన వృత్తిచే। సుఖము నందుచుండును సారదిజాడ
కార్యరూపమైన కరణంబు వృత్తిచే। నమర కారణంబునందు నరుదె
౨౬౫ కార్యపరము నందు కారణాంతంబువు। లమరగపటు నిష్ఠమైన దెలుపు
తంబు నిష్ఠమగుటు తగు బుద్ధికి నివృత్తి। గల్లతము నందు గలదు వృత్తి
౨౬౬ అట్లుగావున కార్యరూపంబైన బుద్ధికి జాగ్రత్స్వప్నంబుల వృత్తిం
గలుగుచుండజేసి। కారణరూపంబైన యజ్ఞాన స్వరూపం సుషుప్తి
యందు జ్ఞానంబునకు వృత్తిశూన్యంబుగ జని యెరుంగవలయు। నట్లు
గుట సుషుప్తి మూర్ఛల కాధారంబైన తెల్విగలుగుట। నట్టిదంబైన
౨౬౭ జాగ్రంబందలి బుద్ధియును సాధనోపాధి బలంబువలన సుషుప్తి
నిస్మరించి నట్టి జ్ఞాన వృత్తియును సాధనోపాధి వలన నాత్మ జాగ్రం
బులదల్పుగా కంటివా। విచిత్ర వాక్యంబుల నెరుంగునందు నేత్రోత్రం
బులు దక్క। తక్కిన నేత్రాదులు సాధనంబుగాని జెప్పినట్లు జాగ్రంబును

౨౬౮ స్మరించుటకు నజ్ఞాన వృత్తిశూన్యంబులె సాధనంబుగా నేరవట్లైన। సు
షుప్తి మూర్ఛలకు। భేదం బెట్లన్న। నజ్ఞాన స్మరణ మాత్రంబు మూ
ర్ఛయనిపించుకొను। సుఖజ్ఞానానుభవ రూప స్మరణ ద్వయంబును
గూడి సుషుప్తి యండు। తదాధార చైతన్యంబు వస్త్రయంబు తోడం
౨౬౯ గూడి। జడకలయాధార మాత్రంబై యున్న యట్లనే కళేబరంబులు
తోచి। జడినప్పుడాధార చైతన్యంబు నాశంబునొందదట్లైన। నాతెల్వి
యనేకదేహంబుల కాధారంబైన తత్తద్దేహ వ్యాపార జ్ఞానంబును
తనకు తెలియవలెనను ప్రమాణంబు లేదట్లున్న భావంబుల వలనైన
౨౭౦ స్థూలశరీరంబుల తోచి చెడిన చోటు నా దేహంబుల కాధారం
బైన యాత్మయొక్క మాయావరణంబు। వివేకజ్ఞానోదయపరి
యంతంబును నివృత్తిగాదగు నుంజేసి। తత్తద్దేహ వ్యాపార జ్ఞా
నంబును తోచదిట్లుండు వలన। సకలదేహంబులందును తాకలద
౨౭౧ నేపట్ల తత్తద్దేహ వ్యాపార జ్ఞానంబు దనకుండవలెనను టుండుల।
ప్రమాణంబు లేదనే శరీరంబులయందుండి తా వస్తుతినేపట్ల। త
త్తద్దేహకరణేంద్రియ వ్యాపార జ్ఞానంబు నందందుకు భేదంబై తో
చి చెడునప్పుడు। దేహంబులకు తానాధారంబై యుండి ననునిశ్చ
౨౭౨ యంబెట్లు జడదట్లు జంగమ స్థావరాత్మకంబై తోచు। సకల దేహం
బులకు తానాధారంబని తెలియవలయు। నట్లైన వ్యవహార జ్ఞా
నంబేల భేదంబై తోచుచునుండు ననిన। నది సంస్కార భేదంబు వలన
నభిమానంబునకు తోచిన భేద జ్ఞానంబింతయె కాని। నాత్మకు సం
౨౭౩ బంధంబు లేదను టనిశ్చయంబెట్లైన నాత్మకు సర్వదేహాధారత్వం
బును నది సర్వదేహాధార వ్యాపార జ్ఞానంబగు గాకంట్టివేని—

౨౧౪ అప్పుడఖిలదేహవ్యాపకమన్నని । మాత్మనన్నచిత్రగుప్తాదులాత్మ
కరములుగ వెలయ్యైన పురుషుడాత్మంటివా । నప్పుడశేషాదులాత్మయగుదు
నన్నలువెలయ్యైన యతదాత్మయుంటివా । నప్పుడింద్రాదులు ఆత్మగారె
పాదములై వెలయ్యైన బలుడాత్మయుంటివా । అప్పుడు సూర్యాదులాత్మగారె
౨౧౫ హస్తములై వెయిగల యాత్మదాత్మయనిన్న కార్యవిశ్వవాణాసులగా
కాయాత్మ
యమైనన్నతులనుబహువిధంబంటివేని । శ్రుతివిరాట్పురుషావస్థ జూపిచెప్పె
౨౧౬ అలశ్రుతి తాత్పర్యంబిటు । వచెను విరాట్పురుషరూప వర్ణనమింతే
తెలియుచుపకల్పించ్వాంబు । దలి తాత్పర్యం బుగాదు ధర్మతమూలా
౨౧౭ అదిగాక దేహంబుల కట్టలును బోలె । తగ తదాకారకన్నై యన్యములను
యువ యవాత్మకమన్న యాయుకబట్టలు । చినిగినమనుజులు ఘనయువియు
వ
ముల్ల
పోలు నట్లంగములు భిన్నముగు బోటు । నాత్మస్వరూపమో హస్తపాద
ములునిండవవెనింక బోరిన నురూపశ్శైత్యవహరింపాత్మదానంటవేని
౨౧౮ వైనరశ్వవహార ములను సంయోగబలము । పాలనోత్పత్తి విశదంబుజా
తనగునా
యునివికల్పపరంపరుల ఘనముగాను । లోబుచుండు సునీరీతి దోషదృష్ట
౨౧౯ అణువని యెయును విభువనియును । నణువిభువులునాత్మగాదు యతిమస
ఘనతర్కవాదభేదములను తగులుట గాని నిష్ఠగంబవదెరుగున్నని యెరుగ్
౨౨౦ అనవిని ధర్మబుధనిలిమెను । నన ఘూన్యంబు ముదెల్పు జనమును బల్కె
యణువని పిలంబననికి । ట్లను శ్రుతికెక్ ధ్యానకాండ మందలితెలివా
౨౨౧ అనఘ నిష్ప్రయజ్ఞానముట్లంటివేని । యఖిల దృశ్యవిలక్షణమైన యట్టి
నిర్గుణాజ్ఞప్తి చైతన్యమార్గమిదియు । వేదవేదాంతనిష్ఠాంతవేత్తనిజము
తమోజ
౨౨౨ జననాథవినవయ్యసకలశాస్త్రములసారంబు నిర్గుణాజ్ఞప్తి చైతన్య

ప్రునచిదాకాశసాక్షాత్కార భోగ । కారణాత్ముల బాలత్రమమెప్పునట్లు
గనపండసులు ఖిముండింగనుగంటిజాబి । కథతెరిసులుముందుకరమెప్పునన్న చు
వినిపించి వ్యాసుడా వివిధవాదములు । విజయోక్తినద్వైతిపెలశెనని హర్షే
౨౨౩ నీవేననుశ్వవహారత । జీవుండజ్ఞానవశతజెందుచుతనలో
జీవత్వమెరుగన్యారక । సావయవశరీరమాత్మయనిదలచుచుర్
౨౨౪ నరవరేంద్రుడిట్లునానావిధంబైన । దృశ్యమార్గములనుదిరుగునహము
తెలిసితన్నదానె తెలియుంగవలెనని । యగన పేదవాదిధర్మయుక్తి
౨౨౫ నానాసభమధ్యంబున । నానావిధతర్కవాదనలననెల్లన్
బూనిత్రిశకారముగా । తానేచయుమండి ధర్మతనయమహాత్మా
అద్వైత
౨౨౬ వెలయనిట్లువారివారి వివిధవాదములను యు ।
క్తుల జయించి ధైర్యమెప్పగురుకృపోక్తి దనరగా
జైలగిముక్తికాంతవానిచెలికిజూపిప్రియముతో
తలప్రలోవరించిమించె తగినయుష్టివేరుకీర్తి
పంచచామర
౨౨౭ పరాపరస్వరూపమైనభాగ్యసంపదోదయం
నిరాకరించరాదయూయనేకజన్మశీలుడున్
మరిమరిన్వరించుమించుమన్మనోవిహారుడున్
ధరాతలాధినాధముక్తిదైతవానిగోరుచున్
౨౨౮
చౌపదులు
కరగతంబగుపుష్పమాలికమించపాంధగజాంకుశా
భరణుకంఠమునందుప్రేయునుభక్తివాననిసయ్యరాల్
పరగచెండ్లికినాముతింపగ బ్రహ్మబోధరమామూర్తి
గురువరేణ్యునిప్రోలనిలిచెనుకూర్మిజేరినృపాలకా
౨౨౯ అంతటనక్కపెండ్లికుమారుడు హర్షముతోలముపాసన

శ్రాంతసుగంధసుపుష్పములందము। గాధరించుచు చిత్తవి
శ్రాంతికిరీటము దాల్చుచు విశ్రుతశబ్దకుంజేలుడౌచున్
దాంతనిజాభరణంబులు నొప్పగ పాంసవాహానుడైన పా
అల్పాక్షర నివృత్తి వైరాగ్యమార్గమున వాడ వెనర్। నారావములు చల్లనపుడు నెలమి
౨౯౦ నారాజులాలు వినకు పాంసదిక్కి। జారంగదా వస్త్రమెలగియుతడు
౨౯౧ అప్పుడు సాధనసంపన్నడౌ ముముక్షు। డాగురూత్తమకృపకవార్మైనయు
గాలుపచేరుచు దనరెను కూర్మి నంత। సకలజనులను సంభ్రమోత్సవా వములను
౨౯౨ పరగనిట్లు సమయపతులగాంచరుమనో। కుటిలులగుచు మాయగూడి జనిరి
నఖిలబంధు యుక్తినాస్థానమంటపంబు। వెడలి గురురాజు ముదమున తోడ
౨౯౩ సకలార్థపరివారజనులు శేవింపంగ। నిగమార్థములనొప్పు నగరి లోన
మంగళత్రయములదండకివృవిచంత। పూర్వహ్వ బుద్ధికి షోడప్రగాను
యూర్ధ్వకుండవికిని వాళ్లవైన తావున। నాలుగుత్రోవల సత్వనడుమ
నమరు చోభామంటపాంతర్గతానంద। విజయమాల్యకల్యాణవేదియందు
౨౯౪ వెలయుస్వస్త్రీసమేతుడై వేదరీతి। నమర్శకన్యయు పిన్నవాడట్లు మరియు
మంగళస్నానములుజేసిరంగుమీర। పెండ్లిపీటల మీదను ప్రవిజలగి।
తరువత ౨౯౫ మంగళద్రవ్యముల్ మంత్రోక్తిదనర।
మంగళంబులు పాడమరియునంగనలు
మంగళతూర్యముల్ మహిమజెలంగ
మధుపర్కములుతత్పుమస్యాదివాక్య
సంగతియర్థముల్ జాటలుగాగ
స్వస్తిశ్రీ శ్రీపాణిశ్రీపతిమునను
సంగతిస్పురిత దీక్షాప్రాప్తికములు
సరవిగాతెరనేత్ర సమత్రిప్తిసమర

౨౯౬ మరియు నుతద్వ్యావృత్తిలక్షణాతటస్థలక్షణాస్వరూపలక్షణంబు
లును। తలంబ్రాలుబోయుచు। గురుదేవతాసన్నిధానంబున।
తత్త్వమస్యాది లక్ష్యార్థోపలంకృతమంగళసూత్రగ్రహణం
బు శుభలగ్నంబునందనర। సద్గురుకృపాదానపరిగ్రహమండై। త్రిజ్ఞా
౨౯౭ కంకణంబులు మెరయు। నేత్రశ్రోత్రనాసాగ్రభ్రూమధ్యావలో
కనంబులు మంగళారతులుగ। లక్ష్యాంతర్మగ్నచిత్తంబు బ్రహ్మా
ముడిగా। బ్రహ్మనుకూలంబులందనరి। జ్ఞానాగ్నిప్రోగినకర్మలా
జహోమంబులు శేయుచు। మరి దేహేంద్రియాదిప్రపంచం
౨౯౮ బును। సమిధలుగోధనిరింబకవెల్పి। యంతఃకరణ ... త నే
యుచు। వాసనాప్రాణాభిత్తబయంబున। తత్త్వజ్ఞానాగ్నిప్రదక్షి
ణంబుగావెల్గ। నాత్మాలోపణంబుశేయుచు। భూరిదానంబుగా
చిత్తత్యాగంబునుంజేసి। మహత్యాగంబునుంజేసి। సాంగంబుగా
౨౯౯ సకలకర్మకృత్యంబులు తీర్చుచు। శత్రుమిత్రాత్మకంబగు సర్వజనం
బులకె ద్వేషంబుగా। పుణ్యపుణ్యయుక్తంబగు। నాగమకర్మభోజనంబు
లుస్తుతినింద్యావ్యాజబలంబున। నూరవిందుగావించుచు। మరిజా
గ్రత్స్వప్నంబులగతిగితోచు। వ్యావహారికంబ్రాతిభాసికసత్తలకతీ
౩౦౦ తంబగు నిరంతరనిరుపద్రవప్రత్యక్షపారమార్థికబ్రహ్మసత్తాస్వ
రూపంబగు సన్మార్గంబులనడుచుచు। జీవేశ్వరకూటస్థబ్రహ్మా
ద్యవలోకనామృతపారవశ్యమై సకలసంభ్రమంబుల వివాహంబు
నెరవేర్చుచు। నంతమిథ్యాపురుషసూర్యాస్తమానంబగుటయు
౩౦౧ రాగద్వేషంబులును। పక్షులు సంసారవృక్షాగ్రంబులనాశ్రయింప
జాగ్రమత్కృత్రిమంబులను జనులు మాయా నిజనివాసయుక్తందనర
సరిషడ్వర్గతిమిరంబెదురెరుంగనీక మూఢమానసంబునుదిక్కులం
బిక్కటిల్లను ప్రతజనబిత్తాకాశంబున। నానాపుణ్యనక్షత్రంబు

౩౦౨ లం ప్రకాశింప। వృత్తినిరోధచంద్రోదయంబు షోడశకళలం దనర। సా
ధనాంతఃకరణకుముదంబులు వికసింప। ననుబంధిత తుష్టియుంబు
లను చకోరంబులు జెలంగ। యోగశాస్త్రార్థతామసకజనంబులుసం
లను జకోరంబులు జెలంగ। భూమిలాసత్తరుషిమండలత
తసిల్లె। నప్పుడు ముక్తివధూవరుల। భూవిలాసత్త
౩౦౩ యుమధ్యంబున వెలుంగు। సద్గుణిష్ఠసన్నిధానంబున। పీఠాభాష్య
ణురూపంబు నుంగనుపించు। నశుద్ధత్వాదిలోకనంబునే యటుచు
సత్వ త్వంబులు దీర్ఘబు। సుఖంబుండిరిప్పుపనిషదర్థబోధ
ప్రకాశంబున దినంబులు గడుపుచు। సర్వశుభలక్షణంబుగా సుస్త్రే
౩౦౪ యోమార్గధ్యానంబులనారబవిమెదలగ్గునోధనంబులనే యటుచు
నంతనప్పుడు వసంతోత్సవంబులకుం జెలంగి। ముక్తివధూవరులా
దియగు సర్వజనంబులగు నాలుగు వేదంబు లుండనరు। తత్సమ
స్వాదిమహావాక్యంబులను కొప్పెరలు నించిన సప్తదానందనిత్యపరి
౩౦౫ ప్రణవంబులను। పంచపదార్థయుక్త రసంబగు వసంతంబు ప్రాణా
యామ జలయంబులను। పాత్రలను యంతర్మానసంబులను।
టింమనగోవులను నింపి నించి। వేదాంతనిష్ఠిపార్థంబులన। జల్లి
లాదినప్పుడాత్మారాంతతనపతి యగుదేశికస్వామిని। ఆనంద
౩౦౬ రసవసంతంబునం దేలించుట యొప్పారి। ముక్తిరాం తాలూపు
వైరాగ్యపరతులను। చేరికత్తెలుప్రేరేంప। స్వరూపప్రకాశంబును
ముఖంబున చిరునవ్వుదళుకొత్తశుభ్రపు యునకరంబున। రాజయోగ
రసంబున। వసంతంబు నుదెప్పు తనపతియగు యోగీంద్రునిపై నించ
౩౦౭ వాడుముశిముశినవ్వులనగుచు ధ్యానపాత్రంబునను భూరతి
రసంబును। వసంతంబు దానిపైచిలికి। నదియును జలకేళియో

గా భావ్యసరసంబను వసంతంబునందోగించి లక్ష్మిత్రయంబులను। మూ
లలపాగజోపుల్ల యయువాడును సద్వాస్తనాకరగత భోగేచ్ఛావసం
౩౦౮ తపాత్యంశైవా. సనాప్రప్ప యుక్తంబులగు మనోవృత్తిరులబు
దూరవియూర। యూవరణాంబరంబు జారలలితసాదమండలంబులల్లా
ఠ। వైరాగ్యము ఖంబు చముపదానివెంబడింపగిలి। యుంతల్లక్ష్మే
బునుం జెక్కించుచు। ప్యాపనంబుగవసంతంబునందోగించుసమయం
౩౦౯ బునే నదినిమర్థపారియగుటంజేసి వానికరగతంబగు వసంతంబు
వానిపైనించు నవసరంబున శృతికాంతలు వారిగాదలనిర। సాధకంబు
నబుద్ధిచే బిగబట్టుట్లయను। సమాధివిరోధంబులగు విక్షేపలయ
కషాయుస్త్రీలు దూరంబుగాతొలంగనప్పుడు। ముక్తికాంతిస
౩౧౦ ముగసానందవసంతంబు యోగబోధాస్త్రలంది య్యయూమరిం
చియూరోత్రూపికయగు పదార్థభావనా విశేషంబున।
నిక్కనిత్యనిశ్చలకరంబులు ఘనంబుగా ప్రసాదించి। పతిమన
స్సరోవిధినభిషిక్తంబుజేసి। దేవోత్సవంబుద్ధిరహితంబులనువాదం
౩౧౧ బులనంతర్బహుమంజీరంబులను। దీర్ఘ ఘంటికా రావంబున నం
స్రోయునవికల్పకాంబరంబునిరామ యనుచుంబులపైజారి।
బాంప్యోభృత్త్వను విధ్ధశబ్దానువిధసంకల్పంబులను। గుసు
మయుక్తంబగు యంతర్దృశ్యాను విద్ధశబ్దాను విద్ధంబులను। కొ
౩౧౨ ఘునిర్వికల్పంబుగా వీర। స్వయం ప్రకాశంబును। తాళంబులు
శృతిధీర్ఘసల్లాక। ధా వా భావమధ్యంబశి యూడ। జన్పిరలా
ముఖంబున సుఖంబుగా చముప। నిరాభాసంబున దశబడుదుచు।
సుషుప్త్యంతరభావకంబున। వా యువుమనో వేగంబుగా బరు

౩౨౩ గెత్తిమండల త్రయంబులు గడచి। పారమార్థికసత్తారహస్యమం
టపాంతర్గతానందవసంతంబని ప్రార్థికరంబున చిన్మయపా
త్రంబూనర్కంబుగా నించి తెల్పుసమయంబున దానిప తియగుచు
వధూతంలుగను। సమ్మోదిసాధరస్త్రీసహాయుండై ప్రత్యగానందనూపుస్థి
౩౨౪ మూగర్కంబున నెదుర్కొని నశ్వరుపుల్లిప్త చైతన్యవలోకనంబుచా
తను। స్వని యగుదాని కరంబట్టుట యగు। నది యుసిగ్గుబకేతు
ర్యాతీతంబును వేరాక్షేరతానందవసంతంబుగా నిష్పైచిమ్మి
జ్ఞానకలామోహంబునవాడు స్వరాజ్యానందంబును దానికి జెక్కి
౩౨౫ ముద్ధగానుచు। స్వరూపలీలావినోదంబుల నాకరికారు। సరసం
బులవసంతంబులాడుచు। నిట్లత్యంతసంభ్రమంబుల వారలు వసం
తోత్సవక్రీడావినోదంబుల పొందుచుచున్నుండిరంత। నారాత్రి
యూత్మారాంతాసమేతుండగు సద్గురువర్యాజ్ఞాపనంబున। ము
౩౨౬ క్తివధూవరులను। చిచ్ఛక్తి మొదలగు కాంతలు నిష్కేశ శోభనద్ర
వ్యంబులమర్చి। శుభముహూర్తంబున దేహార్థప్రాణంబుల
ను। ఫలంబులను గురునివేదనంబు చేయించి యావధూవరు
లని ష్కరికోల్లాటమండలాంతర్గత మందిరంబున హంసతూ
౩౨౭ లికాతల్పంబున శోభనంబులు బాడుచు। వారినునిచి। గురు
సాన్నిధ్యంబున జేరి యుష్టక్రీడావినోదంబులనుండిరంత। నక్కే
డ ముక్తివధూవరులు వేదాంతార్థకలా యోగకుశలుల
య్యును నూతనసంగమంబగుటం జేసి। స్వరూపోన్ముఖస్మర
౩౨౮ నవత్రీడారంభసమయంబున ముక్తికాంతాలలామ ముగ్ధ
యగుటను। భర్తయగు యోగీశ్వరుని చిత్తంబు। ముక్తికా

మాతురత్వ ధ్యానంబు చాత మండలత్రయమధ్యంబున। వెలుం
గునాత్మపేతాభాస్వత్స్వరూపంబని శ్రుతిబల్కుటంజేసి। నది
౩౨౯ యొమ్ముక్తికాంత। ధరించినపీతాంబరంబగుటనట్టి। యంబరంబూహా
డు మనోయుక్తిం ద్రవియుటయు। నదినిర్వాణియగుటంజేసి। వా
యుచలనంబును కరంబున యోనిస్థానంబు గుప్తమ్మాంతరద్వారం
బు మూసి చిత్తవిక్షేపంబును వేరాక్షరంబునందనరు దూరంబున వెలుం
౩౩౦ గు। జీవకలారూపంబు పదిష్టా యూనష్టంబు శేషించినదియును క్షమనో
షోరంబై గతాయూతసుఖంబునందనస్పర్శ। నంతనా కాంతా సునిష్ఠ
యను। సిగ్గునగతాయూతంబునం గాక। చిత్తచలనంబగు విక్షేపంబు
నం గాక। నూరకుండుటయు నప్పుడు యోగీశ్వరుండగు పతివృత్తిర
౩౩౧ హితమనోవ్యాపకసుఖసనంబును। కౌంగిటంగిలించి వారలంబులు
కాంకురంబులు వారమ। ధృతచిత్తంబున హంసయూతికాతల్పం
బునందు స్వరంత్రకాశంబున మెలంగ ముందరనిదికాని। తత్
ప్రకాశమానంబులగు। వెలుంగు జెక్కిళ్ళు ముద్దగానుచు। సంవి
౩౩౨ దానందకుచంబులు నివ్వురుచు। స్వరూపచైవిధ్యకాంతను నదియుం
బరమపవిత్రతయగుటం జేసి। ప్రాణత్యంబున భర్తకు ప్రియుం
బగురీతిని చెనంగ। కళలంటుచు। నాదస్వరూపంబులు శ్రావ్యం
బుగా పాడయుంబు గరంగి కుండలి శక్తిభేదంబున। యోనిం దమర్ప
౩౩౩ చిందుపతనంబుగా రహస్యక్రీడలం బరవశులై యుద్ధములై తనే
త్రులగుచు వృత్తిరహితచిత్తాకాశచిదాకాశ శరీరంబులు రెండు
నైక్యంబుగాచెనంగి గాఢరతులచిత్తంబు తన్మయంబగుటం జేసి। ను
న్మనియగు తుర్యంబున సుషుప్తికలా సత్తామాత్రంబుగా నుండు
౩౩౪ నప్పుడు శుద్ధవాసనాయుక్తులగుటం జేసి మరికొంత దడవులను
సమాధిగళితంబుగా యోగీశ్వరుని చిత్తంబు మధ్య విక్షేపంబు

నాండుబంబట్టి। నదియు బాలయుటక యుగుటంగా పునసవిక
ల్పకబ్జానంబుగా చిదాకాశస్వరూపంబగు ముక్తికాంత్రచిత్పుకు
౩౨౫ ష్పుండబ్బిమఖుంబుగా బైకొని। జీవపకైశ్యంబును। నత్యంతప్రేమం
బుల తుర్యతుర్యాతీతంబగు రతిక్రీడలబలంగి నిర్వికల్పక యో
గనిద్రలసుఖంబునందనర। నంతవివేకప్రత్యాతసముచుంబగు ఫియు
నజ్ఞానతిమిరంబు వనార్తమాచారజనహృదయుగృహాలంప్ర॥
౩౨౬ వేశింపజ్ఞానభక్తివైరాగ్యదీపంబులు వెలువెలుకంబారము ని
జనహృదయకమలంబులు వికశింప। నుపనిషదర్థప్రతిపాదక
ళ్లుంకరుఝంకారంబులుప్రాయు। పూర్వహృదయశిఖరినారూ
శ్రీజ్ఞానభానుండుదయించుటయు। తజ్ఞానప్రకాశంబైయె
౩౨౭ ప్పుచుండెనంతనాముక్తివధూవరులు నతత్సమయంబునవే
ళ్లాని యూత్మాంగసాధనసద్భావంబులను। గురుశిశ్యాషలనిత్య
కృత్యంబులుదీర్చియూచార్యానుమతంబున పత్నీసమేతం
బుగా వేదాంతార్థరాజ్యాభిషిక్తుండైనఖిలబోధానందవ
౩౨౮ స్తువులు సర్వజనసంతోషకరంబుశేయుచు। నుచితవినోదం
బులపొద్దుబుచ్చుచు। మరియును నిత్యుస్పైభోగంబులంబొం
దుచు పరమైశ్వర్యసుఖంబునందనరి। గురుకృపాలబ్ధంబగు
నిజనివాసగృహంబత్యంతక్రీడావినోదంబులకాటుపట్టుగుటం
౩౨౯ జేసియుండా బ్రహ్మరామ వనశృంగారంబులజూచుచు। నిగ
ముపృక్షశాఖాగ్రంబుల మోక్షసాధన శుకశారికాకోకిలస్వ
రంబులు శ్రోత్రంబులనాలకింపుచు। నాగమార్థరహస్యంబు
లనుజిగురు మావిగుముకులనీదనిల్చుచు। ఫలలాభఫలం

౩౩౦ బులురుచింపుచు। శుద్ధవాసనాపుష్పంబు లాస్వాదింపుచు। నంత
శీతలత్వంబగు। పాదరింక్షశ్రీడలుసల్పుచు సంతోషకరంబునందన
ప్రియకాంతను పొడవుగానిక్రీడను నున్నతశాస్త్రార్థతరుశా
ఖాగ్రంబుల (బ్ర)తాశంబుగుణాత్రయపుష్పంబులంజిదిమి తత్స
౩౩౧ మీపంబుననుండ్నశుద్ధసత్వకుసుమంబులం దివ్యసుఖకరంబుగా
కొంగిటంబదించి యూపుష్పంబులు శిరంబుల ధరింపుచు। యోగయు
క్తంబులగు। శ్రీశైలమేరుశిఖరాగ్రంబులందలి బాంహ్యలక్ష్యంబైన
ద్వాదశాంతచక్రమేఖసంచారంబులకలరి మనోమయూరంబులు
౩౩౨ జలంగమూరుతజలరుంబులను। మేరువులుచిత్రజలయమేఘగర్జి
తంబులందల్లుక్కనగను పించెనుకిరినివృత్తిభయంబులుగాంగలిం
చుకొనునిజకాంతాలింగనంబులందనరుచు। యోగబోధంబుల
నునశ్వద్ధిపించుమందభూరుహాంబులంబెండ్లిండ్లుశేయుచు।
౩౩౩ వివేకభూజంబుల నల్లినగురుకృపోక్తియును తీగెలనుయ్యాలలూ
గుచు। తత్వకంధరంబుల దాగిలిమూతలాడుచు। స్వరూపాదవా
నంబులనప్పటప్పటికి బుద్ధివృత్తిసంచారంబజవికెలుదిర్చుచు। బ్రం
హ్మోహంబను శబ్దంబులప్రోలుముశలయెటిదరులచిన్మయానం
౩౩౪ దపూర్ణదేనియుసోనకాలువలకాత్మపుష్పాళ్లనర్థంబుగత్తుచు
మనోహారకృత్యంబులచెలంగి। మరియును నజపామంత్రాక్షరం
బులగు హంసలుజీవపరాఖ్యలస్త్రీపురుషులగుటంజేసి। రేచక
పూరకకుంభకప్రవాహంబులందనరు నిళాపింగళసుషు
౩౩౫ మ్నాఖ్యలంగల గంగాయమునాపానీసదులంజలంగునాథా
రాదికమలంబులపరస్పరావలోకనంబులనాండాంట్టికందిప్పు

వినోదంబుల కలరి। వామమును చిన్మయుమహాంసల వద్యదాల్చుచు। ఆడు
నానాంతవిశుద్ధచిత్రవాకమిథునంబులం దారిరు బోవుచు। ప్రణవ
౩౩౨ నాదఝుంకారంబులంగల నవహంకారభృంగంబుల నివారింపుచు। సం
త్సంకరణ సరోవర యుక్తంబగు త్రివేణిసంగమంబుల। నిరామయ
కుచత్రమాణిజలంబుల నానందంబుల జల్లులాడుచు। నిర్వాణా
గావింగనంబుల। నధరామృతంబు బననంబులి। ముక్తస్థానంబులంటుచు
౩౩౪ యుష్మావినోదంబుల చెలక్రీడలాడుచు। నత్యంతప్రియనవీతీ
రంబుల చేరి యొకరికొకరు। వస్త్రాభరణాదులలంకరింపుచు।
వహ్నిదయంబు రమింపు। సత్యజ్ఞానమోహంబుల ననోన్యవ్యప
లోకనంబుల గాఢాలింగనంబుల సుఖిష్టపూర్తిక శామూర్తుల
౩౩౫ గురునానాభోగంబులందనరి। లక్ష్మీత్రయంబులగు నిజగృహం
బులు ప్రవేశించు సమయంబున। చిత్తవిశ్రాంతి మొదలుగ। సుం
దరులానందారవిందమ్యు బ్రహ్మానందంబునం బొంద్చుచు సుఖా
సనసమాధానం దశయిల స్వస్త్రసమ్మతంబుగా నిజలీలను
౩౩౯ యంబుం దుచుచు। నారూఢజ్ఞానసన్మార్గంబులనడుచుచు।
సిద్ధాంతమార్గంబుల। నిత్యమహోత్సవంబులనేయుచు। స
ద్గురువాక్యార్థ। రాజ్యపరిపాలనంబులందనరి। సర్వజనం
బుల తత్వార్థంబుగా పోషింపుచు। నిల్లు ముక్తిపదమావరు
౩౪౦ లు నిరంతరసుఖక్రీడావినోదంబుల ప్రాప్తుబున్నుచు। సు
ఖంబుండిరని। శ్రీవ్యాస భట్టారకాచార్యుండు ధర్మజునకుపరమ
రహస్యంబగు। బ్రహ్మానుభోగంబు శృంగారకథాలక్షణంబుల వినుప
పింప సకలజనానందకరంబుగా। నానసమయంబున। దేవదుం

౩౪౧ దుంధుభులు మొరయు। నమరులు కుసుమవృష్టి గురియించె। నత్యంతలో
త్సాహంబు తోకృష్ణద్వైపాయనుండు। పరమామృతజ్ఞానోల్లా
స యుగయు దీర్ఘరంజూరంబి। నీవాల్మార రామత్వంబున జీవన్ముక్తుండ
వై సర్వభోగంబులం బొందుచు సుఖంబుండుమని మరియు నిట్లనియె॥

౩౪౨ శ్రీకరలీలలంజెలగు శ్రీగురునాథకృపావిశేషవి
ద్యాకలంబులందనరి యూర్ధ్వల ముక్తిపథావరప్రభో
ద్రాకృతనిత్యసంపదల హర్షమునొందుచునుండిరిట్టి ప్రా
ర్వాక్కృతపుణ్యభాగ్యముల వర్ణనసేయుచు ద్రౌపదీధవా

౩౪౩ కుంతీసుతనీభాగ్యం। చింతింతని యుంచవశమె యాకథవినువా
రెంత యునికల శుభశ్రీ। సంతానమునందుచుండ్రు సత్యముధాత్రిన్

౩౪౪ కల్యాణాపేక్షితులగు। కల్యాణులు ముక్తిలలన కల్యాణమునా
కల్యత వినగోరికెనా। పల్యంబగు ద్రౌపదీశ పరమార్థంబై

౩౪౫ శ్రీరామస్తవరాజమె వ్వరిలలో జింతింపు చుర్వ్రాయుచున్
సారోక్తిం వినుచుండు రట్టిఘనులుత్సాహంబుతో సంపదల్
మీరన్నిత్యమహోత్సవంబులను నెమ్మింగాంతురేప్రొద్దునా
త్మారామంబుగ నన్నిదేశములనిత్యానందులై ధర్మజా

౩౪౬ సకలశుభములు రామప్రవస్తవమునికు। నెరుగజెప్పితి నిది నిపుణుల్ల ప్రొద్దు
తలపుచుండుము సంపదల్ గలిగి సౌఖ్య। మందుచుండెదు సత్యంబులా కృవి సుత

౩౪౭ అని వేదవ్యాసుండు ధర్మజునకు ఉంగించిని జాత్రమంబున శిష్యజన
పోషణంబు సేయుచు సుఖంబుండె। ధర్మజుండు నుసంతత। శ్రీ

రామస్తవరాజపారాయణమహోత్సవంబులుసేయుచు। సు
ఖంబుండెననినవిని సంతుష్టాంతరంగులైనశౌనకాదిమహామును
౩౪౭ లత్యంతానందంబున। శ్రీరామస్తవరాజమాహాత్మ్యమహిమంబు
ను శ్రీవ్యాసభట్టారకాచార్యప్రభావంబును। ధర్మజుండునియా
డుచు। సూయుప్రశంసింపుచు సుఖంబుండిరి ॥

౩౪౮ శ్రీకరమునిజనహృద్యధ్యేయ శ్రీకర బ్రహ్మేంద్రచంద్రశేఖరవినుతా
శ్రీకరసంతతజయలక్ష్మీకర యదుకులవిహారి రిపుతతిజనసూరి

మాలిని
౩౪౯ నయనపద్మదయాబంధ్యం తస్మనోప్రాజ్ఞముద్రా
నయనఘనసుషుమ్నానాడిసాయోగనిద్రా
నయనజితసుశేంద్రానాదసద్రుంపమ్మరంద్రా
నయనకలిదినేశానాశికాగ్రప్రకాశా

౩౫౦ గద్య ॥ ఇతిశ్రీరామచంద్రవరప్రసాదలబ్ధకవితావిలాస।
శాండిల్యసగోత్రపవిత్రకృష్ణయామాత్యపుత్రవినుతగుణాఢ్య
మల్లనార్యప్రణీతంబైన। శ్రీరామస్తవరాజంబనుమహాప్ర
బంధంబునందు। శ్రీవ్యాసభట్టారకుండు। ముముక్షులక్షణంబును
౩౫౧ ఆచార్యస్వరూపంబును। శిష్యలక్షణంబును। స్వరూపలక్షణంబు
నంజెప్పి। ధర్మజునకాత్మోపదేశంబుసేయుటయు। ధర్మజుండు।
శ్రీవ్యాసభట్టారకాచార్యుల బ్రశంసించుటయు యుధిష్ఠిరుండు।
గురుకారుణ్యంబునుంగలుగు। మోక్షలక్ష్మీకల్యాణంబానతిమ్మనిన
౩౫౨ తదాచార్యుండు। బ్రహ్మానందనగరవర్ణనంబును। ఆ బ్రహ్మకాంతా
సమేతుండగు దేశికస్వామి తనసుతయగు మోక్షలక్ష్మినిష్పెల్లుంపరం
బు

పాలించనానామహాధీశ్వరులజనుదెంచిన। ఆముక్తకాంతతమతం
త్రియగు దేశికస్వామి యనుమతిని ఉపరతిసఖిచెయ్యాదుకతాకేరకా
౩౫౩ మ్యకర్మసత్కర్మఫలత్యాగనానావిధవాదజయుండగు। వేదాంతిని
వరించుటయు। దేశికస్వామి వేదాంతయోగశాస్త్రోక్తంబుగా। కల్యా
ణంబానగూర్చుటయు। వసంతోత్సవాదిమహోత్సవంబులునడు
చుటయు। శ్రీరామస్తవరాజకథాశ్రవణంబునకు। మహాఫలంబు
చెప్పుటయు నన్నది సర్వంబును తృతీయాశ్వాసము.

ఆంబాయైనమః ॥ శ్రీశారదాంబాయైనమః ॥
హరిహరహిరణ్యగర్భాదులునమః ॥ మంగళమహాశ్రీ